

АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ ВƏ ƏДƏБИЈАТ

тəғриси

БАКЫ - 1981

4

ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ

(Методик мәчмуә)

1981

«Азәрбајчан мәктәби»

журналына əлавə

№ 4 (112)

МҮНДƏРИЧАТ

Əдəби шөһрəтин зирвəлəриндə

З. Əкбəров — Низами јарадычылыгында мə'нəви јүксə- лишə чағырыш мотивлəри	3
Т. Рзајев — X синифдə Ы. Чавид јарадычылыгынын тəдриси	13
А. Бабајев — Реалист сənəткар, көркəмли ичти- маи хадим	21

Методика вə тəчрүбə

Б. Əһмədов — Тə'лим методларынын тəкмиллəшдирилмə- синə даир	27
Р. Ёсəнова — Азәрбајчан дили дəрслəриндə би- лик, бачарыг вə вəрдишлəрин ашыланмасында алго- ритмлəрдən истифадə	34
Ч. Əлијева — Азәрбајчан дили дəрслəриндə фразеоложи бирлəшмэлəр үзəриндə ишин апарылмасы тəчрүбəсиндən	40
А. Мəммədов — Дүзкүн јазы тə'лиминдə етимоложи тəһлилдən истифадə	48
Р. Əһмədов — «Вагиф» пјесинин тəдрисиндə тəдгигат материалларындан истифадə	53
М. Əлијева — Əдəбијат дəрслəриндə тə'лим методла- рындан комплекс истифадə етмəјин сəмэрəлили- ји һаггында	59

Өзүнүтəһсилə көмək

И. Ёачыјев — Əдəбијат мүəллимнин педагожи вə шакирдлəрин əдəбијатдан тə'лим əмəјинин нəтичəлəринə гијмət верилмəsi һаггында	66
---	----

Нәзәри гејдләр

Т. Рүстәмова — Фарс дилиндән алынмыш бә'зи сөзләрин семантик хусусијәтләри һаггында 75

С. Бүсејнова — М. Ә. Сабирин јарадычылығында ингилаби-демократик идејаларын фәһлә мөвзусунда тәрәннүмү мәсәләләри 80

Дидактик материаллар

Ифадә үчүн мәтн 88

Консултасија

Ә. Әфәндизадә — Суаллара чаваб 90
1981-чи илдә «Азәрбајчан дили вә әдәбијат тәдриси» мәчмуәсиндә дәрч олунмуш материаллар 94

ӘДӘБИ ШӨҮРӘТИН ЗИРВӘЛӘРИНДӘ

НИЗАМИ ЈАРАДЫЧЫЛЫГЫНДА МӘ'НӘВИ ЈҮКСӘЛИШӘ ЧАҒЫРЫШ МОТИВЛӘРИ

Забһид ӘКБӘРОВ

филолокија елмләри намизәди

ДҮНЈА поезијасынын корифеји Низами Кәнчәвинин (1141—1209) әсәрләри охучуда вәтәнә, халға, инсан вә онун көзәллијинә мәнәббәт, елмә, маарифә рәғбәт, зүлмә вә һагсызлыға нифрәт һиссләрини күчләндирир. Шаир Кәнч нәслә мүрачнәт едәркән, һәр шејдән әввәл, она мәнәви чәһәтдән данма јүксәлмәјә чағырмышдыр. Һеч шүбһәсиз, бу тәшәббүс кәнчлијин дүзкүн вә аһәнкдар инкишафы үчүн хусуси әһәмијјәтә маликдир. Мәнз буна көрә дә Низаминин јарадычылығындакы јүксәлишә чағырыш мотивләриндән әдәбијат мәшғәләләриндә кениш бәһс ачмаға хусуси еһтијач дујулур. Бу мотивләри, башлыча олараг, ашағыдакыларла изаһ етмәк олар.

«Пәнч-кәнч» («Беш хәзинә») кими шөһрәт тапмыш Низами «Хәмсә»синин һәлә биринчи әсәри «Мәхзәнүл-әсрар» («Сирләр хәзинәси»—1176/1177) бу бахымдан бир сыра хусусијәтләри илә диггәти чәлб едир.

Чәмн ијирми мәгаләдән ибарәт олан бу әсәрдә аличәнәблыг, хејрхәһлыг, башгасына зүлм етмәмәк, зүлмә бојун әјмәмәк, әмәјә вә әмәк адамларына һөрмәт, достлугда сәдагәт, вәфа кими мүсбәт инсани сифәтләр алгышланыр.

Низами инсан вә онун јүксәк мөвгејиндән данышыб һәр шејдән үстүн, көзәл вә шәрәфли олан һәмчинсини кайнатын бәзәји сајыр, ону өз шәрәфини, мәнлијини горумаға чағырыр.

Кичик јашларындан ата-анасыны итириб мүстәгил јашамаға адәт етмиш Низами шәхсән өз сә'ји, күчү вә әмәји илә јүксәлмишдир. Азад һәјат јолу сечмиш јохсул, лакин мә'

Редаксија һеј'әти: Ә. Әфәндизадә (редактор), А. Бабајев (редактор мүавини), Ч. Әһмәдов, Ә. Кәлбәлијев, Ш. А. Микајылов.

Техниқи редактор вә корректор Зөһрә Рзајева.

Јыгылмаға верилмиш 8/IX-1981-чи ил. Чапа имзаланмыш 21/V-1982-чи ил. Кағыз форматы $60 \times 84 \frac{1}{16} = 3,0$ кағыз вәрәги, 6,0 физики чап вәрәги, 6,2 мүүллиф вәрәги. ФГ 11816. Сифариш 6163. Тираж 13615.

Редаксијанын үиваны: Бақы, Низами күчәси, 58. Телефон: 93-55-82.

Бақы, «Коммунист» нәшријатынын мәтбәәси.

нән зәнкин олан шаир «арпа чөрәјинә гәнаәт едиб өз гапысынын асланы олмағы, буғда чөрәји хатиринә башгаларынын гапысында пишик олмамағы», һеч кәсә бојун әјмәмәји мәсләһәт көрүрдү. Низаминин тимсалыны әсәрдә кәрпич кәсэн го-чанын сурәтиндә көрмәк олар: Бүтүн күнү јандырычы күнә-шин алтында, гышда исә сојугда кәрпич кәсиб ағыр зәһмәт мүгабилиндә бир парча чөрәк әлдә едән бу мәғрур, намуслу инсан шаирин нәзәриндә јүксәк мә'нәвијјата маликдир. Го-ча садәләвһ чаһилә дејир:

Онунчүн өјрәтдим ки, әлими бу сәнәтә,
Бир күн сәнә әл ачыб дүшмәјим хәчаләтә.

«Сүлејман вә әкинчи» һекајәсиндә суја һәсрәт галыб тар-ласыны алын тәрилә сулајан, торпағы дырнаглары илә газы-јан әкинчиләрин шаһлардан чоһ-чоһ јүксәкдә дурдуглары көстәрилди.

Низаминә көрә, инсан өмрүнү хош вә мә'налы кечирмә-лидир. Лакин бу, башгасынын һесабына дејил, онун өз сәји вә әмәји илә јарадылмалыдыр.

Низами дүһасы ичтиман һәјатын бүтүн саһәләринә ишы-салыб чәмијјәтин сағлам гүввәләринин көзәл арзуларыны һәјата кечирмәк үчүн јоллар көстәрир. О, мөвчуд вәзијјәтлә барышмаг истәмәјиб онун јахшылыға доғру дәјишдирилмәси зәрурәтинин ирәли сүрүр, бу мүбаризәдә мәтнин ирадәли олма-ғы лазым билди.

Мә'јус олма гара күндә, һәјатын бир гануну вар;
Гаты гара булудлардан инчи кими јағыш јағар...
Бир данәни өз гојнунда кизләтмәсә гара торпаг;
Нә торпагда данә олар, нә күл-чичәк, нә бағча-бағ.

—дејән шаир ән ағыр шәраитдә јашајан инсанлары руһдан дүшмәмәјә, ишыглы кәләчәјә инам бәсләмәјә чағырыр.

«Нуширәван вә бајгуш», «Зүлмкар шаһ вә доғручу го-ча», «Султан Сәнчәр вә гары» һекајәләриндә залымын зүл-мүнү үзүнә чырпмағы, һәгигәти чәсарәтлә сөјләмәји төвсијә едир.

Низами «көһнә будаглары кәсмәсән, јени сәрв бој ата билмәз, јерин бағрыны парчаламасан, саф сүјун чешмәси ах-маз»,—дејә инсанлары онларын азадлығына мане олан гүв-вәләрә гаршы чыхмаға сәсләјир. О, һәмчинин мүасирин олан һөкмдарлара, сарајлара мүрачнәт едәрәк писликдән гајытма-ғы, хејирхаһ ишләр ардынча кетмәји мәсләһәт билди. «Ни-зами бир-биринә зидд олан зүлм вә әдаләт мәфһумларыны

гаршылашдырмагла Шәрг деспотизминә... гаршы кәскин е'ти-разларыны вә утопик шәкилдә дә олса, азадлыг, бәрабәрлик һаггында фикирләрини әкс етдирир».¹ Онун бу габагчыл фи-кирләри мүәјјән дәрәчәдә јахын олдуғу «әхи»ликлә (әхи әрәб-чә «мәним гардашым» демәкдир) әлагәдар иди. Шаир, «Сир-ләр хәзинәси»ндән башлајараг, демәк олар ки, поемаларынын һамысында, һәмчинин лирикасында ирәли сүрдүјү ичтиман проблемләрә әхиләрин мәрамямәсинә јахынлашырды. Шәјх әхи Зәһчанинин башчылыг етдији әхиләр тәшкилатына мәнсуб оланлар бир-биринә гаршылыглы јардым көстәрир, јохсулла-рын һүгугуну мүдафиәјә галхараг, залым һөкмдарларын зо-ракылығыны мәһдудлашдырмаға чалышырдылар.

Низами әдәбијјатда бөјүк дөнүш јарадан «Сирләр хә-зинәси» илә кәләчәк поемаларына бир зәмин һазырламыш-ды. Шаир бу әсәриндә нәсиһәтчи кими чыхыш едирсә, «Хос-ров вә Ширин» (1180), «Лејли вә Мәчнун» (1188) поемала-рында өзүнү инсанын дахили аләминин мүкәммәл шәри едән бир психолог кими көстәрир.

«Хосров вә Ширин» инсан, онун мә'нәвијјаты, гәлбинин кенишлији, ешгин вә јарадычы әмәјин һәр шәјә галиб кәлән гүдрәти һаггында јазылмыш көзәл бир дастандыр. Шаир бу мөвзуну ишләркән хүсусилә намуслу әмәјин харигәләр јара-дан гүдрәтинин көстәрмәјә, саф, тәмиз ешгин мөһтәшәм аби-дәсинин јаратмаға, онун ичтиман-фәлсәфи мә'насыны ачмаға чан атыр. Ешгә, мәһәббәтә һәјатын әсас һәрәкәтвәричи гүв-вәси кими бахан шаир әсәрин мүгәддимәсиндә дејир:

Ешгдир меһрабы уча көјләрин,
Ешгсиз, еј дүнја, нәдир дәјәрин?
Ешгсиз олсајды хилгәтин чаны
Дирилик сармазды бөјүк чаһаны.

Низаминә көрә, мәһәббәт һәјат, дирилик, јарадычылыг гајнағыдыр. О, бурада мәһәббәт идеалы һаггындакы кон-сепсијасыны бәдин тәфәккүрүнүн күчү илә ифадә едир.

Шаир јүксәлишә чағырыш идејаларыны севимли гәһрә-манларынын тимсалында әјаниләшдирир. Низами әсас гәһ-рәманы олан атәшпәрәст гызы Ширини бир сыра имтаһан-лардан кечирди. Онун ирадәсинин вә мә'нәви паклығыны бү-түн чылпаглығы илә көстәрир.

¹ Мөммәд Чәфәр. Сечилмиш әсәрләри, I чилд, Азәрнәшр, Бақы, 1978, сәһ. 8.

Бәрдә көзәли Ширин Иран шаһзадәси Хосрову севир. Оун мәнәббәти чошгун вә сонсуздур. Лакин бу јолда һәр чүр изтираба дөзәрәк өз шәрәфини, намусуну вә һејсијјәтини горујур. Заһирән чох көзәл олан Хосров исе сәбатсыз, сәчијјәсиз бир варлыгдыр. О, гадынлара бир әјләнчә мәнбәјп кими бахыр. Өз шылтаг һәрәкәтләри илә Ширинни гәлбини ичидир... Лакин сон нәтичәдә тамамилә дәјишир. Бир чох романтик сәркүзәштләрдән сонра Хосров вә Ширин гәлбләрини бир-биринә верирләр. Ширин өмрүнүн сонуна гәдәр илк мәнәббәтинә садиг галыр. Ширинни хәјанәти илә севкиллиси өлдүрүлдүјү заман исе интиһар едир. Низамн үлви мәнәббәтә дәјишмәз сәдагәтини рәмзи олан бу интиһары алгышлар:

Алгыш бу өлүмә, әһсән Ширинә —
Өлдүрән Ширинә, өлән Ширинә.
Мәнәббәт јолунда өлүм будур, бах,
Чанана беләдир чаны тапшырмаг.

Шаир бу јолла Ширини ән агыр күндә әһдийдән дәнмәз нәчиб бир инсан, вәфалы һәјат јолдашы кими идеаллашдырыр. Ширин жүксәк мәнәббәти, сәдагәти вә фәдакарлығы илә Шәрг әдәбијјатында тамамилә јени вә парлаг бир сурәт кими жүксәлмишир. Дүнија әдәбијјаты тарихиндә Даитенин (1265—1321) јаратдыгы Беатрича бир сыра хүсусијјәтләринә көрә, Ширинлә мүгајисә едилә биләр.

Низаминни севә-севә тәсвир етдија икинчи гәһрәман Фәрһаддыр. Кәнч Фәрһадын симасында бирләшмиш сәнәткарлыг, гүввәт вә ирадә ону јашадыгы чәмијјәтдә һаким сәјылан шәхсләрин фөвгүнә жүксәлтмишир. Ширинни ешгиндән гүввәт вә илһам алан гәһрәманын күлүнкүнүн гаршысында сылдырым гајалар, сәрт дашлар таб кәтирмәјәрәк муна чевриләр.

Фәрһадын јенилмәзлији, фәдакарлығы Хосровла үзләшдији заман өзүнү даһа габарыг кәстәрир:

Хосров әввәл сорду: «Һардансан, чаван?»
Фәрһад чаваб верди: «Дост дијарындан».
Деди: О дијарда һансы сәнәт вар?
Деди: «Гәми алыб, чаны сатырлар».
«Деди: «Чаны сатмаг һеч әдәб дејил».
Деди: «Ашигләрдә бу әчәб дејил».
Деди: «Үрәкдәндир чәкдијин бу гәм?»

Деди: «Үрәк нәдир, чандан ашигәм».
Деди: «Әзиздирми ешги Ширинни?»
Деди: «Ону чандан билдрәм ширини...»

Бу мұқалимәдә оун ешгини дәринлији өз әксини тапмышдыр. Ширинни өлүм хәбәрини ешидән гәһрәман дилиндә севкиллисини ады, торпагы гучаглајараг чан верир.

Шаир бу гәмли сәһнәдә куһкәни (дарчапаны) өлүмү илә дә жүксәлдир. һәркәһ Хосров узун тәкмилләшмә јолу кечдикдән сонра ешгин жүксәклијини дәрк едирсә, Фәрһад, әксинә, илк дәгигәдән Ширини ән бөјүк бир идеал кими гәбул едир. Әсәрдә Фәрһадын симасында тәмиз ешгин нәчибләшдиричи гүввәти ифадә олуимушдур.

Низамн Хосров сурәтини ишләркән оун шаһлығыны дејил, мәнәви тәкмилләшмә просесини тәсвир етмәји әсас кәтүрүр.

Шаһзадә гәсбкар Бәһрам Чубинәнин һүчумундан горхуб Азәрбајчана кәлир. О, бурада Ширинә өз ешгини елан едир. Ширин исе һәјатын мәнәсыны ејшү ишрәтдә, гадын вә шәрәбдә көрән Хосровун оун ешгинә лајиг олмасына шүбһә едир... Лакин һадисәләрин инкишафы илә сәчијјәсиз Хосров ислаһ олуноур... Охучу әсәрин сонуна јахын оун өлкә гејдинә галап һөкмдар, ешги, мәнәббәти гијмәтләндирән бир инсан сәвијјәсинә жүксәлдијини, һәјатын мәнәсыны дәрк етмәјини көрүр. Хосров Ширинни көндәрдији гатил тәрәфиндән өлүм зәрбәси алдыгы заман, узун кечәләр јухусуз галыб јеничә дәрин јухуја кетмиш Ширини нараһат етмәдән чан вермәјә разы олур.

Бу сәһнә худбин шаһын нечә дәјишдијини әјани кәстәрир. Низамн «Сиррләр хәзинәси»ндә гојдуғу бир фикри Хосров сурәтинин инкишафында мәнәрәтлә давам етдирмишир. Шаир, Хосрову инкишафда вермәклә инсанларын тәрбијә вә ситәсилә әхлаги чәһәтдән жүксәк сәвијјәгә галхачағына олан мөһкәм инамыны ифадә етмишир.

Хосров әввәлләр һәгиги мәнәббәтин жүксәк мәнәви аләмә апаран күчүнү кәнардан сәјр едирди. О, шаһлыг гүруру илә јашадыгча, мәнәви еһтијачларын үстүлүјүнү гијмәтләндирә билмирди. Лакин мәнәббәтин тәкмилләшдиричи гүввәси ону бу вәзијјәтдән узаглашдырыр. Ширин өз мүсбәт тәсирилә Хосрову аличәнаб бир инсан, әдаләтли һөкмдар сәвијјәсинә галдырыр.

«Хосров вә Ширин» илә Низамн Јахын Шәргдә бөјүк бир әдәби мәктәбин әсасыны гојур. Төбәманын сүрәтлә јәјылмыш

шөһрәти көстәрир ки, јалныз дидактик әсәрлә дејил, мәһәб-
бәт вә гәһрәманлыг епосу васитәсилә дә охучулары јүксәк
һиссләрә малик инсан кими тәрбијә етмәк мүмкүндүр.

Низами јүксәлишә чағырыш идејаларыны тәблиғ етмәк
үчүн «Лејли вә Мәчнун» поемасында да имкан тапмышдыр.

Поемада, һәр шејдән әввәл, кәнч нәсли һәјата, һәјат мү-
баризәсинә һазырламаг мәсәләсинә тохунулур. Шаир, инсан-
ларын үрәкләриндә доған е'тираз сәсләрини боғмаға чалы-
шыб «өлү сичан кими сујун ахыны илә ахмасыны» инсанлыг
шәрәфини ләкәләјән һәгарәт кими гијмәтләндирир, «сүсән
кими ипәкдән оланлары күл кими јарағы һазыр тутмаға»,
«аслан кими үрәкли олмаға» чағырыр:

Сүсән чичәји тәк ипәкдән олсан,
Сәни саф торпаг да әзәчәк инан!
Ачизлик үрәјә ағрылар салар,
Алчалар һәр зүлмә дөзән адамлар,
Инсаны сарсыдар көз јашы, налә,
Аһ чәкиб, уф дејән јетмәз кәмалә.
Гучмаг истәјирсән күл будағыны
Тикан тәк чијиндә тут јарағыны!

Шаир бу әсәриндә дә мәһәббәти јүксәк гијмәтләндирир.
Она көрә, дәрин севки һиссинә малик олан инсан ким олурса
олсуи, гәлбән бөјүкдүр. Лејли вә Мәчнун да мәһз бу чүр ин-
санлардыр. Дини-феодал чәмијјәтин јаратдығы гејри-инсани
әхлаг нормаларына табе олмајән гәһрәманлар өз ешгләрини
јүксәклијиндән енир, гул вәзијјәтинә дүшмәк истәмирләр.
Лакин амансыз ичтимаи мүнәсибәтләр нәтичәсиндә онлар да
«Зүлмәт сәлтәнәтиндә» сөнүб мәһв олулар.

«Лејли вә Мәчнун» романтик поемасынын дүнја әдәбиј-
јатында хүсуси јери вардыр. Бу әсәр өз јахын тә'сирини «Мәч-
нун кими бир дилбәрин («дилбәр»—«идеал», «јүксәк мәгсәд»
мә'насында ишләдилмишдир. З. Ә.) хәјалилә өлмәјә һазыр
олан Шота Руставелинин «Пәләнк дәрисе кејмиш пәһләван»
поемасында көстәрмишдир. Дәрин фикри вә һәјәчаны е'ти-
барилә «Лејли вә Мәчнун» Авропа әдәбијјатында Вилјам
Шекспири (1564—1616) «Ромео вә Чүлјетта», Иоһан Волф-
һанг Кетени (1749—1832) «Кәнч Вертерин иштираблары»
кими даһијәнә әсәрләрилә сәсләшир.

«Лејли вә Мәчнун» мөвзусунун спесифик хүсусијјәтләри
илә әлагәдар олараг, сөзүн мәһдуд чәрчивәјә алынмасындан
кәдәрләнән Низамини тәсвирләриндә бир чох мә'јуслуғ мо-

тивләри өзүнү көстәрсә дә, «һәфт пејкәр»дә («Једди көзәл»—
1197) шаир јенидән һәјат вә сәадәт уғрунда мүбаризәнин зә-
рурәтиндән данышыр. Әсәрин һәлә кириш һиссәсиндә «инсан-
лығын вәзифәсини јејиб јатмагдан», әталәтдән ибарәт олма-
масы фикри јүрүдүлүр. Низамијә көрә, инсан халга хидмәт ет-
мәли, бу јолда јашамалы вә јашатмалыдыр.

Поемада атасынын халга гаршы јүрүтдүјү сијасәти бә-
јәнмәјән Бәһрам һакимијјәт башына кәлдикдән сонра бир сы-
ра гајда-ганунлары ләғв едир. Бәһрамын вердији ганунлара
көрә, һеч кәс һеч кәсә зүлм едә билмир, рәијјәт азад вә хош-
бәхт јашајыр, өлкә әдаләт сәјәсиндә шәнләнир. Һеч шүбһәсиз,
бу романтик сәһнәләр инсанларын һәјатыны јахшылашдыр-
маг арзусуну әкс етдирән јүксәк бир идеалын мәһсулудур.

«Једди көзәл» Низамини бөјүк јарадычылыг гәләбәси
иди. Бу әсәрдә өз фајдалы, јүксәк, нәчиб әмәлләри илә чә-
мијјәтин хошбәхтлијинә хидмәт едәнләр јүксәлирләр.

Низами јалныз ајры-ајры фәрдләри, әдаләтли һөкмдарла-
ры дејил, өзүнүн истиглалијјәти, вәтәни вә сәадәти уғрунда
чарпышан халглары алгышлајыр. Бәһрамын Чин истилачыла-
рына гаршы апардығы мүбаризәдә дүшмәнә гаршы сых сыра-
ларла бирләшән халг гәлиб кәлир. Чин Хаганынын һүчумуна
мә'руз галмыш Бәһрамын дөјүшчүләрини сәјә аз олса да,
онлар горхмаз, вәтәнини вә халгыны мүдафиә уғрунда биркә
фәдакарлыг нүмунәләри көстәрән икидләрдир:

Сајда бу икидләр үч јүз олса да,
Чан бир гәлиб иди һамы давада...
Бирлијә баш әјәр гочаман дағлар,
Бирликдә ордулар басылмаз олар.

Мигдарча аз олан гәлббир дәстә илә дүшмәнә һүчум едән
Бәһрам, Хаганын бөјүк ордусуну өлкәсиндән говур.

«Једди көзәл»дәки нағыллар вә һекајәләр дә ибрәтамиз-
дир. Онлар Низамини инсан психолокијасына тә'сир көстәр-
мәк бачарығыны сүбут едир. Бу нағыллар шаирин, һәллиә
чалышдығы инсан һәјаты, әхлагы вә мә'нәвијјатынын исла-
һына, ону јүксәлтмәк проблемини һәллиә хидмәт едир. Бишр
кими гәһрәманлар дүзлүк, хејирхәһлыг сәјәсиндә өз арзу-
ларына чатырлар. Рус шаһзадәсини нағылында әсасән биллик
тә'риф вә тәблиғ олулар. Гыз вә оғлан өз бачарығлары илә
сәадәтә говушурлар. Һинд гызынын нағылында тәмкинли ол-
маг, Иран шаһзадәсини нағылында ешг вә мәһәббәтдә мүһә-

кимэ вэ жүксэк мәнәвијјаты рәһбәр тутмаг идејасы тәблиг едилір.

Низами «Једди көзәл»лә јанашы, жүксәлиш мотивләринә көрә даһа мүкәммәл олан «Искәндәрнамә» (1197—1201) әсәри үзәриндә дә ишләјирди. Јарадычылығынын ән жүксәк зирвәсини тәшкил едән бу поемада шаир әввәлки әсәрләриндә гојдуғу мүнүм ичтиман-сијаси, фәлсәфи фикирләрә јекун вурур. Әсәрин «Шәрәфнамә» адланан гисминдә сојғунчу мүнәрибәләрә, өзбашыналыга гаршы етираз вә инфрәт һисси ифадә олунур. «Игбалнамә»дә исә инсанлығы хошбәхт һәјата чатдыра биләчәк жүксәк, идеал бир гурулуш арзу едилір.

Низами азадлыг уғрунда апарылан мүнәрибәләри тәғдир етмәклә, ону шәрәфли вәзифә кими гиймәтләндирир. Әсәрдә Искәндәрин Иран шаһы Дара илә апардығы мүнәрибә мәнзәбәлә сәчијјә дашыјыр. Адил һөкмдарын гәләбәсинин әсас рәһнини халгда көрән шаир «халгын көмәјинә архалан анчаг»—дејир.

Низамини, илк сүжетли әсәриндән башлајараг, өлкәни идарә едән һакимни шәхсијјәти дүшүндүрүр. Шаирни тәсвир етдији Нуширванлар, Хосровлар, Бәһрамлар хүсуси бир сафлашма јолу кечирләр. Бу, онларын бәсирәт көзүнү ачыб гүсурларынны ашкара чыхарыр. Низами «Искәндәрнамә»дә артыг, идеал һөкмдарын зәрури хасијјәтләрини нүмајиш етдирир. О, Искәндәрин сәркүзәштләрини Азәрбајчанла әлағәләндирәркән бир сыра јени жүксәлиш мотивләри јарадыр. Бу радакы жүксәлишә чағырыш азадлыг, јенилмәзлик, вәтәнпәрвәрлик һиссләри илә бағлыдыр. Низамини мүсбәт гәһрәманлары әјилмәк, тәслим олмаг билмирләр. Бу чәһәтдән Бәрд һөкмдары Нүшабәнин Искәндәрин гаршысындакы чыхышы сәчијјәвидир:

Мән дә бир асланам дүшүнсән бир аз,
Асланын еркәји, дишиси олмаз.
Гара булуд кими курласам кинлә,
Гылынчым сулара од салар белә.
Асланлар будуна басарам мән дағ,
Нәһәнкләр јағындаң јахарам чырағ.

Гынталын сәркәрдәлији алтында русларын Искәндәр апардығы дөјүшләри тәсвир едән епизод да ибрәтаминдир. Ики бөјүк гүввә, јенилмәз орду үз-үзә кәлир. Руслар фатә Искәндәрә гаршы азадлыг ешги намини дөјүшүр, өз сәркәрдә

ләрини чағырышына жүксәк вәтәнпәрвәрлик һисси илә чаваб верирләр.

Әсәрин икинчи һиссәси сајылан «Игбалнамә» дүнја әдәбијјатынын ән парлаг инчиләриндән олмагла, бәшәријјәтин ичтиман фикри тарихиндә гиймәтли јер тутан бөјүк бир фәлсәфи трактатдыр.

Низами орада нәсиһәтчи бир философ кими, диггәти чәлб едир. Көркәмли философларын дили илә верилән нәсиһәтләрдә инсанлыг шәрәфини үлвијјәти һаггында нәчиб идејалар ашыланыр. Шаирә көрә, әсл һәјат бәшәријјәтә фајдалы хидмәтләрини мугабиллиндә әлдә едилән мәнәви өмүрдүр. Низами Искәндәрин «пејғәмбәрлијә» чатмасыны онун мәнәви икишафынын сон нөгтәси кими сәчијјәләндирир.

Гејд етмәк лазымдыр ки, бүтүн нәчиб кејфијјәтләринә бахмајараг, Искәндәр дә шаирни тәмни етмир. Низами «дөләт халгын әлиндә олмалыдыр» гәнаәтинә кәлир. Һәлә «Једди көзәл» поемасынын сонларына јахын шаирни гәһрәманы Бәһрам, нәһәјәт, «шаһлығы, әдаләтли һөкмдар олмагы» мүдрик бир халг нүмајәндәсиндән өјрәндијини етираф етмишди. Тәмкинли олмагы она Фитнә ашылајырса, шаһлығы, әдаләти чобан өјрәдир.

Искәндәр јүрүшләрдән сонра Чин өлкәсини Шималында гәрибә бир јерә чатыр. Арзуладығы чәмијјәти мәнзәбә бу торпагда јашајан халгын һәјатында тапыр. Ичтиман әдаләтсизлијин әбәди олараг ләғв едилдији һәмни чәмијјәтдә јарадычы әмәк һөкм сүрүр, һәр бир шәхс бүтүн ичманын, коллективни мәнәфеји үчүн чалышыр. Белә бир чәмијјәти көрән Искәндәр онлар кими һәјат гурмаг арзусу илә сәфәрдән керн дөнүр. Низамини поемасы, демәк олар ки, әсасән бу мәнзәрә илә сонә чатыр. Онун бүтүн јарадычылыг јолу саики, бу али нөгтәјә чан атаң бир жүксәлишдән ибарәтдир.

Чәсарәтлә демәк олар ки, бөјүк философ, мүтәфәккир сәпәткар инсанлығын жүксәк бир чәмијјәтә доғру икишафыны өз дүһасы илә дәрк едә билмишдир.

Низами XII әсрдә, утопик шәкилдә дә олса, азад инсан чәмијјәти јаратмаг идејасыны ирәли сүрмүшдүр. Онун бу әсәрдәки фикирләринә Авропада чох сонралар Роберт Оуен, Шарл Фурје, Сен Симон, Томас Мор вә с. утопик социалистләрин әсәрләриндә раст кәлмәк олур.

Низами дүнја мәдәнијјәти тарихини јалныз «Хәмсә»и илә дејил, аһәнкдар, мәнәли лирик әсәрләри илә дә әнкинләш-

дирмишдир. Орта эср тэзкирәчиләриндән Дөвләтшаһ Сәмәргәнди Низаминин 20 мин бейтдән ибарәт ше'р диваны олдуғуну көстәрмишдир. Тәәсүф ки, бу дивандан һәләлик аз мигдарда ше'р бизә кәлиб чатмышдыр.

Низаминин әлдә олан лирик ше'рләри жүксәк сәнәт инчиләри кими һәмишә тәгдир едилмишдир. J. E. Бертелс јазыр: «Бөјүк ешг тәрәннүмчүсү олан Низамидән башга һеч кәс белә лирика јарада билмәзди, бу лирика һәтта онун бөјүк поемаларынын көзгамашдырычы мәнзәрәләри јанында белә өз гүввәсини итирмир».¹

Һеч шүбһәсиз, Низаминин лирик јарадычылығы илә әлағадар олан мәсәләләр онун диваны тапылдыгдан сонра даһа дәриндән вә әтрафлы ишыгландырыла биләр.

Низами, епик әсәрләриндә олдуғу кими, лирик ше'рләриндә дә инсанлары өз ләјагәтини горумаға, мә'нәви чәһәтдән даима жүксәлмәјә чағырмыш, онларын тәрәгги вә сәадәтә доғру кедән јолларыны ишыгландырмышдыр. Шаир тәкчә өз әсринин бөјүк вә габагчыл шәхсијјәти олага галмамыш, онун дүпасы сонрақы инсан нәсилләринин дә арзу вә истәкләринә голганад вермишдир.

Бөјүк мүтәфәккирин сон вә ән жүксәк идеалы олан азад вә хошбәхт чәмијјәт мүасир тәрәггипәрвәр бәшәријјәтин әсас идеалыны тәшкил етмәкдә давам едир вә милјонларла садә адамлары бүтүн дүнјада сүлһ, демократија, фираван һәјат вә әбәди хошбәхтлијин бәргәрар едилмәси уғрунда мүбаризәјә руһландырыр.

Сов.ИКП XXVI гурултајынын гәрарларында сосиалист һәјат тәрзинин, јени инсан формалашмасынын мадди вә мә'нәви әсасларынын мөһкәмләндирилмәси мәсәләсиндән бәһс едиләркән, кәнч нәслин тәрбијәсинә диггәти даһа да артырмаг тәләбләри ирәли сүрүлмүшдүр. Әдәбијјат вә инчәсәнәтин мөвчуд имканлары, классик вә мүасир сәнәткарларымызын жүксәк идејалы бәдии әсәрләри һәмин просесдә һәлледичи рол ојнајыр. Бу нөгтеји-нәзәрдән Низами јарадычылығы, хүсусән ондақы жүксәлишә чағырыш мотивләри дә бөјүк тәрбијәви әһәмијјәтә малик бир васитә кими гијмәтләндирилмәлидир.

¹ J. E. Бертелс. Бөјүк Азәрбајчан шаири Низами, Бақы, 1940, сәһ. 13.

Х СИНИФДӘ Н. ЧАВИД ЈАРАДЫЧЫЛЫҒЫНЫН ТӘДРИСИ

Тејмур РЗАЈЕВ

Азәрбајчан ЕТПЕИ-нин елми ишчиси

Анадан олмасынын 100 иллији мүнәсибәтилә.

АЗӘРБАЈЧАН әдәбијјатында Н. Чавид көркәмли јер тутур. О, сәнәт аләминдә һәссас дүјғулар тәрәннүм едән лирик шаир, жүксәк бәшәри идејаларла зәнкин олан долғун мәзмуна малик драматик әсәрләрин мүәллифи кими шөһрәтләнмишдир.

Һүсејн Чавид көһнәлијин—динин, мөвһумат вә фанатизмин төрәтдији рәзаләтләри, пулун синифли чәмијјәтдәки алчалдычы ролуну вә бу кими ичтимаи бәләләрин тәнгидиндә XX әсрин реалист-демократ әдибләри илә бирләширди. Лакин Чавид јарадычылығы мөвзу вә мүндричә е'тибарилә тәнгиди реализм әдәби мәктәбилә дејил, даһа чох мүтәрәгги романтизмлә бағлыдыр. Јә'ни Чавид һәјат вә чәмијјәт һаггындақы арзу вә фикирләрини әксәр һалларда мүасир һәјатла бағлы олмајан мөвзуларда, тарихи сәһнәләрдә, мүчәррәд фәлсәфи мүһакимәләрдә ифадә етмәјә чалышмышдыр.

Һүсејн Чавидин һәјат вә јарадычылығынын тәдрисинә верилмиш беш дәрс саатындан ашағыдақы кими истифадә едилмәси мәгсәдәујғундур:

1. Һүсејн Чавидин һәјат вә јарадычылығы һаггында үмуми мә'лумат — 1 саат.
2. «Сәјавуш» фачиәси. Әсәрин мәзмуну үзәриндә иш — 1 саат.
3. Образларын характеристикасы — 2 саат.
4. Әсәрин сәнәткарлыг хүсусијјәтләри — 1 саат.

Х синфин әдәбијјат дәрслијиндә Һүсејн Чавидин һәјат вә јарадычылыг јолу вә «Азәр» поемасы һаггында верилмиш мә'лумат да дахил олмагла беш дәрс сааты үчүн нәзәрдә тутулмуш материал тәкмилләшдирилмиш програмын тәләбинә ујғун олага мүхтәсәр шәкилдә илк дәрс саатында өјрәдилмәлидир.

Мүәллим Һүсејн Чавидин һәјат вә јарадычылығы һаггында шакирдләрә вердији мә'луматы сәнәткарын хатирәси-

нин эбәдиләшдирилмәсилә әлагәдар республикамызда һәҗата кечирилмиш тәдбирләр һаггындакы мұлаһизәләрлә јекунлашдырыр. Апарылан мұсаһибә васитәсилә верилмиш мә'луматы мөһкәмләндирдикдән сонра мұәллим ев тапшырығы верир; билдирир ки, онлар дәрсликдәки «Һүсејн Чавид» очерки илә бүтөвлүкдә таныш олмалыдырлар. Һәмнин очеркдән сәнәткарын һәҗат јолу һаггында вә әдибин ајры-ајры драм әсәрләрилә әлагәдар верилмиш мә'луматы даһа әсаслы шәкилдә мәннимсәмәјә сә'ј кәстәрмәлидирләр. Бундан әлавә, мұәллим шакирдләрә билдирир ки, нөвбәти дәрсдән башлајараг, Һ. Чавидин «Сәјавуш» фачиәси кениш өјрәниләчәкдир. Буна көрә дә онлар мұтләг һәмнин әсәри әлдә едиб диггәтлә мұталә етмәлидирләр. Мұәллим кәстәрир ки, «Сәјавуш» Шәргин даһи шаири Фирдовсинин мин иллик јубилеји мұнасибәтилә јазылмышдыр вә Һүсејн Чавид јарадычылығынын зирвәсиндә дуран әсәрләрдәндир. Пјес VIII синифдә өјрәнилмиш «Шаһнамә» епопејасынын ән мараглы мотивләриндән олар «Сәјавушун дастаны» әсасында јарадылмышдыр.

«Сәјавуш» фачиәси. Әсәрин мәзмуну үзәриндә иш.

Мұәллим әсәрин сүжет хәттини тәшкил едән һадисәләрин мәзмунуну шәрһ етмәздән әввәл, Шәргин даһи шаири Ә. Фирдовсинин «Шаһнамә» епопејасынын үмумдүнја нүфузуну вә бу мөвзуја һәлә Низами дөврүндән башланараг әнкөркәмли шаир вә јазычыларын дөнә-дөнә мұрачиәт етдијини шакирдләрин нәзәринә чатдырмалыдыр.

Шәргин даһи шаири Ә. Фирдовсинин мин иллик јубилејәрәфәсиндә јазылмыш әсәрләр ичәрисиндә Һүсејн Чавидин 1933-чү илдә тамамладығы вә һәмнин илдә Азәрбајчан Дөвләт Драм Театрында мұвәффәгијәтлә тамашаја гојулмуш «Сәјавуш» фачиәси мұһүм јер тутур.

Мұәллим фачиәнин гыса мәзмунуну шәрһ едәркән академик Мәммәд Чәфәрин «Һүсејн Чавид» монографијасында әфәјдалана биләр (Баки, Азәрбајчан Дөвләт Нәшријјаты, 1960, сәһ, 209—218).

Образларын характеристикасы.

«Сәјавуш» фачиәсиндә драматург биткин, бәдин долғунлуғамалик бир сыра образлар јаратмышдыр. Фачиәнин адында да көрүндүју кими, бүтүн әсас һадисәләр Сәјавушун әтрафында чәрәјан едир. Мұәллиф Фирдовсинин јаратдығы, һәҗатыны сарајла бағламаға чан атан, бүтүнлүкдә шаһ һакимијәтинин тәрәфдары олар Сәјавушдан фәргли олараг, сарај

лара, бурадакы позғун һәҗата нифрәт едән, садә һәҗата, әмәкчи инсанлара дәрин мөһәббәт вә рәғбәт бәсләјән орижинал бәдин образ јаратмышдыр. Һүсејн Чавидин јаратдығы Сәјавуш мұсбәт инсани кејфијәтләрә малик биткин мұсбәт образ кими характеризә едилмәлидир.

Кәнддә, садә адамлар арасында оларкән Сәјавуш өзүнү азад, хошбәхт вә мәс'уд сајыр. О, дөврүн ән мәшһур пәһләваны вә чәнкавәри Зал оғлу Рүстәмдән гәһрәманлығын сирләрини өјрәнир. Лакин бирдән-бирә атасы тәрәфиндән сараја дә'вәт едилмәси Сәјавушу мә'јус едир. О, узагдан-узага олса да, сарајдакы рәзаләтләрдән хәбәрдардыр. Сараја кәлдији илк күндән Сәјавуш кәркин мұнағишәләрлә, зиддијәтләрлә үзләшир.

Сурија шаһынын гызы Сүдабә, кәнч икән, өз истәјинә ујғун олмајараг, вәтәниндән, елиндән ајрылыб ондан јашча хејли бөјүк Иран шаһы Кејкавуса баш һәрәм олур. Кәнч, гәһрәман чүссәли Сәјавушун сараја кәлиши Сүдабәдә чылғын мөһәббәт һиссләри ојадыр. Сарајда тәрбијә алмыш шаһзаләләрдән фәргли олараг, Сәјавуш аналығынын бу һәрәкәтиндән дәһшәтә кәлир, ону гәтијјәтлә өзүндән узаглашдырыр.

Сүдабә илә әлагәдар зиддијәтләр чох чәтинликлә һәлл едилдикдән сонра Сәјавуш даһа бөјүк рәзаләтләрлә үз-үзә кәлир. Атасы ону түрк хаганы (Сәјавушун дајысы) Әфрасијаб гошунларына гаршы мұһарибәјә көндәрир. Лакин түркләрин мұһарибә нијјәтиндә олмадығыны көрән Сәјавуш оларла сүлһә кәлир.

Драматург бу мәрһәләдә Сәјавушун мұсбәт иради кејфијәтләрини инкишаф етдирир. Сәјавуш бу сәфәриндә Иран әмәкчиләринин ағыр һәҗаты илә јахындан таныш олур. О, үсјан едән кәндлиләрин башчысы Алтајла достлашыр. Јсхсуллара зүлм едән Иран ордусунун әскәрләрини нифрәтлә тәнбәһ едир.

Сәјавушун әмәкчи инсанлар тәрәфиндә дурмасы, түрк ордулары илә сәзишә кәлмәси Кејкавусун гәзәбинә сәбәб олур. Сәјавуш Турана, дајысы Әфрасијаба пәнаһ апармаг мәчбуријјәтиндә галыр. О, чох ајдын дәрк едир ки, Әфрасијаб сараја да әзаб вә изтираб јувасыдыр.

Сарај аләминә мәнә јох һәвәс;
Һәпси ганлы мөһбәс, парлаг бир гәфәс.
Дајым көмдүрсә дә бизи алтуна,
Голтуға сығынмаг ағырдыр мана.

Бу мисралар Сəжавушун мə'нəви камиллијини, јенилмəз бир шəхсијјəт олдуғуну кəстəрир. Дајысы гызы Фирəнкизə бəслəдији сəф вə дəрин мəһəббəт Сəжавушун һəссас гəлбля бир инсан олдуғуну ајдын əкс етдирир.

Əфрасијаб да Фирəнкизə Сəжавушун мəһəббəтиндəн разыдыр. Лакин Сəжавушун сарајда нүфузунун мəһкəмлəнмəси Əфрасијабын гардашы Кəршивəзи бəрк нараһат едир. О, Сəжавушу мəһв етмəк үчүн јоллар ахтарыр.

Əфрасијаб Сəжавушу Чин сəрһəддиндə баш верəн гијамлары јатыртмага кəндəрир. Бу дəфə дə Сəжавуш өз јүксəк эгидəсинə сэдиг галыр. Алтајын рəһбэрлик етдији үсјан далгасынын халга ган уддуран Валинин игамəткаһына нүчум етдији аяларда Сəжавуш да өз ордусу илə бураја кəлир вə халга ган уддуран азғын Валинин əл-голуну бағламагда үсјанчылара кəмəк едир. Халг үсјаны галиб кəлир. Лакин Кəршивəз һижлəкэрликлə Валини вə онун тэрəфдарларына вэд едир.

Əсəрин сонунда халг гəһрəманы сəвијјəсинə јүксəлən Сəжавушун һəјаты фачиə илə тамамланыр. О, Кəршивəз тэрəфиндən намəрдликлə өлдүрүлүр. Бəјүк драматург, Сəжавушун фачиəли өлүмү фонунда шаһ сарајларындакы јарамазлыглара, алчаг һəјат тэрзинə дəрин нифрəт һисси тəлғин едир.

Əсəрин аячаг илк сəһнələриндə иштирак етмəсинə бахмајараг, Рүстəм образы мүнүм персонажлардандыр. Фирдовсинин «Шаһнамə»синдə севилə-севилə тэрəннүм едилəн Иранын əфсанəви гəһрəманы Зал оғлу Рүстəм «Сəжавуш» фачиəсиндə дə ејни мəһəббəтлə тэрəннүм едилир. Əввəллэр Сəжавушун тэрбијəчиси вə мүəллими олан бу гəһрəман сонралар чəтин аяларда ону бир ата мəһəббəтилə мүнəфизə едир. Бу мə'нада о, Сəжавушун доғма атасы олан Кејкавусдан чох чох јүксəкдə дурур.

Рүстəмин мə'нəви камиллији, чонкавэрлэрə мəхсус мəртурлуғу икинчи дəрдəнин сон эпизодларында Кејкавуслə үз-үзə кəлдији сəһнədə өз парлаг тəчəссүмүнү тапмышдыр

Рүстəм образынын сəчијјələндирилмəsi процесиндə һəмин парчанын синифдə охунмасы фəјдалыдыр.

Кејкавус вə Əфрасијаб фачиəнин əсас образларындадыр. Драматург онларын васитəсилə шаһларын мə'нəви алəмини əкс етдирмəјə мүнəффəг олмушдур. Шаһлара мəхсус олан кинлилик, худбинлик, ашағы тəбəгəјə алчаг нəзэрлə бахмаг вə с. кими характер хүсусијјəтлəri драматург һəмин образларда үмүмилəшдирмишдир.

Сүдabə сурəти зорла сарајлара кəтирилəп кəпч гадыларын үмүмилəшдирилмиш образы кими диггəти чəлб едир. Илк бахышда онун һэрəkəтлəri охучуда нифрəт доғурур. Лакин онун сонрадан пешман олмасы, Сəжавуша олан мəһəббəтинин ачыг е'тираф етмəsi, бир гадын кими фачиəли талəји охучуну дүшүндүрүр. Мүəллиф белə бир гəнаəт һасил едир ки, Сүдabəни бу ачыначаглы вəзијјəтə салан, мə'нəви чəһəтдən алчалдан гадын нүгүгсузлуғу, ијрəнчиликлэрлə долу сарај һəјатыдыр. Сəжавушун тəһрики илə Кејкавус Сүдabə һаггында чыхарылмыш өлүм һөкмүнү һəбелə əвəз едир. Сонралар исə, Сүдabəнин əввəlки нүгүгу бəрпа олур. О јенə дə сарајын баш һэрəми олараг галыр. Сəжавуш Турана кедəндən сонра да Сүдabə өз чылғын мəһəббəтиндən дөнмүр.

Белəликлə, мүəллиф зорла сарајлара кəтирилмиш гадыларын зəһэрли һəјатыны јүксəк бəдниликлə үмүмилəшдирмəјə мүнəффəг олмушдур.

Фачиəнин ајры-ајры сəһнələриндə əмəкчи халг күтлэлəринин ачыначаглы һəјатындан эпизодлар, əмəкчи адамларын шаһ үсул-идарəсинə гаршы е'тиразы өз əксини тапмышдыр.

Əсəрин Сəжавушла бағлы олан əсас һадисələрилə јанашы, Алтајын рəһбэрлији алтында кедən халг үсјанлары да мүнəллиф тэрəфиндən јүксəк сənəткарлыгла үмүмилəшдирилмишдир. Дүздүр, мүəллиф Алтај образыны эпизодик персонажлар сырасына дахил етмишдир. Буна бахмајараг, һадисələрин кедишиндə Алтај биткин бир образ кими диггəти чəлб едир. О, халг үсјанына мəрдликлə рəһбэрлик едир. Əлв-голу бағланмыш Вали вə онун тэрəфдарларына Кəршивəзин һижлəсилə Сəжавуш тэрəфиндən күзəшт едилмəсини Алтај һеч чүр бағышлаја билмир:

Сəжавуш да шаһ нəsли, хаган нəsли,
Онун һэр кəслə вар башга бир дили.

дејə Сəжавушун бу һэрəkəтинə наразылығын билдирир.

3. «Азэрбајчан дили вə əдəбијјат тəдриси», № 4

Фачиэнин эсас образлары сэчијјэлэндирилдикдэн сон-
ра верилмиш јени билијин мөһкөмлэндирилмэсиндэ хидмэт
едэн мүсаһибэни ашагыдакы суал вэ тапшырыглар үзэрин-
дэ гурмаг олар:

1) Сэјавуш кимдир вэ онун сарај һэјатына мүнасибэти
һаггында нэ дејэ билэрсиниз? 2) Сэјавушун мө'нэви камил-
лијини экс етдирэн бир нечэ эпизод сөјләјин. 3) Сэјавушун
эмэкчи инсанлара, халг үсјанына мүнасибэти һаггында нэ
дејэ билэрсиниз? Рүстэм образыны сэчијјэлэндирин. Оун
Сэјавуша мүнасибэтини ифадэ един. 5) Сүдабэ образыны
характеризэ един. Оун мө'нэви позғунлуғунун сәбәбини нечэ
изаһ етмэк олар? 6) Кејкавус вэ Әфрасијаб образыны гар-
шылыглы сэчијјэлэндирин. Бу образлар арасында эсаслы
фэрг көрүрсүнүзмү? 7) Фирәнкиз образыны Сүдабэ илә мүга-
јисэ един. 8) Кәршивэзин Сэјавуша бәсләдији гәдлар мүна-
сибэтин вэ ону өлдүрмэсинин сәбәби нәдир? 9) Алтајчи эсас
мәгсәди вэ иради кејфијјәтләри һаггында фикринизи ифа-
дэ един.

Апарылан мүсаһибэ просесиндэ мүэллим буна наил ол-
малыдыр ки, шакирдләр «Сэјавуш» пјесинин мәзмуну вэ эсас
образларын характеристикасы илә әлагәдар алдыглары бил-
ликләр эсасында фачиэнин идејасыны, тәрбијэви мәзијјәтләр
рини дәрк етдикләрини нүмајиш етдирсинләр.

Образларын характеристикасы илә әлагәдар шакирдләр
рә ашагыдакы истигамәтдә ев тапшырығы вермэк олар. Әв-
вәлчә шакирдләрә мүвафиг филоложни мәнбәләрдән фајдалан-
маг төвсијә едилмәлидир. Белә мәнбәләрдән фајдаланма
вәрдишләринә малик олмајан шакирдләри нәзәрә аларат
мүэллим эсәри тәһлил етмэк үчүн хүсуси план да тәғдин
едә биләр. Мәсәлән: Сэјавуш—Рүстэм хәтти; Сэјавуш—Кеј-
кавус хәтти; Сэјавуш—Сүдабэ хәтти; Сэјавуш—Фирәнкиз
хәтти; Сэјавуш—Алтај хәтти; Сэјавуш—Әфрасијаб хәтти
Сэјавуш—Кәршивэз хәтти.

Фачиэнин эсас образларынын характеристикасы илә әла-
гәдар апарылмыш ишин үмумиләшдирилмәси вэ эсәрин иде-
ја-тәрбијэви маһијјәтинин шакирдләрә мәннимсәдилмәсини
һәср едилән нөвбәти дәрсдә мүэллим әввәлчә кечмиш дәрсдә
верилмиш план эсасында фәрди сорғу тәшкил едир. Фачиэнин
эсас образларынын характер хүсусијјәтләринини шакирдләр
тәрәфиндән лазыми сәвијјәдә дәрк едилиб гавранылдығыны
мүәјјән етдикдән сонра фачиэнин идејасынын мәннимсәдилми-

РЕАЛИСТ СӘНӘТКАР, КӨРКӘМЛИ ИЧТИМАИ ХАДИМ

Анадан олмасынын 70
иллији мүнасибәтлә.

Ағададаш БАБАЈЕВ
педагожи елмләр наһизәди

М. Ибраһимовун драм эсәрләри,
һекајә вэ романлары мүасир һәја-
тымызын зәпкин хәлијәсиндә ән
фәхри јерләрдән бириши тутур.

Халг јазычысы
Мөһди ҺҮСЕЙН

ӘЛИ илдән артыг јарадычылыг јолу кечән, гырк ил-
дән чох орта мәктәбләримиздә тәдрис олуған халг јазы-
чысы Мирзә Ибраһимов совет әдәбијјатынын ән бөјүк
нүмајәндәләриндән биридир.

1911-чи илдә Чәнуби Азәрбајчанын Евә кәндиндә (Сәраб
шәһәри јахынлығында) дүнјаја кәлән Мирзә Ибраһимовун
ушагылыгы чох ачыначагылы вэ мәшәггәтли кечмишдир. 8—9
јашларында икән ата-анасыны, бачы вэ гардашыны итирән
балача Мирзә јалпыз Азәрбајчанда Совет һакимијјәти гурул-
дугдан сонра тәһсил алмаға башламыш вэ чох еркән јашла-
рындан Бақы нефт мәдәнләриндә ишләмишдир.

Мирзә Ибраһимовун илк гәләм мәһсулу олан ше'рләри вэ
һекајәләри һәлә 1930-чу илдән мәтбуат сәһифәләриндә көрүн-
мәјә башлајыр.

1929-чу илдән Сов.ИКП-нин үзвү олан јазычы 1931-чи ил-
дә Азәрбајчан Пролетар Јазычылары Чәмијјәти үзвүјүнә
гәбул олуур. 1932-чи илдә нсә Јазычылар Иттифагы тәшки-
лат комитәсинин мәс'ул катиби вәзифәсинә сечилир.

Елми ахтарышлара вэ бәдни јарадычылыга бөјүк һәвәслә
киришән Мирзә Ибраһимов өз тәһсилини даим артырмаға ча-
лышыр вэ бу мәгсәдлә дә Азәрбајчан Дәвләт Елми-Тәдғигат
Институтунун һазырлыг шө'бәсиндә охујур.

1930-чу илләрин әввәлләриндә Азәрбајчан кәндләриндә
колхоз гурулушу уғрунда кәскин сифи мүбаризә кедирди.
Бууула әлагәдар партијамыз бачарыглы кәнч гүввәләри јер-
ләрдә бу мүбаризәјә рәһбәрлик етмәк үчүн кәндәриди. Пар-
тија Мирзә Ибраһимову да 1933-чу илдә Нахчыван МТС-нин

сијаси шөбөсүнө гезет редактору вэзифэсинэ көндөрир. Бу заман о. кәндә кедән синфи дөјүшләрин фәал иштиракчысына чевриллр. Кәпч јазычы ичтиман һәјатда көрдүкләрини 1935-чи илдә гәләмә алдыгы «Һәјат» пјесиндә бәдин үмумиләшдирмәләр шәклиндә охучулара вә тамашачылара чатдырыр. «Һәјат» пјеси М. Ибраһимовун, еләчә дә Ч. Чаббарлыдан сонра Азәрбајчан совет драматуркијасынын бөјүк гәләбәси иди.

Пјесин гәһрәманы һәјат Алмазын (Ч. Чаббарлынын «Алмаз» пјесиндә) башладыгы јолу јени шәраитдә давам вә инкишаф етдирәрәк маскаланмыш халг дүшмәнләринә гаршы өлүм-дирим мүбаризәсинә киришир вә бу чәтин дөјүшдә гәлиб кәлир. М. Ибраһимов әсл реалист сәнәткар кими һәјат һәгигәтләрини дүзкүн дәрк едир, сосналист реализми принципләрини өз јарадычылыгында бачарыгла тәтбиг едирди.

Мирзә Ибраһимов әдәби фәалијјәтинин илк илләриндән башлајараг, јарадычылыг методу һаггында дүшүнмүш јазычылардан биридир. 1932-чи илдә јаздыгы мәгаләләриндән бириндә охујуруг: «Бизә бу күн варлыгы олдуғу кими вә тамаша вә бүтүн зиддијјәтләрилә һәртәрәfli көстәрән реализм лазымдыр... Сосналист реализми һәјатын һәр һансы епизодуну һәртәрәfli вә олдуғу кими алараг, ондакы соснализм үнсүрләрини гәти гәлибијјәтини конкрет вә һәгигәтә ујғун көстәрән јарадычылыг методудур».

Бу тәриф, мүасир охучулар үчүн мүбаһисәсиз һәгигәт олса да, тарихлик бахымындан, бөјүк сәнәткар кими танынмыш әдибин ахтарышларынын сәмәрәлилијини мүәјјәнләшдирмәк бахымындан чох гијмәтлидир.

Мирзә Ибраһимов һәјата бағлы бир јазычыдыр. О һәкәк әсәрләринин мөвзусуну јахындан таныдыгы, һәр күн тәмасда олдуғу адамларын, өзү олдуғу фәһлә коллективнин һәјатиндән алымышдыр. 1930-чу илләрдә «Иран гызы» адлы роман јазмаға башлајан јазычы, сонрадан ону баша чатдырмамышдыр. Чүнки јазычы, тәсвирини вермәк истәдији һадисәләрин чәрәјан етдији мүһит вә шәраитлә әлагәдар, кифајәт гәдәр мә'лумата малик олмамышдыр. Әдиб өзү дә буну е'тираф едәрәк јазырди: «Мән гәләми әлимә алыб столун далишда отурдугда о заман раһат ишләјә биләрәм ки, тәсвир едәчәјим гәһрәманлар, онларын шәраити апашкар кәлиб көзүмү өшүндә чанланыр, онларын нә заманса, һарадаса көрмүшәм вә тәгриби тәсәвүрләримә әсәслаймајачағымә архајынам».

Илләр кечдикчә мә'луматы вә дүнјакөрүшү кенишләнмиш јазычы бир сыра Јахын вә Орта Шәрг өлкәләрини, о чүмләдән доғма јурду Чәнуби Азәрбајчаны Јенидән кәзәндән вә һәртәрәfli өјрәнәндән сонра Совет Иттифагында вә онун һүдудларындан кәнарда јүксәк мөвгә газанмыш мәшһур «Кәләчәк күн» романыны јазды. Сәнәткарын һиндистан, Бирма, Индонезија вә б. Асија өлкәләринә сәфәриндән сонра «Чандранын үсјаны» әсәри мејдана чыхды. Неч шүбһәсиз, «Бөјүк дајаг» кими бир роман јалныз 1950-чи илләрә анд мүшаһидәләрини нәтичәсиндә мејдана кәлмәмишдир. Бу әсәр Азәрбајчан кәндини мүәллифин узун мүддәт диггәтли мүшаһидәсинин мәһсулу олараг јаранмышдыр.

Јазычынын һәр һансы бир әсәринин мејдана чыхмасы тарихини исләмиш олсаг, онун реал варлыгла сых әлагәдар олдуғуну көрмүш оларыг. Мәсәлән, «Һәјат» пјесинин әсәс персонажларындан олан колхоз сәдри Аббасын өлдүрүлмәси фактынын өзү дә һәјатдан алынмышдыр. 1930-чу илләрин орталарында Нахчыванда МТС-дә ишләјән јазычы баш вермиш һадисәнин маһијјәтини ја ешитмиш, ја да көрмүшдү. Бу һагда јазычы өзү белә јазыр: «...Аббасын адыны да сахладым, һәтта тәрчүмеји-һалынын да мүәјјән һиссәләриндән истифада етдим. Лакин мән дејә билмәрәм ки, «Һәјат»дакы башга типләр, башга һадисәләр дә конкрет олмуш һадисәләрди».

Һәјат материалынын әһәмијјәтини, илкилијини гәбул едән, «бәдин әсәрини рүшәјми, тәбир чајизсә, сәнәткар хәјалынын мајаланмасы, фактдан башлајыр», дејән јазычы, ејни заманда онун әһәмијјәтинин шиширдилмәси әлејһинә чыхмышдыр. Мүәллиф јазыр: «Факт неч заман һәјаты әвәз едә билмәз, нечә ки, тәк бир инсан чәмијјәти әвәз етмир. Биз бу фикирләри јалныз о мәгсәдлә дејирик ки, јарадычылыгда үмумиләшдирмәнин кениш бәдин лөвһәләр јаратмағ үчүн јекәнә јол олдуғуну вә бу јолда фикрини, хәјалын әһәмијјәтини хүсуси олараг иәзәрә чарпдыраг».

Бөјүк сәнәткар, сәнәт «тарихи фактларын вә һадисәләрин әсәри ола билмәз» сөзләрини јазмагла јанашы, ајры-ајры јазычылар тәрәфиндән тарихи фактларын, оқларын маһијјәтинини тәрифини дә јол верилмәз бир һал кими рәдд едир. Мирзә Ибраһимов бәдин әсәр үзәриндә ишләдији заман топламыш олдуғу шәхси тәчрүбәсини үмуми исләри мүддәләр вә партијалылыг принцип бахымындан јохладыгы кими, доғрулуғуна

ва сәмәрәдидиҗина инандыгы елми-назәри принципләри дә әмә-
ли ишвида тәтбиг едән, ону өзүнүн јарадычылыгы инамына че-
вирән сәнәткарлардан биридир. Буна көрә дә тарихи роман ва
тарихи мөһәтүларын ишләпмәси һаггындакы мәгаләләриндә
иһадә олуиш фикирләр «Пәрванә» епопејасынын биринчи
китабында өз парлаг әксини тапмыш, јазычынын јүксәк на-
һијјәтнин тә'мин етмишдир.

Көркәмли әдәбијјатшүнас ва тәнгидчи Б. Нәбијев бу һаг-
да белә јазыр: «Бәднн јарадычылыгы орижинал олмалыдыр.
Сәһләи мөвзунун, һәјат һадисәләринин, фикир ва еһтирасла-
рын јенилији, бүтүн буиларын иһадә тәрзинин јенилији бәднн
кәрә һәјат вәсигәси верән чох мүнүм мәзијјәтдир.

«Пәрванә» Азәрбајчан совет нәсриндә мәһз јени бир па-
дисәдир. Халгын тарихинә, чәмијјәтин дүнәннә хәлгиле
ва реализм чәһәсиндән јанашыб ону бу күн үчүн, јени нәси-
үчүн әһја едән «Пәрванә» модернизм ады алтында бәднн јара-
дычылыгы корлајанлара әдәбијјатымызын тутарлы чавабы-
дыр».

Мирзә Ибраһимов бәднн әсәрин әсасында дуран һәјат ма-
териалынын мәзмунуна, галдырылан проблемләрин иһтиман-
лијјә биринчи дәрәчәли әһәмијјәт верәрәк јазырды: «Һә
бир әсәрин нәинки сијаси ва фикри әһәмијјәти, ејни заманда
бәднн кејфијјәти дә онун һәјат һәгигәтинин нә дәрәчәдә дү-
күн әкс етмәсиндән асылыдыр».

Көркәмли сәнәткар ва иһтиман хадим олан М. Ибраһи-
мов өзүнүн еһтираслы әдәби чыхышларында инсанларын
шүүруна, әһләг ва мө'нәвијјәтина сәнәтин тә'сирини јүксәк
һијјәтләндирмиш ва ејни заманда көстәрмишдир ки, бу вәзг-
фәвли еһдәсиндән аичаг о заман кәлмәк олар ки, әдәбијјат ва
тиман мүнәтлә, халг һәјаты илә мөһкәм телләрлә бағланмыш
олсун јазычы совет әдәбијјатынын тәчрүбәсиндән чыхып
едәрәк, социалист реализминин классик әдәбијјатын ән мүн-
вәтти әһәләринин варис олдуғуну, ејни заманда онун ва-
ватор хәрәкәтини дүзкүн мүнәһәләшдирмишдир. Мәһз бә
чәһәти һағарыг иһадәси, јә'ни халг күтләләринин социалист
һурмаг тәчрүбәсинин сәнәтә хәс вәсигәләрлә коммунист пар-
тијјалылыгы мөвгәјидән камил бәднн иһадәси Мирзә Ибра-
һимовун әсәрләринин чәмијјәт тарихинин мүнүм һадисәлә-
ринин ва иһтиман фикрин салнамәсинә чевирмишдир. Бу баһы-
да јазычынын «Бөјүк дајаг» романына вәрәгләмәк, соци-
алист чәмијјәтинин инкишаф шәләләринин бир-биринин арды-

ча, һәм дә чох бөјүк мөһкәмликлә гуран совет адамларынын
үмумиләшдирилмиш бәднн образларына диггәт јетирмәк ки-
фәјәтдир.

Мирзә Ибраһимов һәмишә актуал мөвзулардан јазмыш-
дыр. Онун «Һәјат» ва «Мадрид», «Мәһәббәт» ва «Кәндчи ғы-
зы», «Јахшы адам» ва «Көзәрән очағлар» пјесләри, «Кәләчәк
күн», «Бөјүк дајаг» ва «Пәрванә» романы, «Чәнуб һәкајә-
ләри», «Мәдинәнин үрәји», «Чандранын үсјаны», «Хәсров
Рузбей» ва с. онларча дикәр әсәрләри Азәрбајчан совет әдә-
бијјатынын ән һијмәтли иһчиләриндән һесаб олуур. Бөјүк
сәнәткарын бу һијмәтли әсәрләри республикамыздан чох-чох
узағларда да кениш охучу күтләләринин гәлбәринә јәл тап-
мышдыр.

Мәшһур тачик совет шаири, Социалист Әмәји Гәһрәманы,
Ленин мүнәһәти лауреаты Мирзә Турсунзадә јазыр: «Күчлү
мүнәһәти дүјгүсу, һәјатла сых әләгә Мирзә Ибраһимов ја-
радычылыгы үчүн сәһијјәвидир: нәсир Мирзә Ибраһимову
(онун бир чох әсәрләри, о мүнәләдән «Кәләчәк күн» романы
тачик дилинә тәрчүмә олунуб), драматург Мирзә Ибраһимову
(«Кәндчи ғызы» пјеси тачик сәһнәсиндә хүсуслә мүнәһә-
фәһијјәт газанмышдыр), публицист, тәнгидчи, әдәбијјатшү-
нас Мирзә Ибраһимову мән мәһз белә таныјырам».

М. Ибраһимов ејни заманда, көркәмли әдәбијјатшүнас-
дыр. Онун 1941-чи илдә һәмизәдлик диссертасијасы кими мүн-
дәһи етдији әдәбијјатымызын фәһри Чәлил Мәммәдгулуза-
дә һаггында јаздыгы «Бөјүк демократ» әсәри бу күн дә ва
әһәмијјәтинин ва тәрәвәтинин сахламағдадыр. О, әдәбијјатшү-
наслыгын елми-назәри мәсәләләри илә мүнәһәзәм мәшһул
олур. Бу баһымдан онун јаздыгы бир сыра һијмәтли әсәрләри
«Һәјат ва әдәбијјат», «Халгиле ва реализм чәһәсиндә»,
«Сары сым» ва б. китабларында топланмышдыр. Мүнәһәти
классик шаир ва јазычыларымыз һаггында мүнәһәти илләр-
дә јаздыгы елми-назәри ва публицистик мәгаләләри кениш
әдәбијјат һәвәскарлары ордусунун дәрин рәрбәтинин газан-
мышдыр.

М. Ибраһимов ејни заманда көзәл ва јүксәк сәнәткарлыг
һәһијјәтинә малик тәрчүмәчидир. В. Шексприн «Крал Лир»,
«Он иккинчи кечә» пјесләринин, Н. Г. Чернышевскинин «Һә ет-
мәли» романынын бәднн сәнәткарыгә тәрчүмәси иһтиман-
јәт тәрәфиндән јүксәк һијмәтләндирилмишдир.

Мирзэ Ибраһимов әдәби-бәдһи җарадычылыгга чидди мәшгул олмага җанашы, халгымызын ичтиман-сәҗаси һәҗатында да чох фәал иштирак едир. О, мүхтәлиф ил-ләрдә М. Ф. Ахундов адына Академик Опера вә Балет Театрынын директору, Азәрбајчан ССР Халг Комиссарлары Совети җанында Инчәсәнәт Ишләри идарәсинин рәиси, Азәрбајчан ССР халг маарифи комиссары, Азәрбајчан ССР Назирләр Совети сәдринин мүавини, Азәрбајчан ССР Али Совети Рәҗасәт һеҗәтинин сәдри, Азәрбајчан ССР Елмләр Академијасы Низами адына Әдәбијат Институтуун директору, Азәрбајчан Совет Јазычылары Иттифагынын сәдри вәзифәләриндә чалышмышдыр.

М. Ибраһимов 1945-чи илдән Азәрбајчан ССР Елмләр Академијасынын һәгиги үзвүдүр. Бөјүк әдибимиз һазырда ССРИ Асија вә Африка Өлкәләри Сүлһү Мүдафиә Комитәсинин сәдри вә еҗни заманда Азәрбајчан Јазычылары Иттифагы Идарә һеҗәтинин сәдри вәзифәсиндә чалышыр.

Партија вә һөкүмәтимиз Мирзэ Ибраһимовуи Вәтәнимиз вә халгымыз гаршысында көркәмли хидмәтләрини жүксәк гиҗмәтләндирмишдир. О, Ленин ордени, Октјабр Ингилаби, Гырмазы Әмәк Бајрагы, «Шәрәф нишаны» орденләри вә бир сыра медалларла тәлтиф едилмишдир.

«Кәләчәк күн» романына көрә М. Ибраһимов ССРИ Дөләт мүкафаты лауреаты адына лајиг көрүлмүшдүр. 1961-чи илдә анадан олмасынын 50 иллији илә әлагәдар олараг она Азәрбајчан ССР халг јазычысы фәхри ады верилмишдир. О, дәфаләрлә ССРИ вә Азәрбајчан ССР Али Советинә депутат сечилмишдир.

Севинли әдибимиз һаггында гысача гејдләримизи шаир-ләрдән Мәдинә Күлкүн вә Балаш Азәроглуун ашагыдакы шисралары илә битирмәк истәјирик:

Сән «Кәләчәк күн»дән сөз ачдын бизә,
Мин-мин күливләрүн севинди гәлби;
Сәнәтин јолунда динчлик билмәдип,
Јандын, аловлиндын «Пәрванә» кими.

Дяг-дяг сөјкәнәр, — демиш бабалар,
Ән «Бөјүк дајаг»ын бу торпаг олду.
Сән елә, Вәтәнә дајандыгындан,
Башын уча олду, үзүн ағ олду.

ТӘЛИМ МЕТОДЛАРЫНЫН ТӘКМИЛЛӘШДИРИЛМӘСИНӘ ДАИР

Бәшир ӘМӘДОВ

педагожи елмләр доктору, профессор

«Тәлим методу» анлајышынын маһијјәти «гаршыја го-јулмуш мәгсәдә оптималь јолла нечә наил олімалы?» суалына верилән чавабла бағлыдыр; метод — дүзкүн тәшкил олуиуиуш фәалијјәт, һәрәкәт демәкдир, ләкин һәр чүр һәрәкәт мәгсәдә оптималь јолла чатмага көмәк едә билмир вә оптимальлыгы тәмин етмәкдән өтрү һәрәкәтләрә бир сыра зәрури тәләбләр верилир. һәммин тәләбләрин сырасында гносеоложи (вә ја гностик), мәнтиги-мүндәричәви, психоложи, васитәви, педагожи вә башгалары хүсуси јер тутур.

Гносеоложи тәләб (вә ја чох вахт педагожи әдәбијјатда дејилдији кими, гносеоложи аспект) ашагыдакыларла бағлыдыр: тәлим процесиндә елми идракын бир сыра мөһәтләри һөкмән нәзәрә алынмалыдыр; елми идракда олдуғу кими, тәлим идракда да әјани вә мүчәррәд тәфәккүр арасындакы әләгә, емпирик вә нәзәри сәвијјә арасындакы әләгә, мәнтиги-лиһә тарихилик арасындакы диалектика диггәт мәркәзиндә сахланылмалыдыр. Мәнтиги-мүндәричәви аспектиң тәләбинә көрә методлар өјрәдилән материалын мәзмуну илә бағлы олімалы, материалын дахили мәнтиги илә зиддијјәт тәшкил етмәчәли, тәлимдә тәфәккүр пријомларындан кениш шәкилдә иштифадә олуиуиушдыр. Психоложи аспект тәләб едир ки, тәлим процесинә мүәјјән фәалијјәт кими бахылсын, фәалијјәт һаггында мөвчуд олан консепсијалар нәзәрә алынсын, мәнимсәмәнин психоложи гәуунлары диггәт мәркәзиндә сахланылсын. Васитәви аспект методларын васитәнин тәләбләригә ујғун сечилмәсини тәләб едир. Педагожи аспект методларак идрәкдиң материалы дәрк етмәси, тәрбијә олуиуиуш вә инкишафы бахымындан гиҗмәт верир.

Көрүндүжү кими, тәлим методларынын сечилмәсиндә вә тәтбигиндә психоложи мәсәләләр мүхтәлиф аспектләрдәң жалныз бири илә бағлыдыр вә дикәр аспектләрлә дахили эла-гә шәрантиндә фәалијјәт көстәрир. Тарихән белә бир вәзијјәт лазымынча нәзәрә алынмамыш, тәлим нәзәријјәси бу вә дикәр бир психоложи концепсија үзәриндә гурулмуш, јухары-да адлары чәкилән башга аспектләр исә көлкәдә бурахыл-мышдыр. Мәсәлән, инкилис философу Чон Локкун елмә да-хил етдији «ассосиасија» термининин о вахт ифадә етдији мә'наја ујғун олараг, тәлимин гаршысына белә бир мәгсәд-гојулурду: шакирдләр чисм вә һадисәләр арасында элагә-ләри дәрк етмәлидирләр (мүасир психолокијада «ассосиаси-ја» реал аләмдәки гаршылыгы элагәнн баш-бејин габығын-да адекват шәкилдә әкс етдирилмәси кими баша дүшүлүр).

Ассосиасија концепсијасыны әлдә рәһбәр тутан тәлим нәзәријјәсинә көрә, идрак дүјғулардан башланмалы, гавра-јыш вә тәсәввүрләр мәрһәләсиндән кечәрәк мәфһумларда-сона јетмәлидир. Демәли, бурада өјрәнмәннн мәзмунуну мәһз мүәјјән ассосиасијаларын јаранмасы, јә'ни әјани ид-рақда иштирак едән элементләр арасындакы психоложи эла-гәләр тәшкил едир, һәмнн элементләр арасында мүәјјән бағ-лылығын, охшарлығын, јахынлығын олмасы әсас шәрт јерин-дә чыхыш едир. Мәсәлән, өјрәннлән чисм вә һадисәләр, он-ларын мүәјјән чәһәтләри арасында заман вә мөкан јахынлы-ғы, сәбәб вә нәтичә мүнәсибәтләри вә с. олмасы мүһүм шәрт-ләр сырасына дахилдир. Ј. Коменски, И. Һербартын тәлим нәзәријјәләри мәһз белә бир мүддәәја әсасланырды. Һербарт-тәләб едирди ки, һәр бир дәрс дөрд мәрһәләдән ибарәт олсун: шакирд әјани шејләр үзәриндә мүшаһидә апармагла ајдын-тәсәввүрләр әлдә етсин (ајдынлыг мәрһәләси); әввәлки билик-ләрлә јени биликләр арасында элагә јарадылсын («ассосиаси-ја» мәрһәләси); әсас мәсәләләр сечилсин вә ардычыл олараг-изаһ едилсин, шакирд үчүн мәнимсәмә объектнә чеврилсин («систем» мәрһәләси); өјрәдилмиш биликләр јени биликлә-рин әлдә едилмәси үчүн васитә јериндә чыхыш етсин, ша-кирд билији тәтбиг етмәк бачарыгларына јијәләнсин («ме-тод» мәрһәләси). Дәрсин һәмншә белә бир гәлиб үзәриндә гурулмасы формализмә, гуру схематизмә кәтириб чыхарыр-ды.

Ассосиасија концепсијасына әсасланан тәлим нәзәријјә-си зәрури олараг ашағыдакы тәләбләри ирәли сүрүрдү: тә-

лим һөкмән әјани шејләр үзәриндә мүшаһидәни тәшкил ет-мәкдән башланмалыдыр; о элагәләр мәнимсәдилмәлидир ки, онлар көһнә вә јени билик арасында көрпү, кечид јарада би-лир, тәзә өјрәдилән мә'луматын ичәрисиндә һөкмән јенилик-олмалы, верилән информасија шакирди чәлб етмәлидир; мәнимсәдилмиш биликләр системиндән букүнкү билик үчүн-зәрури оланлар сечилмәли вә актуаллашдырылмалыдыр; би-лијин тәкрарына вә мөһкәмләндирилмәсинә хүсуси диггәт-јетирилмәлидир вә с.

Ассосиасија концепсијасына әсасланан тәлим нәзәријјә-си ашағыдакы методларын тәтбигини өн плана чәкирди: әјани-шејләрин мүәллим тәрәфиндән нүмајиш етдирилмәси вә ша-кирдләрин мүшаһидәсиннн тәшкили, чисм вә һадисәләрин-сәзлә тәсвири; шакирдин тәмринләр үзәриндә фәалијјәтиннн-тәшкили, тәкрарлама; билијин јохланылмасы үчүн сорғунун-апарылмасы вә с.

Ассосиасија концепсијасына әсасланан тәлим нәзәријјә-си кечән әсрин сону вә ХХ әсрин әввәлләриндә өзүнү көстәрән-соснал-игтисади инкишафын тәләбләриннн лазымынча өдәјә-билмәдијиндән мүтәхәссисләр ону мүасирләшдирмәк, јени-ләшдирмәк проблемләри үзәриндә дүшүнмәјә башладылар. Истеһсалын инкишафы практик биликләрнн верилмәсини да-һа чоһ тәләб едирди. Нәтичәдә башга бир психоложи концеп-сија, јә'ни рефлектор концепсија тәлим нәзәријјәсиннн әса-сына чеврилди. Һәмнн концепсија зәмининдә гурулан тәлим-элементләр арасындакы элагәләри дејил, һәмнн элагәләрин-практикадакы ролуну әсас көтүрүрдү. Ассосиасија апарычы, пәлледичи рол ојнамаг функцијасыны итирәрәк, тәлим фәа-лијјәтиннн элементләриндән биринә чеврилди. Гычыглан-дырычы илә организмн она вердији чаваб реаксијасы ара-сындакы элагә, өјрәдилән биликләрнн ролу башлыча амил-олду. Һәмнн тәлим нәзәријјәси ашағыдакы тәләбләри вачиб-сајырды: организм һәр чүр гычыгландырычы илә дејил, өзү-үчүн даһа чоһ фајдалы олан гычыгландырычы илә фәал-элагәјә кирмәлидир. Белә гычыгландырычылар дикәр гычыг-ландырычылар васитәсилә һөкмән мөһкәмләндирилмәлидир; шәрти рефлекс мөһкәмләнәнә гәдәр гычыгландырычынын тә-сири тәкрар едилмәлидир; шакирдин гаршысына елә тәлим-тапшырыглары гојулмалыдыр ки, о һәмнн тапшырыгларын-фајдасыны дәрк етсин, онларын ичәрасына марагла кириш-син; практик бачарыгларын формалашдырылмасы өн плана-чәкилмәлидир вә с.

Рефлектор концепсија үзәриндә гурулан тә'лимдә ашағы, дакы методлардан истифадә олунурду: шакирдләрин практик, хүсусән әмәк тапшырыглары үзәриндә мүстәгил ишләринин тәшкили; экскурсијаларын тәшкили; јарадычы јазылардан (инша, реферат, мә'рузә вә с.) истифадә, мүстәгил мүшәһидәләрин тәшкили; фәалијјәтин нәтичәләринин тәһлили вә үмумиләшдирилмәси; тә'лиматландырма вә с.

Рефлектор концепсија зәмининдә гурулан тә'лим систематик билликләрин верилмәсинә диггәт јетирмир, тә'лим иши Далтон-план, Ијена-план, комплекс вә с. формаларда тәшкил едилирди. Елә буна көрә дә онун јеринә семнотик (вә ја сигнификатив, ишарәви) концепсија ирәли сүрүлдү. Бурада тә'лимин маһијјәти белә шәрһ олунур: тә'лимдә чисм вә һадисәләрин мүһүм әламәтләрини мәнимсәдилмәли, шакирдләрдә мәфһумлар системи формалашдырылмалыдыр. Беләликлә, тәләб олунур ки, мәктәблиләрин тәфәккүрү инкишаф етдирилсин, сөзлә онун ифадә етдији анлајыш арасындакы әлағәнин өјрәдилмәси өн плана чәкилсин. Семнотик концепсијаја әсасланан тә'лим нәзәријјәсинин спесифик методлары педагожи әдәбијјатда өз шәрһини тапа билмәмишдир.

Сон илләрдә операционал концепсија, онун хүсуси формасы олан һәрәкәтләрин мәрһәләләрлә формалашдырылмасы концепсијасы, проблемли тә'лим концепсијасы, програмлашдырылмыш тә'лим концепсијасы вә с. мејдана чыхмышдыр.

Көстәрилән тә'лим нәзәријјәләринин ән башлыча гүсуру зәннимизчә, ондан ибарәтдир ки, онларын һеч бириндә мәсәләјә комплекс јанашма өзүнү габарыг шәкилдә бүрузә вермир. Биринчиси, она көрә ки, һәр нәзәријјә бир психоложи концепсијаја әсасланыр вә диқәр концепсијаларын мүсбәт чәһәтләрини еһтива етмир. Икинчиси, она көрә ки, һәммин нәзәријјәләр тәкчә психоложи концепсијалара истинад едир вә нәтичәдә педагогика психолокијаја табе етдирилир. Биз јухарыда қөстәрдиқ ки, тә'лим методларынын бир дејил, бир нечә аспекти вардыр. Тә'лим өзү дә беләдир. О, тәкчә психолокија үзәриндә гурула билмәз. Бурада гносеоложи, физиоложи, психоложи, педагожи концепсијалар комплексиндә истифадә олунмалы, идракын хүсусијјәтләри, шакирдин имканлары, материалын мәзмуну, васитәләр системи, мәгсәд вә с. күлл һалында көтүрүлмәлидир. Тәкчә психоложи концепсијалар әсас көтүрүлдүкдә исә башлыча олараг мәнимсә

мә ганунлары өн плана чәкилир. Мәнимсәмә исә тәкликдә шәхсијјәтин һәртәрәфли вә аһәнкдар инкишафы кими баша дүшүлә билмәз.

Сон вахтлар педагожи әдәбијјатда көстәрилир ки, методларын јалныз комплекс шәкилдә тәтбиги тә'лимин тәкмилләшдирилмәсини, нәтичә етибарилә мәктәблиләрин һәртәрәфли инкишафыны тәмин едә биләр. Азәрбајчан Елми-Тәдгигат Педагожи Елмләр Институтунун директору З. Гаралов һағлы олараг јазыр ки, һәр бир дәрсдә һәм тә'лим, һәм тәрбијә методларындан, һәм дә фәлсәфәнин вә елмин өз методларындан истифадә олунур. О јазыр: «Педагожи тәдгигатлар, еләчә дә новатор мүәллимләрин иш тәчрүбәсинин тәһлили көстәрилир ки, бир дәрсдә истифадә олуначаг методлар комплексини јаратмаг үчүн дөрд груп метода истинад едилмәлидир» («Азәрбајчан мүәллими», 13 март 1981).

Педагожи фәалијјәт өзүнәмәхсус мәгсәдә, мәзмуна, васитәләр системинә, методлара, нәтичәјә малиқдир. Јалныз мүәллим вә шакирд, онларын һәр биринин мәгсәди, иш материалы, васитәләри, методлары, әлдә етдикләри нәтичә бүтөвлүкдә тә'лимин маһијјәтинин ифадә едә биләр. Психоложи концепсија исә тәкчә шакирдин материалы мәнимсәмәсини өн плана чәкдијиндән мүәллими, онун иш методларыны, васитәләрини вә с. көлкәдә гојур. Педагожи фәалијјәтин мәгсәдини педагогика елми мүәјјән етмәли, мәгсәддән чыхыш едәрәк мәзмун, васитә вә методларын сечилмәсини әсасландырмалыдыр.

Тә'лим просесиндә истифадә олунан бүтүн васитәләри ики група бөлә биләрик: сөз вә әјани шејләр, башга чүр десәк, ики сигнал системи. Бунларын әлағәси исә үч формада тәзаһүр едир: биринчи сигнал системи (әјани шејләр) үстүnlүк тәшкил едир, икинчи сигнал системи (сөз) табе мөвге тутур; сөз үстүnlүк тәшкил едир, әјани шејләр табе мөвге тутур; һәр ики сигнал системи бәрабәр һүгүгда чыхыш едир. Буна там ујғун олараг, методлар үч група бөлүнүр: әјани методлар, лисани методлар вә практик методлар.

Биринчи група мүәллимин шәрһи (нағыл, изаһ), мүсаһибә, икинчијә иллүстрасија вә демонстрасија (мүшаһидә), үчүнчүјә исә шакирдләрин фәалијјәтинин тәшкили (чалышмалар үзәриндә иш) дахилдир. Һәммин методларын һәр бири күлли мигдарда пријомлары әһатә едир. Бундан әлавә, методларын

өзлэри мүхтәлиф чүр элагәжә кирәрәк јени кејфијјәт кәсб едир, нечә дејәрләр, јени метода чевриллр. Мәсәлән, дәрси мүсаһибә илә башлајыб шәрһлә тамамладыгда алынан нәтичә илә дәрси шәрһлә башлајыб мүсаһибә илә тамамладыгда алынан нәтичә арасында бә'зән чох чидди фәрг мүшаһидә едиллр. Көстәрилән методлар шакирдни инкишафына, формалашмасына, тәрбијәсинә, биликләрә јијәләнмәсинә әмәлли-башлы хидмәт едә биллр.

Көрүндүјү кими, методларын лисани, әјани вә практик олмагла үч група бөлүнмәсинин әсасында васитәләр системи дурур. Белә ки, васитә сөздән ибарәт олдугда лисани, әјани, шејләрдән ибарәт олдугда әјани методлар мејдана чыхыр вә с.

Педагожи әдәбијјатын өјрәнилмәси көстәриллр ки, тә'лим методларыны алты мүһүм нөвә бөлүрләр: 1) тәдрис материалынын мәнтиги бахымындан индуктив вә дедуктив методлардан бәһс олунур (биз бу методлара шүбһә илә јанашырыг); 2) васитәләр бахымындан лисани, әјани вә практик методлар мејдана чыхыр; 3) шакирдләрнин фәаллығынын тә'мин олунмасы нөгтеји-нәзәрдән методлар ашағыдакы кимә бөлүнүр; изаһлы-иллүстратив методлар; репродуктив методлар; проблемли шәрһ методу; гисмән ахтарычылыг методу; тәдгигатчылыг методу; 4) гаршыја гојулмуш дидактик вәзифәјә көрә јени билик верән методлар, билији мөһкәмләндирмәјә хидмәт едән методлар вә с. көстәриллр; 5) мүәллимлә шакирд арасындакы элагәнин характеринә көрә өјрәтмә вә өјрәнмә методларындан данышырлар; 6) әһатә даирәсинә көрә методлар үмуми вә спесифик олмагла ики јерә бөлүнүр вә с. (әтрафлы мә'лумат үчүн А. Н. Алексјукун 1979-чу илдә Москвада нәшр олунмуш «Проблемы методов обучения...» адлы китабына мүрачиәт етмәји мәсләһәт көрүрүк).

Јухарыдакы бөлкү һаггында нә дејә биләрик? Үмумијјәтлә, ејни бир чинси мүхтәлиф бахымдан вә мүхтәлиф мәнтиги әсас зәмининдә нөвләрә бөлмәк елмдә мәгбул сајылыр. Мәсәлән, дилчиләр исимләри тәк вә чәм, үмуми вә хүсуси, садә, дүзәлтмә вә мүрәккәб олмагла мүхтәлиф нөвләрә бөлүрләр. Бу заман һәр бөлкү үчүн бирчә мәнтиги әсас көтүрүлүр: тәк вә чәм исимләр «кәмијјәт» анлајышы илә бағлы олдуғу кими, садә, дүзәлтмә вә мүрәккәб исимләр дә «гурулуш» анлајышы илә бағлыдыр. Методларын тәснифи дә беләдир. Бир групун әсасында васитәләр системи, дикәр групун

әсасында дидактик вәзифә дурур вә с. Фякримизи әсасландырмаг үчүн и з а һ методуна нәзәрә салаг.

Бөлкүнүн мәнтиги әсасы	Методлар групу
Васитәләр системи бахымындан	лисани методлара дахилдир
Шакирдни фәаллығы бахымындан	изаһлы-иллүстратив методдур
Дидактик вәзифә бахымындан	Јени билик верән методдур
Мүәллимлә шакирдни элагәси бахымындан	өјрәтмә методдур
Әһатә даирәсинә көрә	үмуми методлара дахилдир.

Програм вә дәрслик мүәллифләри мәгсәддән мәзмуна доғру һәрәкәт едир, мүәјјән мәгсәдә наил олмаг үчүн мүвафиг мәзмун сечирләр. Мүәллим исә, әксинә, мәзмундан чыхыш едәрәк мәгсәди мејдана чахарыр вә онун һәјата кечирилмәсинә чалышыр. Она көрә дә конкрет дәрсин мәгсәдини мүәјјән етмәкдән өтрү мүәллим мәзмуна «дахил олмағы» бачармалы, материалы нә үчүн мәнимсәдәчәјини ајдынлашдырмалыдыр. Бу мә'нада мүәллимин фәалијјәтиндә нәји өјрәтмәк? нә үчүн өјрәтмәк? нечә өјрәтмәк? ардычылығы мүшаһидә олунур. Тәһсилин мәгсәди онун мәзмунуну мүәјјән етдији кими, мәзмун да мүвафиг васитәләр сечмәји тәләб едир. Мәзмуну мәнимсәтмәк үчүн васитәләрин дүзкүн тәтбиги просеси артыг методла бағлы мәсәләдир. Әкәр васитә «иши нә илә көрмәк?» суалына чаваб верирсә, метод «иши нечә көрмәк?» суалына верилән чавабла элагәдардыр. Демәли, нә үчүн өјрәтмәк (мәгсәд), нәји өјрәтмәк (мәзмун), нә илә өјрәтмәк (васитә) вә нечә өјрәтмәк (метод) компонентләри бир-бири илә дахили элагәдәдир вә тә'лими онларсыз тәсәввүр етмәк мүмкүн дејилдир. Она көрә дә методун сечилмәси бизим субјектив мүлаһизәләримиздән асылы дејил, онун дикәр компонентләр системиндәки јериндән асылыдыр. Мисаллара нәзәр салаг. Мәгсәд шакирдни бәдәнини мөһкәмләндирмәкдирсә, әлифба чәдвәли мәзмун јериндә чыхыш едә билмәз; бурада мүвафиг идман һәрәкәтләри мәзмун ролуну ојнамалыдыр. Белә бир мәзмун исә сөзү јох, мүәјјән идман фәалијјәтини васитә кими сечмәји тәләб едир. Фәалијјәт васитәдирсә, мүәллимин нәгли метод олмамалыдыр, бурада практик метод тәләб олунур, биз шакирдни фәалијјәтини тәшкил етмәк методуна әл атмалыјыг. Икинчи мисал. Мәгсәд орфографик вәр-

дишлэри инкишаф етдирмәкдирсә, дәрсликдәки мұвафиқ гајдалар мәзмун јериндә чыхыш едир, чалышма мәтнлэри исә васитә ролуну ојнајыр. Шакирдин чалышма мәтни үзэриндә фәалијјәтинин дүзкүн тәшкили артыг методдур.

Бу мә'нада мә'лум методларын бир һиссәсинә тәнгиди јанашмаг лазым кәлир. Мәсәлән, дәрслик үзэриндә иш, мүс-тәгил иш вә с. метод ола билмир. Дәрслик үзэриндә иш нә лисани, нә әјани, нә дә практик методлар групуна кирмир вә онларын һамысы илә бағлыдыр. Шакирд дәрсликдәки нәзәри материал үзэриндә дә ишләјә биләр (лисани метод), әјани материал үзэриндә дә (әјани метод), чалышма үзэриндә дә (практик метод). Демәли, дәрслик үзэриндә иш заманы мұхтәлиф методлар тәтбиг олунур.

Методлары белә гуруплашдыра биләрик: лисани методлар—јазылы вә шифаһи шәрһ (јазылы шәрһ дәрсликдә олур, шифаһи шәрһ исә мүәллимин шәрһидир); шәрһин бу ики нөвүндән һәр бири информасион-ресептив (билијн һазыр шәкилдә тәгдим едилмәси) вә проблемли нөвләрә бөлүнүр. Мүсаһибә—бу метод катехизик вә евристик олмагла ики гола ајрылыр; әјани методлар—иллүстрасија, демонстрасија вә шакирдин апардығы мүшаһидә; практик методлар — бура фәалијјәтин тәшкили дахилдир. Идман чалышмалары, лабораторијадакы ишләр, график ишләр, јазылы вә шифаһи чалышмалар, әмәк фәалијјәти вә с. тәшкили практик методларла бағлыдыр.

АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИ ДӘРСЛӘРИНДӘ БИЛИК, БАЧАРЫГ ВӘ ВӘРДИШЛӘРИН АШЫЛАНМАСЫНДА АЛГОРИТМЛӘРДӘН ИСТИФАДӘ

Рәфигә ҺӘСӘНОВА

Бакы, 132 нөмрәли мәктәбин мүәллими

ПРОГРАМЛАШДЫРЫЛМЫШ тә'лимин әсас элементләриндән бири алгоритмләрдән истифадәдир. Алгоритм бир типдән олан мәсәлэләрин һәлл едилдији гајдалар системидир. Алгоритмләр тәфәккүрүн әввәлчәдән бирдәфәли мүәјјән олунмуш гајдаларыдыр ки, онлар биликләрин әлдә едилмәси вә тәчрүбәдә тәтбигини мүәјјән бир ардычыллыгла јеринә јетирмәји тәләб едир.

Алгоритм, адәтән, «һә» вә «јох» чавабы тәләб едир.

Конкрет нүмунәләр кәстәрмәјә чалышаг.

Мә'лумдур ки, шакирдләр чох заман хитабла мұбтәданы ајырд етмәкдә чәтинлик чәкирләр, дурғу ишарәләриндән дүзкүн истифадәдә сәһвләрә јол верирләр. Ән әввәл хитабын һансы әламәтләри олдуғуну шакирдләрлә биркә мүәјјәнләшдирир вә ашағыдакы шәкилдә алгоритм тәртиб едирәм.

Хитаб исимлә ифадә олунубму?

һә	јох
↓	↓
Адлыг һалдадырмы?	Нәтичә: хитаб дејил?
һә	јох
↓	↓
Хәбәрлә бағлыдырмы?	Нәтичә: хитаб дејил?
һә	јох
↓	↓
Нәтичә: мұбтәдадыр.	Нәтичә: хитабдыр.

Чүмләнин садә вә мүрәккәб олмасынын арашдырылма-сына анд алгоритмин тәртибинә бахаг. Бу, үч садә гајдадан ибарәтдир.

1) Чүмләдә һәр ики баш үзвүн олуб-олмамасынын јохлан-масы;

2) Мұбтәда илә әлагәләнмәјән «артыг» хәбәрләрин олуб-олмадығынын мүәјјәнләшдирилмәси; әкәр варса, демәли, мүрәккәб чүмләдир. Мәсәлән: Сәһәр ачылды, һәр тәрәф ишы-ға гәрг олду.

Бәс бирдән олмады? Мәсәлән: Мәктәб директору синфә дахил олду, давамијјәтә нәзәр јетирди. Онда нәтичә белә ола-чаг: бу, садә чүмләдир.

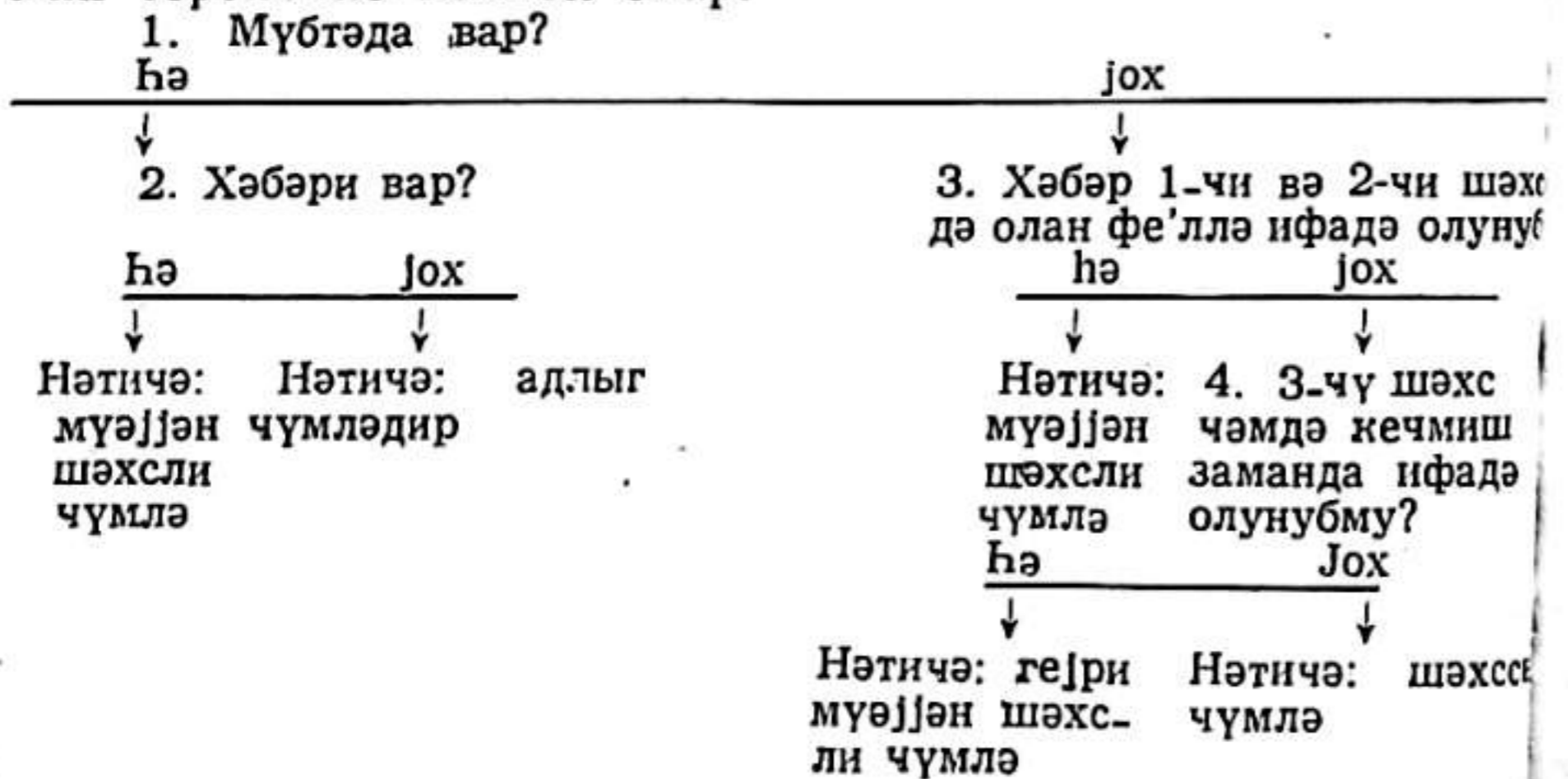
3) Әкәр биринчи јохлама суалына мәнфи чаваб алынар-са, онда буну башга әламәтләрлә јохламаг лазымдыр; мәсәлән, диггәт етмәк лазымдыр: көрәк хәбәр үчүнчү шәхсин чәминдә олан фе'лләми ифадә олунуб, ишин ичрачысы ејни шәхсдирми? Фикрими конкрет бир нүмунә үзэриндә ајдын-лашдырмаг истәрдим. Тутаг ки, белә бир чүмлә верилиб: Манга үзвләри сә'јлә чалышдылар, планы артыгламасы илә јеринә јетирдиләр. һәр ики һалда, јәни чалышан да, планы је-ринә јетирән дә ејни субјект олдуғундан бу, садә чүмләдир.

Алгоритмлар сенифдә бүтүн шакирдларин, о чүмлөдән зәиф шакирдларин зәһни фәалијјәтә гошулмасыны тәмин едир. Бунунла шакирдлар һәм дә өзүнәнәзарәтә алышдырылыр.

Алгоритм үч мәрһәләдән ибарәтдир. Алгоритмин ичрасына һазырлыг, алгоритмин гурулмасы вә јохланмасы, нәһәјәт, јекунлашдырылмасы. Бунунла да биликләрин үмумиләшдирилмәси тәмин едилер. Биринчи мәрһәләдә анлајышын, мәфһумун, мөвзунун мүнһәм әләмәтләри мүүјјәнләшдирилмәлидир. Мәсәлән, тәктәртибли чүмлә мөвзусу илә әләгәдар һәмнин әләмәтләр ашағыдакылардан ибарәтдир:

Мүүјјән шәхсли чүмлә I тип	Мүүјјән шәхсли чүмлә II тип	Гејри-мүүјјән шәхсли чүмлә	Шәхссиз чүмлә	Адлыг чүмлә
1. Мүбтәдасы вар.	1. Мүбтәдасы јохдур.	1. Мүбтәда јохдур.	1. Мүбтәда јохдур.	1. Мүбтәда вар.
2. Хәбәри вар.	2. Хәбәр 1-чи вә 2-чи шәхсдә олан фе'лләрлә ифадә олунуб.	2. Хәбәр 3-чү шәхс чәмдә, кечмиш заманда олан фе'ллә ифадә олунуб.	2. Хәбәр истәнилән нитг һиссәси илә ифадә олунуб. 1—2—3-чү шәхсләрдәки фе'лләрдән башга.	2. Хәбәр јохдур.

Бу әләмәтләр мүүјјәнләшдирилдикдән сонра алгоритмин тәртибинә кечмәк олар.

Бундан сонра алгоритмин тәләбләринә ујғун верилмиш чүмләләрин «арашдырылмасы», нөвүнүн мүүјјән едилмәси үзрә иш кедир. Ашағыдакы чүмләләр верилир, нөвүнү мүүјјән етмәк тапшырылыр.

1. Тарлада бир дәстә памбыг топлајан колхозчу вә колхозчу гадын. 2. Бакы мәишәт кондесионерләри заводуна кечичи Гырмызы бајраг вердиләр. 3. Бешиллији дөрд илдә јеринә јетирмәјә чалышырам. 4. Дүнән клубда ичлас иди.

Беләликлә, шакирдлар баш үзвләрдән јалныз биринин иштирак етдији садә чүмләнин нөвләрини даһа дәриндән мәнимсәјир, мүүәффәг олулар.

Алгоритмин тәтбиг едилдији дәрсләрдә һазырлыг иши 4—5 дәгигәлик чалышмаларла башланыр. Бу дөврдә фронтал мусәһибәнин мүүәјјәти илә әсасән шифаһи, бәзән дә јазылы иш кедир ки, бу да шакирдләри елементар әмәлијјәтләрин ичрасына һазырлајыр. Алгоритм әсасында апарылан чалышма јеринә јетириләркән әввәлчә 1-чи вә 2-чи чүмләләр «арашдырылыр». Бундан сонра шакирдләрдән бири јеринә јетирдији әмәлијјәтләри учадан тәкрат едиб бир нүмунә јазыр, галан иши исә бүтүн сениф мүстәгил ичра едир.

Бу бахымдан алгоритм шакирдләрин әгли габиліјјәтләринин һәгиги имканларынын ашкара чыхарылмасына манечилик төрәдән ән'әнәви чалышма нөвүнә гаршы дурур, грамматик гәјдаларын шүүрлу тәтбигиндә ән еффәктли васитә кими өзүнү көстәрир.

Алгоритмик чәдвәлләрлә јанашы, әгли фәалијјәтин оператив ардычыллығыны тәмин едән график чәдвәлләрдән дә истифадә етмәк мүмкүндүр. Мәсәлән, хәбәрин һәмчинс мүбтәдаларла узлашыб-узлашмамасы мөвзусунда кечилән дәрсә анд тәртиб олунмуш график чәдвәлә нәзәр јетирәк:

Мүбтәдалар шәхс адлары билдирән сөзләрлә ифадә олунубму?	Иш биртәрәfli ичра олунубму?	Иш мүш-тәрәк көрүлүбмү?	Әввәлиндә гејри-мүүјјән сајларла ифадә олунмуш тәјин вармы?
1	2	3	4

Шакирдләрә бу кими чүмләләр верирәм: 1. Фәһлә дә, колхозчу да әмәк мәһсулдарлығыны јүксәлтмәјә чалышыр. 2. Гоһагларын јола салынмасында хәјли комсомолчу вә

пионер иштирак едирди. 3. Ортај, Сәләт вә Тәранә дәрелә ринә бирликдә һазырландылар. 4. Јүзләрдә атлы дәрә палла чанараг көздән итди. Верилминн графаларда шакирдләр суалын чавабына ујрун «Һә», «Јох» сөзләрини Јазырлар.

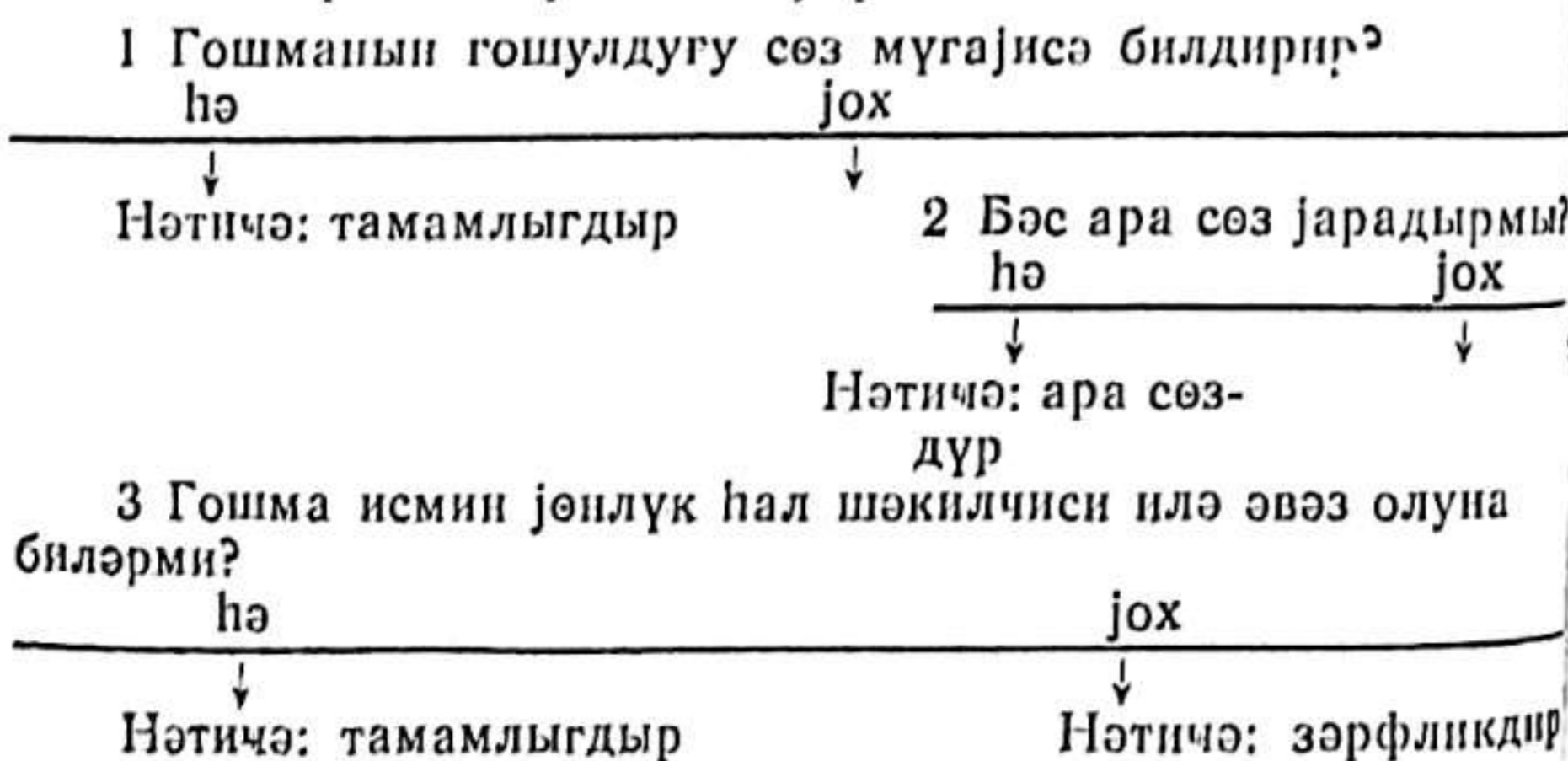
1-чи чүмлә үзрә чавабда 1 вә 2-чи графалар «Һә» Јазмагы тәләб едир. Бу заман шакирдләр мүәјјән едирләр ки, шәхс адлары илә ифадә олуи муш һәмчинне мүбтәдаларда иш биртәрафли ичра олунарсә, хәбәр һәмчинне мүбтәдаларда узлашмыр. Дикәр чүмләләр үзрә дә чаваблар Јазылдыгда сонра үмуми нәтичә чыхарылыр.

Шакирдләр чох заман нечә? нә чүр? суалларына чаваб олан тәјин вә зәрфликләрн гарышдырылар. Бу мөвзуја анд тәртиб олуи муш садә график чөдвәл һәмчин чәттилијин арадан галдырылмасында мүһүм рол ојнајыр.

Чүмлә үзү нечә? нә чүр? суалына чаваб олуи муш?	Иемлә ифадә олуи муш чүмлә үзү илә бағлыдырмы?	Фе'ли хәбәрә андирми?
---	--	-----------------------

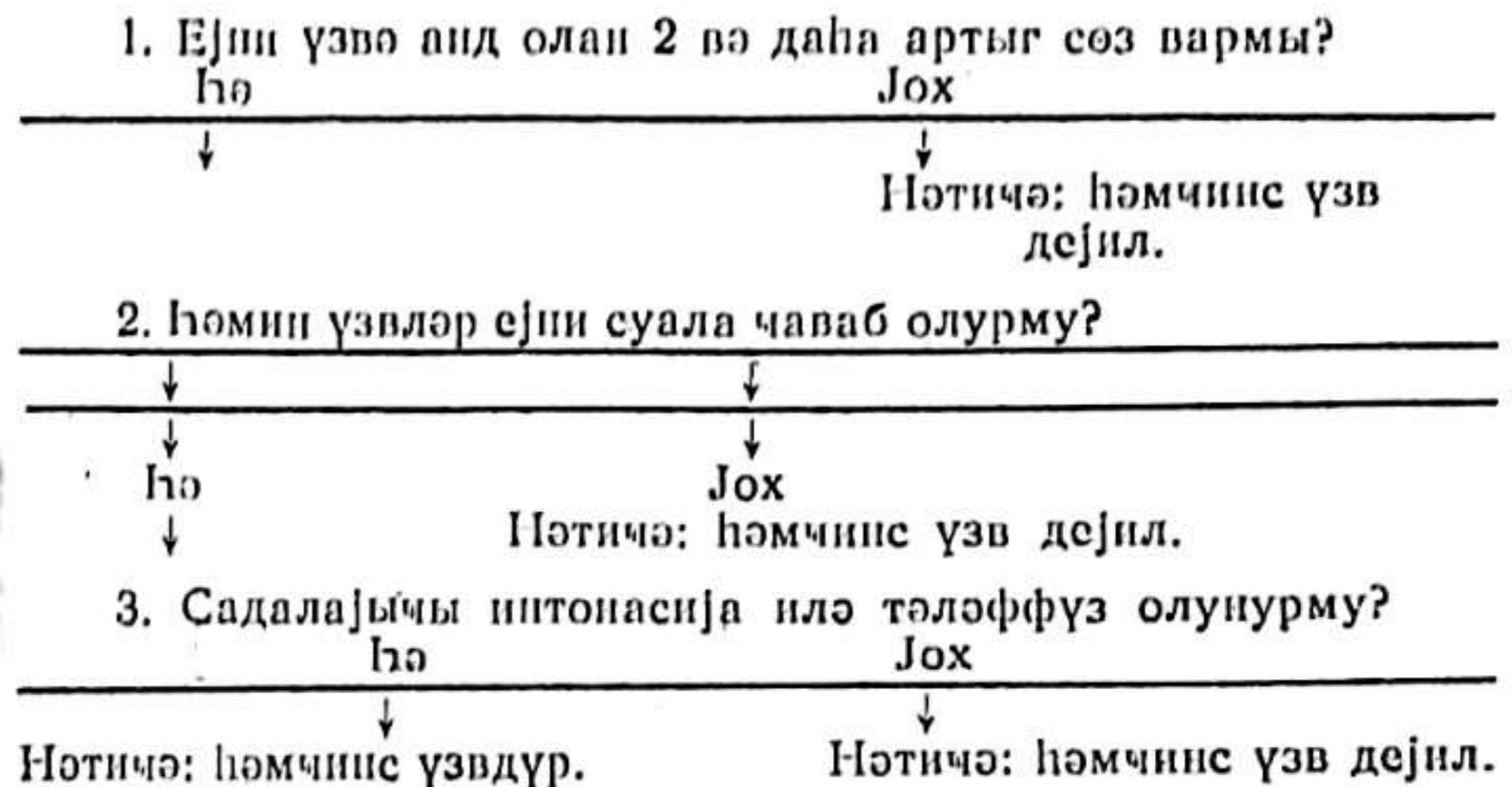
Шакирдләр график формалар үзрә ишә алышдыгда сонра алгоритмин тәртибинә даһа тез јијәләширләр. Конкрет нүмунәләрә диггәт јетирәк.

Мә'лумдур ки, көрә, үчүн, өтрү гошмалары васитәсилә јаранан сәбәб вә мәгсәд зәрфлији чох заман тамамлыгларла гарышдырылыр. Буну нәзәрә алараг мән шакирдләрә ашағыдакы алгоритми тәртиб етдирирәм.

Чүмләләр: 1. Вәтән үчүн чанымдан кечәрәм. 2. Гәсәбә ушаглары үчүн Јени мәктәб биначы тикилди. 3. Азәрә көрә Фатма даһа чох чалышды. 4. Габагчы фәһләләрдән өтрү мүкафат ајрылды. 5. Памбыгы Фатма јүксәк мәһсул әлдә етдијинә көрә тәрифләнди.

Һәмчинне үзвләрә анд алгоритм тәртиби һәмчинне үзвләрн дүзкүн мүәјјәнләшидирилмәсинә, онларда дургу ишарәләриндән дүзкүн истифадәјә бәјүк көмәк көстәрир.

Чүмләләр: 1. Фәһләләр, колхозчулар, зијалылар партијанын XXVI гурултајынын гәрарларыны шәрәфлә јеринә јетирирләр. 2. Мүәссисәјә јени тәнзимедичи машынар алынды. 3. Алнында улдузлар, күнәшләр парлар. - Кәләчәк нәслимиз нә бәхтијардыр.

Алгоритмләр һәм јени материалын мәнимсәдилмәсиндә, һәм верилмиш билијин мөһкәмләндирилмәси вә тәкрарында, һәм дә дүзкүн јазы гајдаларына анд сәһвләрн гаршысыны алмаг ишиндә фәјдалы методик пријомдур. Лакин бу методик пријомдан истифадә едәркән нәзәрә алмаг лазымдыр ки, алгоритми шакирдләрн биркә иштиракы илә тәртиб етмәјә сәј көстәрмәк тәчрүбәдә даһа јахшы нәтичә верир.

АЗЭРБАЙЧАН ДИЛИ ДЭРСЛЭРИНДЭ ФРАЗЕОЛОЖИ БИРЛЭШМЭЛЭР ҮЗЭРИНДЭ ИШИН АПАРЫЛМАСЫ ТЭЧРҮБЭСИНДЭН

РПМ

Чинназ ӘЛИЈЕВА

Бакы, 135 нөмрәли мәктәбин мөәллими

«Ана дилинин ганадлары, саф вә әлван чәваһираты» (проф. А. И. Јефимов) олан фразеоложи бирләшмәләр нитг зәнкинләшдирмәкдә, она ајдынлыг, јығчамлыг, образлылыг кәтирмәкдә чох мүнүм рол ојнајыр. Бу бирләшмәләрин тәбиәтинә мәхсус јығчамлыг, образлылыг, ифадәлилик онларын һәм данышыг дилиндә, һәм дә бәдни дилдә кениш ишләnmәсинә имкан јарадыр. Фразеоложи бирләшмәләр халг дилинин тәрәватини, күчүнү, көзәллијини вә зәнкинлијини өзүндә әксетдирир.

Орта мәктәбдә фразеоложи бирләшмәләр үзрә ишин мәгсәди дә елә шакирдләрин нитг мәдәнијјәтини јүксәлтмәк, лүгәт еһтијатыны зәнкинләшдирмәк, бәдни зөвгүнү инкишаф етдирмәк, бәдни әсәрләрин дилини онларын даһа дәриндән баша дүшмәсинә көмәк етмәкдир.

Фразеоложи бирләшмәләр үзрә ишин нәзәри әсасда вә системли шәкилдә апарылмасына V синифдән башланыр. Програмда бу мөвзунун тәдрисинә хусуси дәрс саатлары (3 саат) ајрылмышдыр. Ајдындыр ки, бу саатлар шакирдләр фразеоложи бирләшмәләрә даир, әсасән, нәзәри биликләрә јијәләндирмәк үчүн нәзәрдә тутулмушдур. Һәмнин биликләр әсасында мұвафиг бачарыгларын формалашдырылмасы нсәтәлимни сонракы мәрһәләләриндә фразеолокија үзрә апарылачаг практик ишләрин сәмәрәлилијиндән, оптимал тәшкилиндән асылыдыр.

Мән V синифдә шакирдләрә фразеоложи бирләшмәләр һаггында мә'лумат вермәмишдән әввәл, IV синифдә сөз бирләшмәләри һаггында кечилмиш биликләр үзрә тәкрат мұсаһибәси апарыр, сонра сабит сөз бирләшмәләринин тәдрисинә башлајырам. Бу мәгсәдлә әввәлчә ашағыдакы нүмунәләр үзәриндә шакирдләрин мұшаһидәсини тәшкил едирәм:

1. Онлар бир из кедәндән сонра илләкәлләрлә ашағы дүшдүләр.

2. Лалә палтарыны шкафдан асды.

3. Машины сүр'әтлә һәјәтдән чыхды.

1. О, базар күнү Јола дүшдү.

2. Салех данышан адамә диггәтлә гулаг асырды.

3. Бу сөзү ешиндән ана новсәләдән чыхды.

4. Зәрфин ичиндәки шәкил јерә дүшдү.

5. Ушаг әлиндәки гашығы јерә салды.

4. Ушаг лап әлдән дүшмүшдү.

5. Бакы зәһмәткешләри әзиз гонагы Јола салырдылар.

Гаршыја гојдуғум тәләб әсасында шакирдләр әввәлчә һәр ики сүтунда верилмиш чүмләләрин грамматик әсасыны көстәрирләр. Мүәјјәнләшдирирләр ки, биринчи чүмләнни грамматик әсасы онлар дүшдүләр, сағ сүтундакы чүмләнни исә о Јола дүшдү сөзләридир. Сонра синфә белә бир суал верирәм: «Нә үчүн әввәлки сырада дуран чүмләләрин хәбәри дүшдүләр вә Јола дүшдү сөзләридир? Мәкәр сонракы чүмләдә дүшдү сөзүнү ајрылыгдә хәбәр көтүрмәк олмәзми?».

Бу проблемли суал әтрафында шакирдләр ахтарыш апарыр вә нәһәјәт, нәтичә чыхарырлар ки, Јола дүшдү ифадәсини бир сөзлә—кетди сөзү илә дә әвәз етмәк мүмкүндүр. Буна көрә дә Јола дүшдү хәбәрини тәшкил едән сөзләри бир-бириндән мә'нача ајырмаг мүмкүн дејил: онларын һәр икиси кетди сөзүнүн синоними кими чыхыш едир. Дикәр чүмләләр дә тәхминән бу гајдада тәһлил олуноур.

Сонра шакирдләрә һәр ики тәрәфдәки чүмләләрдә сөз бирләшмәләринин компонентләриндән бирини башга бир сөзлә әвәз етмәк вә һәмнин сөз бирләшмәләринин тәрәфләри арасына јенә сөз артырмаг тәклиф олуноур. Бу әмәлијјат сол тәрәфдәки сөз бирләшмәләри үзәриндә асанлыгла ичра олуноур. Мәсәлән, ашағы ендиләр, шифонердән асды, дарвазадан чыхды, дөшәмәјә дүшдү, јерә атды, шкафдан сәлигә илә асды, һәјәтдән күчәјә чыхды, јерә аста-аста дүшдү вә с. Шакирдләр әјани сурәтдә көрүрләр ки, сол тәрәфдәки сөз бирләшмәләринин компонентләрини дәјишмәк вә ја онларын арасына башга бир сөз дахил етмәк мүмкүндүр. Лакин сағ тәрәфдәки сөз бирләшмәләринин компонентләриндән бирини башга сөзлә әвәз етмәк вә ја бирләшмәнин тәрәфләрини бир-бириндән ајырмаг олмур.

Апардығымыз әмәлијјатлары јекунлашдырараг изаһ едирәм ки, әввәлки сөз бирләшмәләрн сәрбәст, сонракылар исә сабит сөз бирләшмәләрн адланыр.

Фразеоложи бирләшмәләрлә танышылыгдан сонра лүгәт үзрә мұвафиг иш апарылыр. Бу иш, әлбәттә, бир нечә мәрһәләдән кечир; булар, әсасән ашағыдакылардан ибарәтдир.

1) Һәр бир фразеоложи бирләшмәнин мә'насыны изаһы. Тәчрүбә көстәрир ки, фразеоложи бир-

лэшмэлэрин мәнәсынын шакирдләрә чүмлә дахилиндә изаһ едилмәси мәгсәдәүҗундур.

Лакин бу үсул һәмншә сәмәрәли нәтичә вермир. Белә һалларда семантик-грамматик тәһлилдән истифадә едирәм. Мәсәлән:

Синәмә дағ чәкдиләр чүмләсиндә дағ сөзүнүн мәнәсынын шакирдләр билмирләр. Мүсаһибә јолу илә ајдынлашдырмаға һаил олурам ки, бу сөз омонимдир. Онун биринчи мәнәсы чографии анлајыш билдирир, икинчи мәнәсы исә «дағламага фе'ли илә әлагәдардыр. «Јағы дағ еләмәк», «дағ су», «һејваны дағламага» бирләшмәләриндә буна раст кәлирик. Елә бурадача гејд едирәм:

—Дәһи шаиримиз Фүзулинин мәшһур бир гәзәли вар, бәлкә дә бәзиләринизә танышдыр. Шаир дејир:

Пәмбеји-дағи-чүнун ичрә һһандыр бәдәним,
Дирин олдуҗа либасым будур, өлсәм кәфәним.

Јә'ни бәдәнимә о гәдәр дағ басыблар ки, (памбығы гајнајан јаға батырмагла) о, јараларын үстүндәки памбығы алтында көрүнмәз олуб. Нә гәдәр диринјәм, бу памбыг мәнин либасым, өләндән сонра исә кәфәним олачаг.

Демәк, «синәмә дағ чәкдиләр» ифадәси ј а н д ы р ы б-ј а х д ы л а р, с п н ә м ә д ә р и н ј а р а в у р д у л а р м ә н ә с ы н ы и ф а д ә е д и р.

Башга бир мисал: Онлар мүстәмләкә өлкәләриндәки азадлыг һәрәкатынын гаршысына Чин сәдди чәкмәк истәјирләр. («Коммунист» гәзетиндән).

Бу чүмләдә Чин сәдди ифадәсинин мәнәсынын шакирдләр билмирләр. Изаһ едирәм ки, гәдимдә Чинин бәрәкәтли әкисәһәләрини горумаг үчүн өлкәнин шималындан 6 мин км узунлугда дивар чәкилмишдир. Һәмни диварын һүндүрлүҗү 10 м., ени исә 7 м. олмушдур. Индијәдәк галан бу дивар Чинин көчәри тајфаларын һүчумундан горујурду.

Демәк, Чин сәдди чәкмәк фразеоложи бирләшмәси кечилмәз манеә ј а р а т м а г м ә н ә с ы н ы и ф а д ә е д и р.

2) Фраземләрлә сәрбәст сөз бирләшмәләринин мүгајисәсиндән истифадә. Фраземләр һаггында шакирдләрдә ајдын тәсәввүр јаратмағын оптимал јолларындан бири сөз бирләшмәләринә даир онларын биликләриндә диференсиасија апармагдан ибарәтдир. Бу мәгсәдлә мән сәрбәст вә сабит сөз бирләшмәләринин мүгајисәсинә хүсуси диггәт јетирирәм. Һәмни мүгајисәләр просесини-

дә шакирдләр өјрәширләр ки, фразеоложи бирләшмәләр сабит лексик, сөз бирләшмәләри исә сәрбәст грамматик бирләшмәләрдир. Сәрбәст бирләшмәләрин тәрәфләрини синонимләрилә әвәз етмәк мүмкүн олдуғу һалда, сабит сөз бирләшмәләринин компонентләрини синонимләри илә әвәз етмәк олмур.

Фраземләрин бу хүсусијәтләрини даһа әтрафлы баша салмаг үчүн һәр ики бирләшмәјә анд ашағыдакы кимн мүвафиг мисалларын лексик-грамматик тәһлилинә апарырам:

гара кағыз—гара сач

гара хәбәр—гара парча

Тәһлилин кедишинә елә истигамәт верирәм ки, ашағыдакы нәтичәләрин чыхарылмасы тәмин едилсин.

Сәрбәст сөз бирләшмәләриндә һәмншә биринчи тәрәф икинчи тәрәфи тәјин етдији вә әсас сөздән асылы сөзә суал верилдији һалда, фразеоложи бирләшмә бүтөвлүкдә бир суала чаваб верир вә биринчи тәрәф икинчи тәрәфи тәјин етмир. «Гара кағыз» ифадәсиндә «гара» сөзү кағызын гара рәнкдә олдуғуну билдирмир. Фразеоложи бирләшмәләрин компонентләриндән һеч олмасса бири мәчази мәнәда ишләнир, сәрбәст сөз бирләшмәләринин тәрәфләри исә һәгиги мәнәда олур.

Сәрбәст сөз бирләшмәләриндән фәргли олараг, фразеоложи бирләшмәләр мүәјјән «гәлиб» дахилиндә мөвчуддур. Бу «гәлиб»дән кәнарда фразеоложи бирләшмәләр парчаланыр, позулур, сөз јығымына чеврилир.

Сәрбәст сөз бирләшмәләринин башга дилә чох вахт һәрфи тәрчүмә етмәк мүмкүн олдуғу һалда, сабит сөз бирләшмәләрини, үмумијәтлә, һәрфи тәрчүмә етмәк олмур. Буну ајдынлашдырмаг үчүн шакирдләрә ики нүмунә верир вә рус дилинә тәрчүмә етмәји тәчрүбәдән кечирмәји тәклиф едирәм; мәсәлән:

ал бајраг—алое знамја.

партија гурултајы—сјезд партии

гара чамаат—?

Шакирдләр мүәјјәнләшдирирләр ки, һәмни ифадәни «черные лјуди» шәклиндә тәрчүмә етмәк доғру олмас.

3) Фразеоложи бирләшмәләрә анд хүсуси чалышмаларын апарылмасы. Фразеоложи бирләшмәләрә анд верилмиш биликләри мөһкәмләндирмәк, бу бирләшмәләрлә әлагәдар шакирдләрин нитгини зәнкннләшдирмәк

мәгсәдилә мән мүхтәлиф чалышмалардан истифадә едирәм.
Мәсәлән:

ЧАЛЫШМА 1. Верилмиш бирләшмәләри чүмләдә әввәл һәгги, сонра мәчәзи мә'нада ишләдин.

Јолдан чыхмаг, ағзындан вурмаг, ајағышын алтыны газымаг, ијнә үстүндә отурмаг.

ЧАЛЫШМА 2. Верилмиш сабит сөз бирләшмәләринин мә'начә јахыш олапларыны сечиб јазын.

көз вериб ишыг вермәмәк, үрәјиндән олмаг, әлини үзмәк, күнүнү көј әскијә дүјүнләмәк, дөшүнә јатмаг, үмиди үзүлмәк.

ЧАЛЫШМА 3. Верилмиш фразеоложи бирләшмәләри тамамлајын.

...сатмаг; ...јетирмәк, көздән..., дәридән-габыгдан..., үрәјини...

ЧАЛЫШМА 4. Мәтндәки сабит сөз бирләшмәләринин мә'насыны изаһ един.

1. Әһмәд Сајил сују сүзүлә-сүзүлә гајыдыб јериндә отурду. (М. Һүсејн.) 2. Түкәзбан гары тәклијин дашыны атды. (М. Һүсејн.) 3. Гуллуғумда тәмиз оларам, һәмишә башы уча кәзәрәм 25 манат мөбачибим вар, ...бу да җашымдан кјриб ајағымдан чыхар (Ә. Һагвердијев.)

ЧАЛЫШМА 5. Верилмиш сабит сөз бирләшмәләрини чүмләләрдә ишләдин.

дилоту јемәк, үрәјини суја дөндөрмәк, үрәји јанмаг, бурнувдан дүшмәк, јел олуб јанындан өтмәк.

Шакирдләри фраземләрин ролу илә даһа әсаслы танытәтмәк үчүн әдәбијатдан кечилмиш мұвафиг материаллар үзәриндә лексик-фразеоложи иш апармаға хүсуси диггәт јетирирәм. Мәсәлән, шакирдләр һәмин әсәрләрдән фразеоложи сөз бирләшмәләринә анд бир сыра нүмунәләр сечиб јазыр, онлардан мүмкүн оланларынын эквивалентләрини сөјләјир, мүгајисәләр апарырлар. Белә һалда шакирдләр мәтндәки дәјишликлији әјани олараг көрүр вә дәрк едирләр ки, мәтн фраземләрсиз гурулашыр, онун ширинлији зәифләјир, образлылыгитир...

Әлбәттә, фразеоложија үзрә апарылачаг иши үч дәрәсә атында баша чатдырмаг дүзкүн һесаб едилә билмәз. Мүәллим Азәрбајчан дили тәлиминин сонракы мәрһәләләриндә дә бу саһә илә әлагәдар иши давам етдирмәлидир; верилмиш биликләри даһа да мөһкәмләндирмәјә, дәринләшдирмәјә хүсуси диггәт јетирмәлидир. Бу методик принципә ујғун олараг мән, мәсәлән, «Исим» бәһсини кечәркән тәркибиндә исмә эквивалент мүхтәлиф фразеоложи бирләшмәләри олан чүмләләр сечир, онлар үзәриндә иш апарырам. Конкрет бир мисал. Тәһлил үчүн ашағыдакы кими чүмләләр јаздырырам:

1) Сиздән ајрылмајыр көнлүмүн гушу-үрәк(С. Вурғун).

2) Бу мә'дән бизим чөрәк ағачымыздыр — кәлир мәнбәји.

3) Анамын сөзләри гулағымда сырғадыр- јаддан чыхмајан нәсиһәт.

Шакирдләр бу нүмунәләрдәки исимләри сечиб тәһлил етдикдән сонра алтындан хәтт чәкилмиш (бурада исә гара һәрфләрлә верилмиш) сөз бирләшмәләринин чүмләдә һансы үзв олдуғларыны мүәјјәнләшдирирләр. Һәмин фраземләрин мә'насы мүсаһибә јолу илә ашкар едилир вә һансы нитг һиссәсинә ујғун кәлдији ајдынлашдырылыр.

Јахуд сајын тәдриси просесиндә семантик-синтактик тәһлиллә әлагәдар ашағыдакы типли чүмләләр үзәриндә иш апарырам:

1) Фәлсәфәни беш бармағы кими билир. (Ҷ. Ҷабаббарлы.)

2) Устамыз бир јердә ајаг дөјәнләри хошламыр. (М. Һүсејн.)

3) Гүдрәт бу ихтирадан 4 әллә јапышмышды. (М. Һүсејн.)

Бу заман онлар сабит сөз бирләшмәләрини мүәјјәнләшдирир вә нәтичә чыхарырлар ки, бә'зи фраземләр сајын иштиракы илә дә әмәлә кәлә билир.

Сајын исмә кечмәсини изаһ едәркән «биринин үстүнә бешини гојмаг», «бешдә алачағын јох, үчдә верәчәјин» бирләшмәләриндән дидактик материал кими истифадә едирәм.

VI синифдә «Зәрф» мөвзусуну кечәркән фразеоложи бирләшмәләрлә зәнкин олан ашағыдакы чүмләләр үзәриндә иш апарыр, шакирдләрин фразеоложи бирләшмәләр һаггындакы билик вә бачарығларыны тәкмилләшдирирәм.

1) Лап гулағымын дибиндә олурсан, өзүн дә бир хәбәр вермирсән. (М. Ибраһимов.)

2) Јер үзү көз ишләдикчә су иди. (Р. Рза.)

3) Бир көз гырпымында јухары гачдым. (О. Саламзәдә).

VII синифдә сөз бирләшмәләринин фразеоложи бирләшмәләрлә мүгајисәсиндән истифадә едирәм. Сөз бирләшмәләри һаггында мә'лумат верилдикдән сонра тахтаја ашағыдакы чүмләләри јаздырырам:

1) Бу туфандан ган ији кәлир. (М. Ибраһимов.)

2.) Көзүмүзүн сән ишығыјдын. (С. Вурғун.)

3) Ушаг һа дејилсән тез-тез һабелә,

Көнлүнүн шишәси сынар, ағларсан. (Вағиф).

4) Биз бейштә көтәк күчүнә говмаг истәмирик. (В. И. Ленин.)

Шакирдләрден тәләб олунур ки, сөз бирләшмәләрини тапыб мә'насыны изаһ етсинләр. Онлардан бә'зиләри көзүмүзүн ишығы, көнлүнүн шишәси, көтәк күчү бирләшмәләрини сәрбәст сөз бирләшмәләри һесаб едирләр. Башгалары исә е'тираз едәрәк дејирләр ки, бу бирләшмәләр мәчәзи мә'на дашыјыр вә сабит сөз бирләшмәләридир. Чүнки бүтөвлүкдә бирләшмә'на ифадә едир. Мән мүбаһисәјә јекун вурараг дејирәм:

—Доғрудур, бунлар сабит сөз бирләшмәләридир. Кәлиб конкрет мисаллар әсасында сабит вә сәрбәст сөз бирләшмәләрини охшар вә фәргли чәһәтләрини мүәјјәнләшдирмәјә чәлышаг:

көнлүмүн шүшәси	пәнчәрәнин шүшәси
көзүмүзүн ишығы	лампаһын ишығы

Шакирдләр V сипифдә сабит сөз бирләшмәләри һаггында өјрәндикләрини јәдә салыр вә ону тә'јини сөз бирләшмәләри илә мүгајисә едирләр. Чәваблар ашағыдакы шәкилдә формалашдырылыр:

Бу бирләшмәләрин һәр икиси формасына көрә охшардыр, јә'ни биринчи тәрәф јијәлик һал, икинчи тәрәф мәнсубијәт шәкилчиси габул едиб. һәр ики бирләшмә узлашма вә идарә әлагәси әсасында јараныб.

Һәр ики бирләшмә чүмләнни бир үзвү олур. Лакин охшар чәһәтләри илә јанашы, бу бирләшмәләри бир-бириндән фәргләндирән хүсусијјәтләр дә вардыр:

а) Сәрбәст сөз бирләшмәләри һәгиги, сабит сөз бирләшмәләри исә мәчәзи мә'на дашыјыр.

б) Пәнчәрәнин тәмиз шүшәси, пәнчәрәнин пар-пар парылдајан шүшәси демәк мүмкүн олдуғу һалда, көнлүмүн тәмиз шүшәси демәк олмаз.

в) Сәрбәст сөз бирләшмәсиндә асылы сөзү башгасы илә әвәз етмәк мүмкүндүр. Мәсәлән, чырағын ишығы, күнәшин ишығы. Амма көзүмүзүн ишығы бирләшмәсинин компонентләрини дәјишмәк олмаз.

г) Сабит сөз бирләшмәләринин тәрәфләринә ајры-ајрылыгда суал вермәк олмур, анчаг сәрбәст сөз бирләшмәләриндә әсас сөздән асылы сөзә суал вермәк мүмкүндүр.

г) Рус дилинә һәрфи тәрчүмә заманы сабит сөз бирләшмәләри мә'насыз сөз јығымына чеврилир. Амма икинчи групдакы бирләшмәләр өз мә'насыны сахлајыр.

Беләликлә, шакирдләр һәм јени дәрси дәриндән мәнимсәјир, һәм дә сабит сөз бирләшмәләри һаггында онларын билкләри кенишләнир.

Фразеоложи бирләшмәләри мәнимсәтмәјин бир үсулу да синтактик тәһлилдир. Мә'лумдур ки, Азәрбајчан дилиндә фразеоложи бирләшмәләрин әксәријјәти фе'ли характер дашыјыр. Буна көрә дә хәбәри фе'ли фразеоложи бирләшмәләрлә ифадә олунан чүмләләр үзәриндә синтактик тәһлил апарылмасы фразеолокијанын өјрәдилмәсиндә бөјүк рол ојнајыр. Тәчрүбә көстәрир ки, бу үсул даһа сәмәрәли нәтичә верир. Тәһлил заманы фразеоложи бирләшмәләри олан чүмләләрдән истифадә едилмәси шакирдләрин бөјүк марағына сәбәб олур вә онлары грамматик тәһлилә һәвәсләндирир.

Билдијимиз кими, синтактик тәһлил заманы фразеоложи бирләшмәләр тәркиб һиссәләринә парчаланмадан чүмләнни бир үзвү һесаб едилир; она көрә ки, бу бирләшмә бүтөвлүкдә чүмләдә хәбәр ола биләчәк бир сөзүн вә ја сәрбәст сөз бирләшмәсинин синоними олур. Конкрет нүмунәләрә диггәт едәк.

1) Иса булағында маһны ешитмәк үчүн бурнумун учу көјнәјир. (М. Һүсәјн.) 2) Әзизбәјовун үрәкјанғысы илә дедији сөzlәр көнүлләрә јол тапырды. (М. Һүсәјн.) 3) Чүнки Гошатхан бүро ичласларынын бириндә онун да сыхыб сујуну чыхартмышды. (М. Ибраһимов.) 4) Дүнјадан би-хәбәр гадынын бу һалы Исрафилин үрәјини суја дөндәрди. (Ә. Чәфәрзәдә.) 5) Балача Әләкбәрин фәрәһдән чичәји чыртлады. (Ә. Чәфәрзәдә.)

Тәһлил просесиндә шакирдләр фразеоложи бирләшмәләрин онлара мә'лум олмајан даһа бир сыра хүсусијјәтләри илә таныш олурлар. Мәсәлән, сонунчу чүмләдә Әләкбәрин сөзү фәрәһдән чичәји чыртламаг сабит сөз бирләшмәси илә әлагәјә кирир вә һәмни фразеоложи бирләшмәнин тәркиб һиссәсинә чевриләрәк хәбәр вәзифәсиндә чыхыш едир. Әләкбәрин чичәји бирләшмәси сәрбәст бирләшмә оларкән чүмлә чүттәркибли, сабит бирләшмәнин компоненти кими чыхыш едәркән исә тәктәркибли олур.

О да мә'лумдур ки, хәбәр вәзифәсиндә ишләнән сабит сөз бирләшмәләринин тәрәфләри арасына бә'зән мүхтәлиф сөzlәр дахил ола биләр. Белә чүмләләрин дә тәһлили шакирдләри ахтарычылыга тәһрик едир, онларын фикри фәаллығына

гүввәтли тә'сир кәстәрир. Мәсәлән, Мән гүссә вә кәдәримми мусиги илә дагыдырам.

Лакин бу үсүлдән анчаг синтаксисни тәдриси дөврүндә истифадә етмәклә кифәјәтләнмәк олмаз. Синтактик тәһлилдән морфолокијанын тәдриси просесиндә дә тез-тез истифадә етмәјә еһтијач дујулур.

Үмумијјәтлә, фразеоложи бирләшмәләрә аид биликләр дән истифадә етмәјә вә онлары даһа да кенишләндирмәјә Азәрбајчан дили курсу бојунча мүәјјән систем һалында апарылан синтактик тәһлилләрдә мүнтәзәм диггәт јетирилмәси грамматика-фразеолокија үзрә ишин сәмәрәлијиндә чох мүһүм рол ојнајыр.

ДҮЗКҮН ЈАЗЫ ТӘ'ЛИМИНДӘ ЕТИМОЛОЖИ ТӘҲЛИЛДӘН ИСТИФАДӘ

РПМ

Акиф МӘММӘДОВ

Пушкин рајону Хырмандалы кәнд
1 №-ли мәктәбин мүәллими

О РТА мәктәбдә Азәрбајчан дили тәдрисинин гаршысында да дуран мәгсәдләрдән бири дә шакирдләрдә дүзкүн јазы вәрдиши јаратмагдан ибарәтдир. Бу мәгсәд дилин орта мәктәб курсунун өјрәдилмәси просесиндә мүхтәлиф јолларла, үсулларла һәјата кечирилр. Белә јоллардан бири дә етимоложи тәһлилдир. Орфографик вәрдишләрин ашыланмасында бу јолдан һансы мәгамларда вә нечә истифадә етмәкдә мүәллим мүәјјән мә'нада, сәрбәстдир. Лакин о унутмамалыдыр ки, етимоложи тәһлил үчүн сечилән материал мәгсәдәүјгун олмалыдыр.

1. Мә'лумдур ки, шакирдләр ән чох тәләффүзү, һәм дә дүзкүн тәләффүзү јазылышына көрә мүәјјәнләшмәјән сөзләрин јазылышында сәһвә јол верирләр. Бу бахымдан онлар, мәсәлән, пионер сөзүнү пијанер; футбол сөзүнү фудбол; шокалад сөзүнү шакалад вә с. шәкилдә тәләффүз едиб, бә'зән елә белә дә јазырлар. Доғрудур, белә сәһвләри арадан галдырмагда «филян сөз бу чүр дејилр, бу чүр исә јазылыр» принципиндән истифадә етмәк чох заман јахшы нәтичә верир. Лакин һеч дә һәмишә јох. Чүнки һәмин принцип шакирдин гаршысында нијә? суалыны доғурур. Белә һалларда мән етимоложи

тәһлилдән истифадә етмәјә хүсуси сә'ј кәстәрирәм. Конкрет нүмунәләрә диггәт јетирәк.

Декоратив— Шакирдләр бу сөзү дүзкүн тәләффүзә әсәсән, чох заман декоратив шәклиндә јазырлар. Онлара изаһ едирәм ки, сөзүн көкү латын дилиндән олан «декор»дур ки, мә'насы бәзәјирәм демәкдир. Демәк, сөзүн көкүнү декор јох, әслинә ујгун олараг декор шәклиндә јазмаг лазымдыр.

Колорит—Тәләффүзә ујгун олараг калорит јазанлар чох олур. Изаһ едирәм ки, сөзүн көкү калор јох, «колор»дур; латын дилиндә боја, рәнк демәкдир.

Теплоход—Дүзкүн тәләффүзүн тә'сир илә бә'зиләри теплоход јазырлар. Изаһ едирәм ки, һәмин сөз бизим дилә рус дилиндән кечиб, әслиндә гурулушча мүрәккәбдир. Тепл (истилик) вә ходит (кетмәк) сөзләринин бирләшмәсиндән јаранмышдыр, о исә бирләшдиричи саитдир. Демәк, һәмин саити а јох, о јазмаг лазымдыр. Рус дилиндән кечән самовар (сам — өзү, варит — гајнајан), пароход (пар — бухар, ходит, — кедән) вә с. сөзләри дә бу јолла јаранмышдыр, бунлардакы о саити дә бирләшдиричи саитдир.

Шоколад сөзүнү дә шакирдләр тәләффүзә әсәсән чох заман а илә јазырлар. Изаһ едирәм ки, һәмин сөз әслиндә мүрәккәб сөздүр. Биринчи тәрәфи һинду дилиндә көпүкләнән мә'насыны верән «хоко, шоко»-дур. Чәнуби Америкада јашајан һиндулар гәдим заманларда какао биткисинин тохумундан јем кими истифадә едәрдиләр; ону говурур, үзәринә гарғыдалы уну әлавә едиб суда биширәрдиләр. Хәрәк әтирли олсун дејә она ванил тозу гатыб гарышдырырдылар. Һиндулар бу хәрәјә хоколотл (хоко—көпүкләнән, атл—су демәкдир) дејәрдиләр. Бу сөз Авропаја кечәрәк «шоколат» шәклиндә ишләдилмишдир. Демәк, сөзүн биринчи тәрәфи х—ш әвәзләнмәси нәтичәсиндә шоко шәклиндә дүшмүшдүр; бу сәбәбдән ону шока јазмаг дүз дејил.

Бу гисмдән олан сөзләрин јазылышы орфографија гајдаларында «Биринчи, бә'зән дә сонракы һечаларында о саити олан алынма сөзләр әдәби тәләффүздә а вә ја о илә дејилмәсиндән асылы олмајараг о илә јазылыр» кими формалашдырылмышдыр. Лакин дилимиздә елә алынма сөзләр дә вар ки, һәмин саит о вә ја а илә дејилсә дә, әслинә ујгун олараг а илә јазылыр.

Мән јери дүшдүкчә шакирдләрин диггәтини белә сөзләрин етимолокијасына чәлб едирәм. Мәсәлән, мавзолеј сөзү-
4. «Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси», № 4.

нүн а илэ жазылышыны бунунла изаһ едирэм ки, һәмнин көзүн көкү әслиндә «мавсос» дур, «Мавсос» Түркијә аразисиндә олан гәдим Карија дәвләтинин һөкмдары олуб. О һәлә сарлыгында өзүнә дүнјанын једди мөчүзәсиндән бири һесап едилән нәһәнк бир мәғбәрә тикдириб. Бу мәғбәрә һәмнин һөкмдарын ады илэ мавзолеј адландырылыб. Педагожи сөзүнү дә јухарыда дедијимиз гәјданын тәсири илэ педогожи шәклиндә јазырлар. Шакирдләрә изаһ едирәм ки, бу сөз јунаң сөзүдүр, «пајда» (ушаг) вә «гогос» (өтүрән, апаран) сөзләринин бирләшмәсиндән јараныб, ушаг апаран, ушаг өтүрән демәкдир. Гәдим Јунаныстанда ушағы мәктәбә апаран адама белә дејирмишләр. Сонралар «пајда» сөзү «педа» шәклинә дүшмүшдүр, демәк, ону педо јазмаг дүзкүн дејил.

Лабораторија сөзүндә биринчи саитин а илэ јазылмасы ондан ирәлч кәлир ки, һәмнин сөз мәншәјинә көрә «лаборарес» сөзүндәндир; онун икинчи һиссәси олан «торија» јер мәнасыны билдирир. Лабораторија иш јери демәкдир. Лаборант сөзү дә ејни көкдәндир.

Категорија, грамофон сөзләриндә дә әввәлинчи саитин а илэ јазылмасы һәмнин сөзләрин етимолокијасы илэ бағлыдыр.

Дилимиздә Европа мәншәли сөзләрлә јанашы, әрәб-фарс мәншәли сөзләр дә мүнүм јер тутур. Шакирдләр бу сөзләрдән дә бәзиләринин јазылышында дүзкүн тәләффүзүн тәсири илэ сәһвләрә јол верирләр. Белә сәһвләрин бәзиләринин арадан галдырмагда да етимоложи тәһлилдән истифадә јахшы нәтичә верир. Мәсәлән, мұһафизә сөзүнү бәзән шакирдләр сәһв олараг мұһавизә шәклиндә јазырлар. Шакирдләрә изаһ едирәм ки, бу сөз әрәб мәншәлидир; көкү «һфз» — дыр; һифз, һафиз сөзләри дә бу көкдәндир. Буна көрә дә мұһафизә сөзү ф илэ јазылыр.

Әрәб-фарс дилләриндән дилимизә кечиб дүзкүн тәләффүзүн тәсири илэ сәһв јазылан ашағыдакы сөзләрин дә јазылышында етимоложи тәһлилә мұрачиәт етмәк мүмкүндүр. Дәстә (дәсдә шәклиндә сәһв јазанлар олуб) — «дәст» сөзүндәндир. Абшерон (сәһв јазылышы: Апшерон) — «аб» — су вә «шерон» — шоран сөзләринин бирләшмәсиндән јаранышдыр. һәфтә (сәһв јазылышы: һәфдә) — «һәфт» једди сөзүндәндир. Кәшфијјат (сәһв јазылышы: кәшвијјат) — тап-

маг, мұәјјән етмәк мәнасыны верән «кәшф» сөзүндәндир вә с.

Јери кәлдикчә дилимизин өз сөзләринин дә дүзкүн јазылышыны мәннимсәтмәк үчүн етимоложи тәһлилә мұрачиәт етмәк фајдалы олуб. Мәсәлән, тутаг ки, јазы тахтасында ишләјән шакирд гәјынана вә гәјыната сөзләрини тәләффүзүн тәсири илэ гәјнана вә гәјната шәклиндә јазмышдыр. Елә орадача изаһ едирәм ки, бу сөзләрин биринчи тәрәфи гоһумлуг мұнасибәти билдирән гәјын сөзүдүр. Демәк, ону гәјн шәклиндә јох, гәјын шәклиндә јазмаг лазымдыр.

2. Сөзләрин дүзкүн јазылышында шакирдләрин сәһвләрә јол вермәләринин бир сәбәби дә бәзи сөзләри онларын дүзкүн тәләффүз едә билмәмәсидир. Бунлар елә сөзләрдир ки, јазылышы илэ тәләффүзү, әсасән, ујғун кәлир. Лакин шакирд мұхтәлиф амилләрин тәсири илэ сөзү дүз тәләффүз етмир, беләликлә, јазыда да сәһвә јол верир. Әлбәттә, белә сөзләрин дүзкүн јазылышыны мәннимсәтмәкдә әсас амил онларын дүзкүн тәләффүзүнү мәннимсәтмәкдир. Јери кәлдикчә етимоложи тәһлилә мұрачиәт етдикдә исә онларын һәм дүзкүн тәләффүзүнү, һәм дә дүзкүн јазылышыны даһа әсаслы мәннимсәтмәк олуб. Даһа доғрусу, етимоложи тәһлилә мұәллим һәм нијә белә демәк, һәм дә нијә белә јазмаг лазымдыр суалына чаваб верир. Мәсәлән, шакирдә изаһ едәндә ки, новруз сөзү фарс дилиндәки нов (тәзә) вә руз (күн) сөзләринин бирләшмәсиндән јараныб, јахуд нұмајиш сөзү һәмнин дилдәки «нұма» (көстәрмәк) сөзүндәндир (нұмајәндә, нұмунә, алимнұма сөзләри дә бу гәбилдәндир), онларын дејилиш вә јазылышыны даһа јахшы мәннимсәјирләр.

Шакирдләр бәзән диалект тәләффүзүнүн тәсири илэ чарпајы сөзүнү чәрпајы, чармых сөзүнү чәрмых шәклиндә јазырлар. Онда етимоложи тәһлил јолу илэ шакирдләрә изаһ едирәм ки, бу сөзләрин биринчи тәрәфи фарс дилиндәки «чар» (дөрд) сөзүндәндир; сонралар һ самитинин дүшмәси илэ «чар» шәклинә дүшмүшдүр, чарпајы дөрд ајаглы («па» — ајаг демәкдир), чармых исә дөрд мых демәкдир.

Әсл Азәрбајчан сөзләриндә дә диалект тәләффүзүнүн тәсири илэ мұәјјән сәһвләрә јол верилмәсинә тез-тез тәсадүф олунур. Мәсәлән, ј сәсинин к сәси илэ әвәзләнмәси нәтичәсиндә бәјәнмәк әвәзинә бәкәнмәк, өјүд әвәзинә өкүд, өјрәнмәк әвәзинә өкрәнмәк вә с. ишләдиләр. Белә һалларда да етимоложи тәһлилдән истифадә чох фајдалы олуб. Мәсәлән, изаһ

едирәм ки, бәјәнмәк сөзү бәј сөзүндән, өјүд вахтилә дилли-
миңдә нәснәт мә'насында ишләнән өј сөзүндән, ијрәнмәк
сөзү иј (гоху мә'насында), ијнә исә чәһрәдә ишләдилән иј
(аләт) сөзүндән әмәлә кәлмишдир. Демәли, бу көкләри бәк,
өк, ик шәклиндә јазмаг дүзкүн дејил. Диалект тәләффүзүн-
дәки сәс дүшүмү һадисәсинин тә'сири илә шакирд јумурта
сөзүнү бә'зән муртта, һөрүмчәк сөзүнү өрүмчәк шәклиндә
ишләдир. Белә һалда изаһ едирәм ки, јумурта сөзү јумру, һө-
рүмчәк исә һөрмәк сөзүндән әмәлә кәлмишдир; бу сөзләри
көкләринә ујғун олараг јазмаг лазымдыр.

3. Сөзләрин јазылышында шакирдләрин јол вердикләри
сәһвләрдән бири дә формача бир-биринә чох јахын олан сөз-
ләри (паронимләри) онларын фәргләндирә билмәмәсиндән
ирәли кәлир. Бу ишдә мән шакирдләри ахтарычылыға тәһрик
етмәјә даһа чох сәј кәстәрирәм; белә ки, мүхтәлиф чалыш-
малар тәртиб едиб, шакирдләри онларын үзәриндә ишләди-
рәм. Мәсәлән:

— Гаршы-гаршыја верилмиш сөзләрин мә'наларыны
«Әрәб-фарс сөзләри лүғәти»ндән тапыб јанында гејд едир.

сеһр-сејр
мүшфиг-мүшвиғ
ашыг-ашиғ
ичтиманјјат-ичтиманјјәт

Чалышманын ичрасы просесиндә лүғәтдә олмајан сөзләри
өзүм изаһ едирәм. Нәтичәдә шакирд һәм бу сөзләрин мә'на-
сыны анлајыр, һәм дә шүүрлу шәкилдә баша дүшүр ки, һәмпи
сөзләрдә бирчә һәрфи сәһв јазмагла нәинки орфографик сәһвә
јол верир, ејни заманда мә'насы тамам башга олан сөз ишлә-
дир. Мәһрум-мәһрум, мүһасиб-мүсаһиб, мүбаһисә-мүсаһибә
вә с. паронимләрин јазылышыны мәнимсәтмәкдә дә бу јол-
дан истифадә едирәм.

4. Шакирдләрин орфографик сәһвләриндән бир гисми дә
тәрәфләриндән бири вә ја һәр икиси ајрылыгда мә'на вермә-
јиб дефислә јазылан мүрәккәб сөзләрин јазылышында баш
верә билир. Белә сәһвләри хәбәрдарлыг етмәкдә етимоложи
тәһлилдән истифадә дә мүәјјән тә'сир гүввәсинә малик олур.
Мәсәлән, шакирдләрә изаһ едирәм ки, адда-будда сөзү ети-
молокијасына көрә әкс мә'налы орда вә бурда сөзләринин бир-
ләшмәсиндә јаранмышдыр. Деди-году сөзүнүн икинчи тәрә-
финдә ишләнән году сөзү әввәлләр баһар бајрамларында дәс-
тәнин габагында кедиб сөз сөјләјән, ше'р дејән адама дејир:

Нәваи кими гүдрәтли шаирләрин әсәрләриндән даһа чох шөһ-
рәт тапмышдыр. Тәкчә буну демәк кифајәтдир ки, онун «Лејли
вә Мәчнун» әсәри Дашкәнддә Нәваинин ејни адлы әсәриндән
даһа чох чап олунмуш вә јајылмышдыр.

Даһи шаир «әввәли гәм, сону фәна» олан бу мәһәббәт
дастанынын вәзн, гафијә системиндә дә бөјүк сәнәткарлыг
кәстәрмишдир.

Фүзули үз-үзә кәлән ади адамлары јох, аловланмагда,
јанмагда олан ики вурғун гәлбин сарсынтыларыны тәсвир
етдијинә көрә бир гәдәр һеча'вәзнинә, халг нүмунәләри фор-
маларына јахын олан һәзәч бәһрини сечмишдир.

Мүәллим әсәрин «Сәбәби-нәзми-китаб» фәслиндә шаирин:

Билдим ки, бу гәзијјә имтаһандыр,
Зира ки, бу бәлаји-чандыр.
Севдасы диразү бәһри-күтаһ,
Мәзмуну фәганү наләвү аһ
Бир бәзмү мүсибәти-бәладыр,
Ким әвәли гәм, сону фәнадыр.

мисраларыны әсас тутараг поемадан верилән парчаларын
һәр бирини тәдрис едәркән ше'рин ифадәли охусуна хүсуси
диггәт јетирмәли вә ону фајдалы методлардан бири кими
өз ишиндә тәтбиг етмәлидир.

Поеманын «Сагинамә» (Арајиши-сөһбәт ејлә саги!) нис-
сәсини тәдрис едәркән ше'рин ифадәли охусундан әввәл, «Са-
гинамә»дә ирәли сүрүлән әсас фикрин зәманәдән, инсанлары
ејни дәрәчәдә хошбәхт едә билмәјән зүлм вә әдаләтсизлик
дүнјасындан шикајәт олдуғу шакирдләрә чатдырмалыдыр.
Фүзули елә бир дөврдә јашајырды ки, дин хадимләринин нә-
зәриндә ше'р јазмаг хәта вә күнаһ һесаб едилдијиндән шаир-
ләр руһаниләр тәрәфиндән тә'ғиб олунур, јалныз мәдһијјә ја-
занлар, јалтаглар бәјәнилиб ирәли чәкилирдиләр. Һәгигәт
чарчысы олан даһи шаир һөкмдарлар гаршысында әјилмәди-
јинә, өмрү боју өз сәнәти илә өјүндүјүнә көрә јухары тәбәгә-
ләрин нәзәриндә һөрмәтә лајиг олмамышдыр. Бу, шаири чох
кәдәрләндиirmiш, кәдәрләндиридији гәдәр дә өз халгына хид-
мәт етмәк арзусуну аловландырмышды.

Белә бир кириш сөһбәтиндән сонра (ифадәли охуја баш-
ламаздан әввәл) лүғәт үзәриндә ишә башламаг лазымдыр ки,
«шакирд охуја башларкән анчаг сөзләрин дүзкүн тәләффүз
едилмәси, нитгин дүзкүн вә ифадәли олмасы гајғысына гал-

сын» (К. Д. Ушински, Сечилмиш педагожи эсэрлэри, Бакы, Азэрнэшр, 1953, сәһ. 267). Чүнки «Лејли вә Мәчнун» кими классик бир поема ифадәли шәкилдә охунмаса, онун мәзмуну тәһриф олунар вә шакирдләрә лазыми шәкилдә чатдырылмаз.

Эсәрин шакирдләр тәрәфиндән дүзкүн вә дәриндән мәнимсәнилмәси үчүн һөкмән чәтин сөзләрин лүғәтинә анд әјани вәсант тәртиб етмәк лазымдыр. Чәтин сөзләрин һәм әјрылыгыда, һәм дә мәтидәки мә'насы әјдынлашдырылмалыдыр. Мүәллим, јери кәлмишкән, шакирдләрә ше'рин әруз вәзнинин һәзәч бәһриндә јазылдығыны демәли вә буну онлара әјани шәкилдә изаһ етмәлидир. Бу әмәлијатдан сонра ше'ри әввәлчә мүәллим ифадәли шәкилдә өзү охујур, сонра исә шакирдләрә охутдуруп. Мәзмунун шакирдләр тәрәфиндән нечә мәнимсәнилдијини јохламаг мәгсәдилә синфә ашағыдакы суаллары вермәклә кифәјәтләнемәк олар:

1) М. Фүзулидән әввәл «Лејли вә Мәчнун» поемасыны ким гәләмә алмышдыр? Онун бу мөвзуја мүрачиәт етмәсинин сәбәбини нә илә изаһ едә биләрсиниз?

2) М. Фүзули сағијә мүрачиәт едәркән нә дејир?

3) Онун јашадыгы дөврдә ше'рә, сәнәтә нечә гијмәт верилди? (һәмнин парчаны китабдан тапыб охујун).

4) «Бир мүлкдәјәм ки, кәр удуб ган,

«Мәзмунин-ибарәтә чәкиб чан» бејтини ким изаһ едә биләр?

Мүәллим бу суаллара мүвафиг чаваб алдыгча сөһбәти кенишләндириб шакирдләри мүсбәт әгли фикир сөјләмәјә чәлб едир. Сонра ше'рин мәзмунуну бир нәфәр шакирдә данышдырыр. (Әјани вәсант олараг һ. Араслынын «Бөјүк Азәрбајчан шаири Фүзули», М. Фүзулинин «Лејли вә Мәчнун» китабларындан истифадә етмәк олар).

Нөвсәти дәрсдә мәзмунун мәнимсәдилмәсинә јәгинлик һасил едилдикдән сонра эсәрин тәһлилинә башламаг олар.

Фүзули сөз сәнәтинин јүксәк гијмәтләндирир. Дөврүнүн ше'рә, сәнәтә олан бахышы ону гане етмир. Она көрә дә:

Јохдур бир мүлк бу заманда,

Ким нәзм рәвачы ола онда».

— дејәрәк елм вә мәдәнијәтдән керн галан зәманәдән шикајәтләнир. Дөврүн ше'ри хар вә зәлил етдији бир заманда о өз гаршысына јүксәк вә шәрәфли бир вәзифә гојур.

—Ким дејәр, бу шәрәфли вәзифә нәдән ибарәтдир? Фикринини ше'рдән кәтирдијиниз мисалларла әјдынлашдырын.

Бу суала мүвафиг чаваб алдыгдан сонра мүәллим мүсәһибәни давам етдирәрәк шакирдләри фәаллашдырмаг мәгсәдилә синфә ашағыдакы суаллары верә биләр:

1. «Сағинамә»дә шаир сағијә нечә вә нә мәгсәдлә мүрачиәт едир?

2. Фүзули өз зәманәсиндән нә үчүн наразыдыр?

3. Дөвранын тәләби нә иди, шаирин дөврана мүнасибәти нечә иди? О һансы арзуларла јашајырды?

Тәһлилин бу чүр тәшкили шакирдләрин фәаллығыны артырыр, онларда дүшүнмәк, өз сөзләри илә данышмаг вәрдиши јарадыр.

Мүәллим верилән суаллара алынан чаваблары јекунлашдырыб гејд етмәлидир ки, даһи шаир өз һәјатынын мә'на вә мәзмунуну сәнәтдә көрмүш, онун дүшүндүјү анчаг ше'рин инкишафы вә халга хидмәт олмушдур. Ахы о өз варлығына инандыгы кими инанырды ки, ше'рдә чарпан халг үрәји, халг руһу һәмишә јашајачагдыр. Фүзули кими сәнәткарлар халгын дилинин әзбәри, халгын әзизи олачагдыр.

Халга, һәгигәтә архаланан, үмиди гәти вә мөһкәм олдуғу үчүн истираһәти өзүнә һарам сајан шаир, доғрудан да өз фикриндә јанылмамышды. Инди онун сәнәти ше'р тарихимиздә уча бир дағ кими дајанмышдыр. Бу дағын тамашасындан нә охучулар доја билир, нә дә сәнәткарлар.

Бу јолла да мүәллим шакирдләри эсәрин диқәр парчаларынын мүталиәсинә һәвәсләндирир. Мүстәгиллијин тә'лимдә истифадә олунар үсул вә васитәләрлә бағлылығыны нәзәрә алараг, эсәрин диқәр парчаларынын мәзмунунун мәнимсәдилмәсиндә шакирдләрин өзләрини фәал фикри фәалијјәтә чәлб етмәк үчүн китаб үзәриндә иш методундан да кениш истифадә едилмәси мәгсәдәујүндур. Ахы һәр чүр фикри фәалијјәт мүәјјән зәһни мәсәләләрин һәлли илә бағлыдыр. Инсан бир шеји анламаға тәләбат дујан заман дүшүнмәјә башлајыр. Бу тәләбат исә мүәјјән суалларла, проблемләрлә бағлы олур. Мәсәлән, мүәллим поемадан «Ананын Лејлијә нәсиһәти» парчасыны тәдрис едәркән шакирдләри китаб үзәриндә мүстәгил ишләтмәси, онлара ашағыдакы суаллара јазылы шәкилдә чаваб вермәји тапшырмасы мәгсәдәујүндур:

1) Ананын тәшвишә дүшмәсинә сәбәб нәдир?

2) Ана өз гызыны нәјә охшадыр? Бунула о өз гызына нәји тәлгин едир?

3) Ананын нәсиһәтинин мәзмуну нәдән ибарәтдир?

4) Ананын нәсиһәтинин бүкүнкү дөврүмүз үчүн әһәмийәтин нәдән ибарәтдир (хүсусән гызлар үчүн)?

5) Ана гызыны данламагда һаглы идими? Сиз она нечә һагг газандыра биләрсиниз?

Бу суаллара алынан долғун чаваблара әсасән биздә белә бир фикир јараныр ки, ишин бу чүр тәшкили шакирдләрин бүтүн диггәтинин сәфәрбәр едир, онлар нә гәдәр диггәтли олурса, бир о гәдәр чох дүшүнүр, верилән суаллара дүзкүн чаваблар ахтарыб тапыр, мүстәгил мүлаһизәләр јүрүдүр, өз фикирләрини әсәрдән кәтирдикләри мисраларла әсасландырырлар.

«Лејли вә Мәчнун» әсәрини тәдрис едәркән мүәллим шакирдләрдә бәдин тәфәккүр бачарығынын инкишаф етдирилмәси илә бәрабәр, онларда мүстәгил сурәтдә мәнтиги, тәнгиди вә јарадычы тәхәјјүлүн артмасы гајғысына да галмалыдыр. Бу мәгсәдлә дә әсәрин тәдрисинә верилән саатлардан бирини јекун мәшғәләсинә һәср едиб ашағыдакы суаллара чаваб алмагла кифәјәтләнмәк олар:

1) Сиз «Лејли вә Мәчнун» әсәриндәки гәһрәманлара нечә мүнасибәт бәсләјирсиниз?

2) Лејлини өз севкилисиндән ајыран, ону сәадәтдән мәһрум едән сәбәбләри ајдынлашдыра биләрсинизми?

3) Сизчә, шаир онларын мәһәббәтинин накам вермәклә дүзкүнмү һәрәкәт етмишдир?

Мүәллим алынан чаваблары үмумиләшдирәркән јени билији мүасир һәјәтлә әлағәләндримәји унутмамалыдыр. Ахы аналарын нәсиһәти, һәр шејдән әввәл, кечмиш Азәрбајчан гәдәнләринин өз гызына вердији тәлим-тәрбијәдир. Мүасир шәрантдә дә өз гызыны һәр чүр уғурсуз тәсадүфдән горумаг, она өз һисси илә јох, ағлы илә һәрәкәт етмәји, «ағыр отуруб батман кәлмәји» өјрәтмәк һәр бир анаја мәхсус олан ән кәзәл кејфијјәт дејилми?

Анчаг буну да јаддан чыхармаг олмаз ки, гызларын о заманлар севиб-севилмәси гәбаһәт һесаб олунурду. Инди исә севки азаддыр. Лакин бу азад севкидән дүзкүн истифадә едилмәлидир.

Гәһрәманларын мәһәббәтинин накам верилмәси мәсәләсинә кәлинчә шакирдләр Фүзулијә һагг газандырырлар: онлар дәрк едирләр ки, Лејлини дә, Мәчнунун дә үлви севкиси заманын руһуна ујғун кәлмәдијиндән саф, мүгәддәс һиссләрә

әсасланан мәһәббәт чәһаләт, авамлыг хәмири илә јоғрулмуш феодал-патриархал мүһитиндә накам галмалы иди.. Фүзулинин гәһрәманларынын саф вә гаршылыгы ешги онлары әһәтә едән мүһитлә зиддијјәт тәшкил етдијиндән әсәрин фәләкәтлә нәтичәләнмәси ганунаујғун иди. Әсәрин гурулушу да бу мәгсәдә ујғун кәлир: әсәрин сүжети елә фәһиәли шәкилдә гурулмушдур ки, һадисәләр һәр ики кәнчи арзуларына чатмадан, өлүмә доғру апарыр. Әсәрин мүгәддимәсиндә дејилир:

Ол дәм ки, бу хакиданә дүшдү.

Һалыны билиб фәғанә дүшдү.

Ахыр күнүн әввәл ејләјиб јад,

Ахытды сирешкү, гылды фәрјад.

Мүгәддимәнин бу мәзмунда верилмәси әсәрдәки ана хәттин, әсас идејанын габагчадан охучуја чатмасына көмәк едир. Әкәр шаир онларын вүсәлә јетдијини тәсвир етсәјди, тарихи һәгигәтә, әсәрин мәзмунуна вә мүндәричәсинә ујғун кәлмәјән бир нәтичә һасил оларды.

Демәк, тәлим методларындан комплекс истифадә етмәк шакирдләрин кәркин зәһни иши үчүн гида верир, онлар әсәрин мәзмунуну, идејасыны вә сәнәткарлыг хүсусијјәтләрини даһа шүүрлу мәнимсәјирләр вә бу онларын идракынын малына чеврилир. Бу, бир тәрәфдән «әгли тәнбәллијин» гаршысыны алыр, онлары билик, бачарыг вә вәрдишләрлә силаһландырыр, диқәр тәрәфдән онларда нәчиб әхлаги кејфијјәтләр тәрбијә едир.

ГЫСА СӘТИРЛӘР...

А. О. Черняевски јазыр.

А. О. Черняевски «Вәтән дили» дәрслијинин икинчи һиссәсини С. А. Вәлибәјовла бирликдә јазмышдыр. О, бу дәрслијин садә халг дилиндә тәртиб етмәји башлыча мәгсәдләрдән бири һесаб етмишдир. Бунула әлағәдар олараг дәрслијин мүгәддимәсиндә дејилир: «Зәһнимизә көрә бу әлифин дили бир пара мүсәлман үрәфа вә үләмаларына ифрат дәрәчәдә садә көрүнәчәкдир. Чүнки онларын рәји вә нәзәрләринә көрә фәһиәнә ибарәләр кәрәкдир долу олсун әрәби вә фарси кәлмәләри илә, амма кәрәкдир бу бәрәдә бизләри мә'зур тутуб буну нәзәрә алсынлар ки, һәмиң китабча анчаг әлифбаны гуртарыб јени гираәтә шүру едәиләр үчүндүр».

«Вәтән дили», икинчи һиссә, Тифлис, сәһ. 4.

**ӘДӘБИЈАТ МҮӘЛЛИМИНИН ПЕДАГОЖИ ВӘ
ШАКИРДЛӘРИН ӘДӘБИЈАТДАН ТӘЛИМ
ӘМӘЈИНИН НӘТИЧӘЛӘРИНӘ ГИЈМӘТ
ВЕРИЛМӘСИ ҒАГГЫНДА**

Ибраһим ҒАЧЫЈЕВ

Азәрбајҗан ССР өмөкдар мүәллими

Сов. ИКП МК-нын Баш катиби Л. И. Брежнев јолдаш партијамызын XXVI гурултајына һесабат мә'рузәсиндә демишдир ки, «бу күн башлыча вәзифә... мүәллимләрин вә шакирдләрин әмәјинин нәтичәләринә гијмәт верилмәсиндә формализми арадан галдырмагдан ибарәтдир»¹. Бу вәзифәнин јеринә јетирилмәси чоһпланлы вә мүрәккәб проблемдир. Һәмин проблем ики һиссәдән ибарәтдир.

Биринчиси, шакирдин әдәбијат фәнни үзрә тәлим әмәјинин нәтичәләринә гијмәт верилмәсиндә формализмин арадан галдырылмасы проблемдир.

Шакирдин башлыча вә әсас әмәји, онун синифдә, һабелә евдә мүәллимин әдәбијатдан вердији тәдрис тапшырығынын јеринә јетирдији тәлим әмәјидир. Һәмин әмәјин нәтичәсинә верилән гијмәт, шакирдин мәнимсәдији билијин мүвәффәғијәт дәрәчәсини әкс етдирән көстәричидир. Бу көстәричи, мәлум олдуғу кими, беш бал системилә ифадә едилди.

Мүшаһидәләр көстәрмишдир ки, мүәллимләр шакирдләрин әдәбијатдан тәлим әмәјинин нәтичәләринә гијмәт верәркән, бәзи һалларда формализмә јол верирләр. Јәни билијин јалпыз заһирн формасына һәддиндән артыг үстүнлүк верәрәк, тәдрис материалынын мәзмунуну, маһијәтинин шакирдләрин кифәјәт гәдәр дәрк етмәдән механики сурәтдә әзбәрләмәсини нәзәрә алырлар.

Һалбуки һәр бир шакирдин әдәбијатдан тәлим әмәјинин нәтичәсинә гијмәт вериләркән, кәрәк онун програмда нәзәрдә тутулмуш әдәби биликләри нечә дәрин, мөһкәм вә шү

урлу мәнимсәдији, газанылмыш биликләри мүасирликлә нечә әлагәләндирилмәси, әдәби-тарихи һадисәләри изаһ етмәк бачарығы, мәнтиги мүһакимәси нәзәрә алынсын. Мәһз бу, гијмәт вермәдә формализми арадан галдырмаға имкан верәр.

Буну нәзәрдә тутан габагчыл мүәллимләр, шакирдләрин әдәбијатдан тәлим әмәјинин нәтичәләрини гијмәтләндирәркән формализми арадан галдырмаг үчүн өз тәчрүбәләриндә мүвафиг үсуллардан истифадә етмәјә чалышырлар; ләкин нөгсанлара да јол верирләр. Белә ки, бәзиләри дәрслик материалларыны шакирдләрин механики өјрәнмәсилә кифәјәтләндир, амма онларын мәнимсәдији билијин дәринлијини, мөһкәмлијини вә шүурлулуғуну, газанылмыш билији мүасирликлә әлагәләндирә билмәк бачарығыны јохламырлар; бәзиләри исә шакирдләрдән анчаг икинчи дәрәчәли әһәмијјәти олан биликләрин мәнимсәнилмәсини тәләб едир; үчүнчү гисм мүәллимләр исә бүтүн тәдрис просеси мүддәтиндә шакирдләрин һазырлыг сәвијјәсини, јәни тәлим әмәјинин нәтичәсини мүәјјәнләшдирән кениш имканлардан истифадә етмирләр.

Әдәбијат мүәллимләри ичәрисиндә еләләри дә вардыр ки, онлар шакирдләрин тәлим әмәјинин нәтичәләринә гијмәт верәркән, билик кејфијјәти үчүн чоһ тәләбкар олурлар; башгалары әксинә, «рәһмдил» олурлар; бәзиләри дә билик кәмијјәтини, јәни «механики әзбәрләнмиш, өјрәнилмиш билик мигдарыны» нәзәрә алырлар.

Бүтүн бу фактлар баһымындан әдәбијатдан тәлим әмәјинин нәтичәләринә верилән гијмәтләр, сөз јох ки, өз объектив әһәмијјәтләринә көрә мүхтәлиф олур, шакирдләрин мүвәффәғијјәт көстәричиләри дә формал сәчијјә дашыјыр. Буну бир мисал көстәрәк.

Кечән 1979—80-чи тәдрис илнин сонунда шакирдләрин мүвәффәғијјәт көстәричиләри (бураја әдәбијат да даһил олмагла) республика һесабаты үзрә 99,4 фәиз олмушдур. Ләкин инспектор јохламалары, хүсусән орта мәктәб мәзунларынын али мәктәбләрдә гәбул имтаһанларынын нәтичәләри, шакирдләрин фәалијјәт көстәричиләринин Республика һесабатына ујғун кәлмәдијини мүәјјән етмишди. Бәзи рајонлары (Ханлар, Шамхор, Товуз, Газах вә Кәдәбәј) орта мәктәбләриндә X синифләри битирәнләрин аттестасијаларында, һабелә башга рајонлары (Губадлы, Учар, Зәрдаб, Зәнкилан вә б.) мәктәбләриндә шакирдләрә верилмиш тәрифнамәләрдә бир сыра мүәллимләр, о чүмләдән әдәбијат мү-

¹ Бах: «Коммунист» гәзети, 24 феврал 1981-чи ил.

аллимлери да шакирдлэрин тэлим эмэји нэтичэлэринэ гнжмэт верэркэн, формализмэ, пэтта сахтакарлыга белэ јол вермишднлэр.

Бүтүн бу хошакэлмэз чидди мээсэлэлэри мүзакирэ етмиш Азэрбајчан ССР Маариф Назирлијинин коллекијасы мүгэссирлэри һаглы олараг чээсэландырмышдыр.¹...

Нэээрэ алынмалыдыр ки, шакирдлэрин тэлим эмэјинин нэтичэсини көстэрэн мүвэффэгијјэт көстэричилэри чох бөјүк педагожи-тэшкилати вэ игтисади әһәмијјэтэ маликдир. Бу көстэричилэр нәинки шакирдлэрин мәннимсәдиклэри билијин сәвијјэсини, онларын билијиндәки формализмин арадан галдырылмасыны, һәм дә педагожи просесин кејфијјэт чәһәтлэрини, мүәллимлэрин педагожи эмэјинин кејфијјэт вэ сәмэрәлилијини характеризә едир. Буну әдәбијјат мүәллимин нэээрэ алмаја билмәз.

Икинчиси, мүәллим педагожи эмэјинин нэтичэлэринэ гнжмэт верилмәсиндә формализмин арадан галдырылмасы проблемидир.

Мүәллимин башлыча вэ әсас эмэји, онун шакирдлэрә әдәбијјатдан дэрин вэ мөһкәм билик вердији, онларын елми дүнјакөрүшүнү, идеја камиллијини формалашдырдығы, шакирдлэрин идракыны, марагыны вэ габилитетини инкишаф етдирдији, фәал һәјат мөвгејинә һазырладығы педагожи әмәкдир. Һәмин эмэјин нэтичәсинә верилән гнжмэт, шакирдлэрин әдәбијјатдан мәннимсәдиклэри дэрин вэ мөһкәм билик кејфијјетини, онларын инкишафы вэ тәрбијәси сәвијјэсини, алдылары билији мүасирликлә әлагәләндирә билмәк бачарығыны вэ нәһәјәт, ән башлычасы, шакирдлэрин билијиндә мөһкәм јер тутуш тэлимдәки формализмин арадан галдырылмасы дәрәчәсини әкс етдирән көстэричидир. Бу көстэричи һә беш бал системлә дејил, педагожи эмэјин нэтичәси илә ифадә едилир.

Әдәбијјат мүәллиминин педагожи эмэјинин нэтичәси чох чәһәтлидир. Бу, онун кечдији дәрслэрин кејфијјэт вэ сәмэрәлилији илә характеризә олунур.

Әввәлән, мәктәбин мүасир инкишафы мәрһәләсиндә ән мүһүм иш, шакирдлэрин әдәбијјата даир билијиндәки формализми арадан галдырмагдан, онларда мүшаһидәчилији, һәр шеји билимәклији, мәннимсәнилимш билији конкрет шәраитдә (синифдә, евдә) әмәли тәтбигетмә бачарығыны, өз би-

¹ Вах: «Азэрбајчан мүәллими» гәзети, 22 август 1980-чи ил вэ 23 январ 1981-чи ил.

лијини тәкмилләшдириб тамамламаг сәјини тәрбијәләндирмәкдән ибарәтдир.

Икинчиси, шакирдлэрин әдәбијјат үзрә дэрин вэ мөһкәм билијинин тәмин едилмәси, икниликчилијин арадан галдырылмасы һәм дидактик, һәм дә тәрбијәви мээсәләдир. Јүксәк билик кејфијјәти уғрундакы мүбаризә шакирдләрдә мүтәшәккилик, инадлыгы, сәј, коллективизм һисси кимя мәнәви кејфијјәтлэрин тәрбијәси илә бағлыдыр.

Үчүнчүсү, шакирдлэрин гејря-мүвэффәг охумасынын гаршысыны алмаг иши һәлледици әһәмијјәт кәсб едир. Буна көрә дә, габагчыл мүәллимлэрин тәчрүбәси тәсдиг етдији кими, шакирдлә әләвә мөшғәлэлэри азалтмаг һесабына күндәлик фәрди ишлэри артырмаг, онлара тэлим ишиндә, тәлим эмэјинин сәмәрәли вәрдишлэринә јијәләнмәкдә вахтлы-вахтын-да көмәк етмәк чох вачибдир.

Дөрдүнчүсү, шакирдлэрин јүксәк билик кејфијјәти, тәсәдүфдән-тәсәдүфә һәјата кечирилән ајры-ајры тәшкилати тәдбирләрлә дејил, бүтүн тэлим-тәрбијә ишлэрини јахшылашдырмагла, педагожи-тәшкилати, дидактик вэ тәрбијәви тәдбирлэрин комплекс тәтбигилә әлдә едилә билир.

Бүтүн бунлар әдәбијјат мүәллимлэринин педагожи эмэјинин нэтичәсини мүәјјәнләшдирән амилләр олуб, ашағыдакы мээсәлэлэрин һәллини ајдышлашдырыр:

1. Дәрсләрдә тэлим просесинин сәмәрәли тәшкили.

Бу мәгсәдлә дәрсә верилән ашағыдакы тәләбләрә риәјәт едилмәлидир: 1. Дәрс материалынын мүнтәзәм вэ ардычыл изаһ едилмәси; 2. Тәдрис үсулларындан дүзкүн истифадә олунмасы; 3. Дәрсдә, һабелә евдә тәдрис тапшырыларыны јеринә јетирәркән шакирдлэрин мүстәгил ишлэри вэ онларын истигамәтләндирилмәси; 4. Шакирдлэрин тэлим просесиндә раст кәдиклэри чәтинликлэрин мүвэффәгијјәтлә арадан галдырмасы; 5. Шакирдлэрин билијинин мүнтәзәм һесаба алынмасы.

Дәрсә верилән һәмин тәләбләрә мүвафиг олараг, јахшы дәрс ашағыдакы кејфијјәтләрә малик олмалыдыр:

1. Дәрсә һазырлашма просесиндә дәрсин мәгсәдинин ајдын мүәјјән едилмәси 2. Дәрсин үмуми дәрс системиндә ајрылмаз һиссә тәшкил етмәси вэ шакирдлэрин јени биликләр газанмасыны тәмин етмәси. 3. Дәрсин данма әввәлки дәрсләрә әсасланмасы вэ әввәлки дәрслэрин дә сопракы дәрси мөһкәмләндирмәси принципи әсасында тәшкили. 4. Дәрсин мүвэффәгијјәтлә баша чатдырылмасы: шакирдлэрин дәрсдәп

чыхаркэн өз јаддашларыны јени фактларла вэ јени биллик-лэрлэ ээкирилэшдирмэси, һабелэ эввөлкн дәрсләрдә мәним-сәдикләри билликләрин мөһкәмләндирилмәси вэ с. 5. Дәрсләрдә мүхтәлиф мүәсир үсуллардан истифадә едилмәси; һәмни үсулларын һәр бир дәрсин мәгсәдинә, мәзмунуна вэ шакирд-ләрин јаш хүсусијјәтләринә ујғун олмасы.

Дәрсин малик олдуғу һәмни кејфијјәтләр әдәбијјат мү-әллиминин һәр бир дәрсини, онун педагожи әмәјинин нәти-чәсини гијмәтләндирмәјә әсас верир.

Әдәбијјат мүәллиминин дәрсләрдә шакирдләрә јени бил-ји проблемни пријомларла ајдылашдырмасы, әјани васитә-ләрдән кенни истифадә етмәси, шакирдләрин гаршысында, онлары билијә мүстәгил јијәләнмәјә вэ һәмни билији мүәсир-ликлә әлағәләндирмәјә тәһрик едән идраки мәсәләләр гојма-сы чох пачибдир. Бу, дидактик пријомларын системинә даһил олан үсүр кими, билијин шүүрлу вэ мөһкәм мәнимсәнилмә-синә, шакирдләрин шүүрунда әдәби тәсәввүр вэ анлајышла-рын формалашмасына, билијин мәзмуну илә формасы ара-сында сых әлағә јаранмасына көмәк едир, тәлимдә форма-лизмни, јәни тәдрисдә мүчәррәдлијә јол верилмәси, дәрс ма-териалынын һәјәтлә, мүәсирликлә әлағәләндирилмәсиндән тәһрид едилмәси, тәлим процесиндә әјанилијин, шүүрлулу-гун вэ фәаллығыни дидактик принципләриндән лазымынча ис-тифадә едилмәсәни һалларынын гаршысыны алмаға имкан верир.

Бу бахымдан әдәбијјат мүәллими јахшы дәрсин ашағы-дакы әләмәтләрини нәзәрә аларағ, кечдији һәр бир дәрсин јүк-сәк сәвијјәдә тәшкил етмәјә борчлудур: 1) дәрсин мәгсәди-нин дәғиг олмасы, 2) дәрсдә тәлимни вэ тәрбијәнин вәһдәт тәшкил етмәси; 3) дәрс үчүн тәлим материалынын дүзкүн сечилмәси; 4) дәрсин мәгсәдинә ујғун оларағ үсул вэ пријом-лардан истифадә едилмәси; 5) дәрсдә шакирдләрин коллек-тив иш формаларынын мүстәгил вэ фәрди ишләрилә узлаш-дырылмасы; 6) дәрсин тәшкилати чәһәтләринә хүсуси диггәт јетирилмәси.

II. Әдәбијјатдан тәдрис материалларыны шакирдләрә мә-нимсәтмәк үчүн үч әсас истигамәтә диггәт јетирилмәлидир:

1) шакирдләрә әдәби билликләрин јүксәк сәвијјәдә верилмә-си; 2) һәмни билликләрин шакирдләри инкишаф етдирмәси; 3) шакирдләрин тәлим әмәјинә алышдырылмасы.

Бу истигамәтләр, дәрсләрдә тәдрис материалларынын верилмәси вэ гавранылмасы, онларын үзәриндә шүүрлу ишлә-шилмәси процесиндә вәһдәт тәшкил етмәлидир. Әкәр һәмни истигамәтләрдән јалпыз бириси сечилиб тәтбиғ едиләрсә, онда тәдрисни әсл мәгсәди баша дүшүлмәз вэ нәјә һәл ол-мағ да ајдын олмаз.

Елә әдәбијјат мүәллими олур ки, о, шакирдләри биллик-ләрлә инкишаф етдирмәк үчүн онлара јаддаш гүввәсини нә-зәрә аларағ механики эзбәрләмәк, өјрәнмәк үчүн чохлу тәд-рис материалы верир, амма јаддан чыхарыр ки, һәмни јолла шакирдләри инкишаф етдирмәк олмаз. Ахы шакирдләр кә-рәк нормал тәдрис материалы алыш, онун үзәриндә шүүрлу ишләсин, материалын елми-мәһәви мәһасыны дәриндән дәрк етсин, ону јорғун әмәк сәрф едәрәк механики сурәтдә өјрән-мәсин, эзбәрләмәсин, тәлим әмәјинә алышсын.

Бә'зи әдәбијјат мүәллимләри исә јалпыз шакирдләрин инкишафыны өи плана чәкир, амма онлара верәчәји билијин кејфијјәтилә марағланмыр, чалышырлар ки, дәрсдә шакирд-ләрин диггәтини әлә алышлар, шакирдләр ону бөјүк марағ-ла динләсинләр, чоху әмәк сәрф етмәдән тәдрис материалы-ны асан вэ тез мәнимсәјәрәк јадда сахлаја билсинләр...

Илк бахышда бу чох јахшыдыр. Амма бирчә вачиб шеј чатышмыр: о да мүәллимин дәрсдә шакирдләри тәлим әмә-јинә алышдырмасы барәдә дүшүнмәмәсидир, һәмни әмәјин јүнкүлләшдирилмәсинә гајғы көстәрмәсидир. Бу мүәллимин дәрсиндә јахшы чәһәт одур ки, о, шакирдләри јормур, ша-кирдләр дә онун дедикләрини гаврајыр, сонрадан данышыр вэ исәһ едирләр, онларда һәр шеји билмәк истәји ојаныр, бундан мүәллим дә севинир.

Лакин бурада да нәзәрә чарпан чәһәт, билијин пассив гавранылмасыдыр. Һәрчәнд шакирдләр дәрсдә верилән јени билликләри асанлыгла, фикирләшмәдән мәнимсәјир, амма он-лар, нәтичә етибарилә, тәлим әмәјинә алыша билмирләр. Мүәллимин буна диггәт јетирмәмәси бөјүк сәһвдир...

III. Әдәбијјат мүәллиминин нүмунәси.

Әкәр мүәллим шакирдләрдән бәдни әсәрләрин ифадәли охусуну, нитгин көзәллијини тәләб едирсә, онда онун өзү дә һәмни охуну вэ нитгин нүмунәсини парлағлығы илә шакирд-ләрә көстәрмәлидир.

Әкәр мүәллим шакирдләрдән мүмкүн олдуғча чохлу

ше'р эзбэрләмәји тәләб едирсә, онда онун өзү дә һәмнин ше'р-ләрин һеч олмасса мүәјјән һиссәләрини эзбәр билмәлидир.

Әкәр мүәллим шакирдләрдән ев тапшырыгларыны вахтында јеринә јетирмәји мәчбурән тәләб едирсә, онда, о, дигәтлә јохладығы дәфтәрләри вахтында шакирдләрә чатдыр-малыдыр. ...

Буна е'тираз едәнләр дејә биләрләр ки, бунлар хырда мәсәләләрдир. Әсла јох! Чүнки әдәбијјат мүәллимнин педагожи әмәк фәалијјәтиндә хырда мәсәләләр ола билмәз. Һәмнин хырда мәсәләләрин дүзкүн һәлли мүәллимнин нүфузуну галдырыр.

IV. Әдәбијјатын тәдриси просесиндә шакирдләрдә тә'лим материалларына фәал мүнәсибәт ојадылмасы.

Шакирдләр һисс етмәлидирләр ки, әдәби әсәрләри нәһәк тәкчә өз јаддашларыны зәнкинләшдирмәк вә ја өзләринин көрүш даирәсини кенишләндирмәк үчүн охујурлар, һәмчинин һәјәтдә нечә јашамағы вә мүбаризә апармағы да өјрәнирләр. Әдәбијјат мүәллим она наил олмалыдыр ки, шакирдләр охујуб өјрәндикләри әдәби әсәрләрин материалларыны өз шәхси һәјәт тәчрүбәләринә мәнсуб едә билсинләр, онлар өзләринин фикир вә арзуларынын, һәрәкәт вә даврашыларынын даим гијмәтләндирилмәси тәләбатыны һисс етсинләр. Мәһз бу чүр фәалијјәт әдәби әсәрләрин идеја-сијәси вә мә'нәви сәмәрәлијјини хејли артырар.

Әдәбијјатын тәдриси просесиндә шакирдләрин мүбаризә идеја фәаллығы да мүнүм јер тутур. Бунула әлагәдар мүәллимин шакирдләрә габагчыл, мүтәрәгги идејалары мүртәчә идејалардан фәргләндирмәји өјрәтмәси дә вачиб ишдир. Һәр бир шакирд кәрәк јаланчы идејалардан, бахышлардан вә фикирләрдән мүстәгил баш ачмағы бачарсын, онлара зинд мөвгедә дурсун, дүзкүн елми бахышлар системини вә ән габагчыл мүсбәт идејалары әлдә рәһбәр тутсун. Белә мүбаризә идеја фәаллығы олмадан, һеч бир шакирд әдәбијјат дәрсләриндән өзүнә лазым олан «ибрәт дәрсини» әхз етмәз. Һәјәтдә фәал мөвгә тутмаға һазырлаша билмәз. Тәәссүф ки, буну нәзәрә алмајан ајры-ајры мүәллимләр вардыр. Онлар дәрсләрдә шакирдләрин идеја фәаллығыны инкишаф етдирмәк әвәзинә, лүзумсуз доғматизмә јол верир, тәдрис материалынын вә нәтичәләринин механики јадда сахланмасына чалышырлар.

Шакирдләрин идеја фәаллығынын инкишаф етдирилиб тәрбијә едилмәсинә даир әдәбијјат мүәллимләринин тәчрүбәләриндә нүмунәләр вардыр. Буна мисал олараг шакирдләрин синиф вә ев тапшырыгларыны, әдәби јарадычылыг ишләрини, бурахылыш имтаһанлары иншаларыны кәстәрмәк олар. Һәмнин мисаллар шакирдләрин чанлы фикринин, идеја фәаллығынын нәбзини ифадә едир.

V. Әдәбијјат мүәллимнин кечдији һәр бир дәрсин мәгсәдинә там наил олмаг үчүн тәдрис материалынын бүтүн суалларына бачарыгла чаваб вермәјә һазыр олмасы.

Әдәбијјат мүәллим дәрсләрдә истәр классик вә истәр сә дә мүәсир јазычыларын сөзләрини, фикирләрини, идејаларыны шакирдләрә ајдынлашдырыр. О, јазычыларын бәдиә әсәрләринин мә'на вә мәзијјәтләрини дәриндән баша дүшмәкдә шакирдләрә көмәк едир, јазычыларла бирликдә бөјүк идејаларын тәблиғатчысы ролунда чыхыш едир.

Мүшаһидәләр кәстәрир ки, ајры-ајры мүәллимләр бәдиә әсәрләрин идеја зәнкинлијини һәмишә кифәјәт дәрәчәдә дәринликдә шакирдләрә ајдынлашдыра билмир, һәмнин әсәрләрдән дүзкүн вә лазыми нәтичә чыхармағы бачармырлар... Бир-ики мисал. Мә'лумдур ки, IX синифдә тәдрис едилән М. Ә. Сабирин сатиралары халғын керилијинә сәбәб олан һәр чүр көһнәлији, авамлығы, мүртәчә гүввәләри там мә'насилә ифша едир.

Әкәр мүәллим Сабирин сатираларыны тәдрис едәркән, шакирдләрә кечмишин ичтиман-сијәси вәзијјәти, тарихи шәраити вә һадисәләри һагғында лазыми мә'лумат вермирсә, сатиралар үзәриндә «формал», «дајаз» ишләјирсә, онларын идеја-емосионал мәзијјәтләрини «даралдыб-јохсуллашдырырса», онда һәмнин сатиралар шакирдләр үчүн марагсыз олачагдыр. Белә һаллар чох вахт онун нәтичәсиндә баш верир ки, сатиралар сәдәчә олараг бу вә ја башга мәишәтин, јахуд тарихи һадисәнин кинајәли, күлүнч шәкилдә тәсвир олундуғу киби баша дүшүлүр. Һалбуки Сабирин сатираларында социал зүлм, үсул-идарә гајдаларынын үмумиләшдирилмәси тәсвир едилир вә үмумијјәтлә истисмарчы чәмијјәт шәраитиндә јашајан адамларын арасындакы кәскин синфи мүбаризә кәстәрилир.

Әдәбијјат мүәллим һәр бир јазычынын әсәриндәки ајры-

ајры сурәтләри, идеја-эмоционал мәзијјәтләри тәһлилә чәлб едәркән, сурәтләрин һәм типик, һәм дә фәрди хүсусијјәтләринин јазычы тәрәфиндән нечә бөјүк усталыгла верилдијинә диггәти хүсуси олага чәлб етмәлидир. Нүмунә олага јенә дә «Мүфәттиш» комедијасыны көтүрәк.

Бу әсәрин идеја-эмоционал мәзијјәти чох вахт шакирдләр үчүн ајдын олмур, онлара әсәрдәки сурәтләр вә кечмиш мүһитин ичтиман хүсусијјәтләри, тәсвир олуан дәрин һәјәти мәсәләләр чох вахт марагсыз көрүнүр, онларда һәтта әсә, рә лагејд мүнасибәт дә јараныр. Буна јол верилә билмәз. Мүәллим кәрәк шакирдләрин көмәјинә кәлсин вә онлара баша салсын ки, әсәрдә мүсбәт характерә малик олан сурәтләр јохдур. Мүәллиф әсәрдә чаризмин ән ијрәнч үсул-идарәсини чидди тәнгид едир; чаризмин дахили зиддијјәтләрини ишыгландырыр...

Әдәбијјат мүәллими нәзәрә алмалыдыр ки, онун тәдрис етдији фәннин әсл емилији, партијалылығы, идејасы һәр бир јазычынын фәалијјәтиндә, онун идејалар системиндә олан јаплыш вә ја көлкәли чәһәтләрини, һабелә бәдин әсәрләрин иөгсанларынын шакирдләрә көстәрилмәсини тәләб едир. Бу, шакирдләрә һәјәт вә мәдәнијјәт һадисәләринә тәнгиди јанашмағы, идејасына дүзкүн гијмәт вермәји өјрәдир...

Бу јазыда гејд едиләпләр, һәм тә'лимдә формализми, һәм дә мүәллимин педагожи вә шакирдләрин тә'лим әмәјинин нәтичәләринә гијмәт верилмәсиндәки формализми арадан галдырмаға imkan верә билир.

НӘЗӘРИ ГЕЈДЛӘР

ФАРС ДИЛИНДӘН АЛЫНМЫШ БӘ'ЗИ СӨЗЛӘРИН СЕМАНТИК ХҮСУСИЈЈӘТЛӘРИ ҺАГГЫНДА

Тәһмишә РҮСТӘМОВА

филологкија емләри назимәди, С. М. Киров адына
АДУ-пун досенти

ДИЛЛӘРИН бир-бириндән сөз алмасы вә ја сөзләрин бир дилдән дикәринә кечмәси просеси бәшәр тарихинин ән гәдим дөврләриндән башламышдыр.

Мә'лум олдуғу үзрә, бүтүн әдәби дилләрин лүгәт тәркиби, әсасән, ики јолла: бирничиси вә һәм дә ән үмдәси — дилин өз дахили imkanлары һесабына, икинчиси исә башга дилләрдән сөзләр алынмасы сајәсиндә зәнкинләшир.

Азәрбајчан дилинә башга дилләрдән сөзләрин кечмәси просеси та гәдим дөврләрдән башлајараг индијә гәдәр дә давам едир. Дилимиздәки сөзләрдән бир чохунун мәншәчә әрәб, фарс, рус, франсыз, латын вә с. дилләрә мәнсуб олмасы буна ајдын сүбутдур.

Башга дилләрдә олдуғу кими, бизим дилимизә дә «вәсигә алан» сөзләр өз дилимизин «адәт-ән'әнәләринә» — фонетик-грамматик ганун-гајдаларына ујғунлашмыш, бир нәв, езүмүзүнкүләшмишдир.

Бунула јанашы, һәмин сөзләрин бир гисминдә һәтта семантик дәјишикликләр дә баш вермишдир. Бу мәгаләдә фарс дилиндән алынма сөзләрин нүмунәсиндә белә семантик дәјишмәләри бир сыра конкрет фактларла әсәсләндырмағ мәгсәдини гаршыја гојмушуг.

Мә'лумдур ки, фарс дилиндән алынмыш сөзләр фонетик тәркибинә көрә ики чүрдүр. Белә ки, онларын бир гисми фонетик тәркиби бахымындан өз әслини олдуғу кими сахламышдыр; мәсәлә: дастан, пәнаһ, рәва, пак, бәнд, јар, асан, дәмкеш, тарач, таб, фәрман, базар, зәркәр вә с. Бир гисми исә фонетик тәркибинә көрә фарс дилиндәки фор-

маларындан бу вә ја дикәр дәрәчәлә фәргләнирләр; мәсәлән: фарсча «чонче», «добејт», «меһманхане», «софре», «чешме», «пәргар», «шәһр», «можде», «гол» вә с. кими сәләһән сөзләр Азәрбајчан дилиндә дүбејт, гөнчә, меһманхана, сүфрә, чешмә, пәркар, шәһәр, мүждә, күл кими тәләффүз олунур.

Һәмин алынма сөзләрдәки фонетик дәјишикликләр Азәрбајчан дилинин тәбиәтинә, фонетик гајда-гануналарына, бу дилә мәнсуб аһәнк гануналарына ујгун шәкилдә баш вермиш тәбиә просесин мәнтиги нәтичәсидир.

Әлбәттә, һәмин сөзләрин әксәријјәти фарс дилиндәки илкин мә'насыны инди дә сахлајыр. Лакин бә'зиләри заман кечдикчә мүхтәлиф семантик дәјишикликләрә уграмышдыр.

Дилимизә фарс дилиндән кечмиш сөзләрдәки семантик дәјишикликләр өз рәиқарәиқлији илә нәзәр-диггәти даһа чоқчалб едир. Белә сөзләри тәхминән ашагыдакы семантик группа ајырмаг олар:

а) фарс дилиндәки мә'насы илә антоним тәшкил едән сөзләр;

б) өз илкин мә'насындан тамамилә узаглашыб јени мә'на кәсб едән сөзләр;

в) фарс дили нормалары әсәсында дүзәлиб бу дилдә илкин мә'насындан фәргли, Азәрбајчан дилиндә исе әслинә ујгун мә'на ифадә едән сөзләр;

г) Азәрбајчан дилиндә мәишәчә өз илкин мә'насында ишләндији һалда, фарс дилиндә, әсәсэн, исте'малдан дүшән сөзләр;

д) дилимизә кечәрәк һәм әслинә ујгун мә'насыны, һәм дә фонематик дәјишиклијә уграјараг башга бир мә'на ифадә едән сөзләр.

Конкрет фактларә мүрациәт едәк:

1. Азәрбајчан дилиндәки «сәрбәст» сөзү мәишәјинә көрә фарс дилиндә «сәр» (б а ш) вә «бәст» сөзләринин бирләшмәсиндән әмәлә кәлмишдир. «Бәст» фарс дилиндәки «бәстән» (б в г л а н м а г) фе'линдән дүзәлмиш «бәсте» фе'ли сифәтинин гысвалдымыш формасы олуб баглаимыш, баглы мә'насыны ифадә едир. Демәли, һәмин дилдә «сәрбәст» сөзү б а ш и б а г л ы, б а ш и б а г л а н м ы ш вә бә'зән дә, садәчә оларәг б а г л ы мә'наларыны ифадә едир.

Азәрбајчан дилиндәки «сәрбәст» сөзү исе өз илкин вә әсл мә'насынын тамамилә әксинә олуп бир мә'на — м ү с т ә г и л,

з а д сөзләринин синоними кими бир мә'на кәсб етмишдир. Демәли, фарс дилиндәки «сәрбәст» сөзү Азәрбајчан дилиндәки ејни сөзлә антоним характер дашыјыр. Мәсәләп, Шакирдәр верилмиш мәсәләни сәрбәст һәлл етдиләр.

Һәмин сөз Азәрбајчан дилинин тәбиәтинә, грамматик гајдаларына тамамилә ујгулашдыгындан дилимизин мүәјјән сөздүзәлдичи шәкилчиләрини габул едәрәк сәрбәстлик, сәрбәстчә, сәрбәстчәсинә, сәрбәстликлә кими сөзләрин јаранмасында әсәс вә апарычы рол ојнајыр.

2. Дилимиздәки «күмраһ» сөзү әслиндә фарс мәишәли олуб, ики мүстәгил сөзүн—«гом» (и т м ә, а з м а) вә «раһ» (ј о л) бирләшмәсиндән әмәлә кәлмишдир; фарсчасы «гом-раһ»дыр. Фарс дилиндә бу сөзүн мә'насы «јолуну итирән», «јолуну азап», «чашан» демәкдир. Лакин мүәјјән фонетик дәјишикликлә дилимизә кечән бу сөзүн, өзүнүн илкин мә'насындан тамамилә узаглашымыш вә әсл мә'насы илә һеч бир әлгәси олмајан јени бир мә'на (сағлам, шух, гывраг) кәсб етмиш вә өзүмүзүнкүләшмишдир. Мәсәләп, ушагларымыз илдән-илә даһа сағлам вә күмраһ олурлар.

Бу сөз дә дилимизин гајда-гануналарына тамамилә ујгулашдыгы үчүндүр ки, онун әсәсында бир сыра јени сөзләр, о чүмләдән күмраһлыг, күмраһлыгла, күмраһланма, күмраһланмаг, күмраһча, күмраһчасына, күмраһландырма вә с. кими сөзләр јаранмышдыр.

3. Алудә фарс дилиндә «алудән» (б у л а ш м а г, г а р ы ш м а г) фе'линин кечмиш заман фе'ли сифәт формасы олуб б у л а ш м ы ш, г а р ы ш м ы ш мә'наларында ишләнир. Азәрбајчан дилиндә исе чүз'и фонетик дәјишиклијә уграјараг илкин мә'насындан тамамилә фәргли олан м а ф т у и олмуш, һ е ј р а н олмуш, т у т у л м у ш кими јени мә'налар кәсб етмишдир.

Гејд етмәк лазымдыр ки, алудә сөзү бир гајда оларәг дилимиздә олмаг вә етмәк фе'лләрилә биркә ишләнир; Мәсәләп: Дүшүнчәләринә о гәдәр а л у д ә о л м у ш д у ки, ... күнәшин јандыран шүаларыны һисс етмирдн.

Дилимиздәки алудәлик, алудәчилик, алудәликлә вә с. кими сөзләр мәһз һәмин көкдән төрәмишдир.

4. Азәрбајчан дилиндәки чарпајы сөзү фарс дилиндә ики фонетик төркидә—«чәһарпәјә» вә «чарпәјә» шәклиндә ишлә-

нир. Икинчи вариантда эввалинчи компонентни «чар» шаклин-
да формалашмасы «чаһар» (д ө р д) сөзүнүн фарс данышыг
дилинда чох заман үч фонемдән ибарәт («чар») ишләнмәси ил-
әләгәдәрдыр. Фарс дилинда һәмийн сөзүн икинчи һиссәси олан
«паје» а ј а г, д а ј а г, ә с а с мә'наларыны ифадә едир. Белә-
ликлә, «чаһарпаје» вә ја «чарпаје» сөzlәри мүасир фарс ди-
линда күрсү (табуретка) мә'насы ифадә едир. Көрүндүжү
кими, Азәрбајчан дилинә фарс данышыг дилиндән кечмиш
«чарпаје» сөзү чүз'и фонетик дәјишиклијә уграмыш вә өз ил-
кий мә'насындан тамамилә фәргли бир мә'на кәсб етмишдир.

5. Азәрбајчан дилиндәки бечә сөзү мәншәчә фарс ди-
линда у ш а г, б а л а мә'насыны биладирән «бәччә» сөзүн-
дәндир. Бизим дилимиздә иса бу сөз, көрүндүжү кими, мүәј-
јән фонетик дәјишиклијә уграјараг тамамилә башга вә һәм
дә конкрет ики мә'наја маликдир: 1) ч о л п а, ч а в а н х о-
р у з. 2) ч а в а н б а л а р ы с ы. Мәсәлән: Илкин б е ч ә тәк
банлајараг халгы ојатдыз (С а б и р). Күлпәринин Идрис
үчүн сахладым б е ч ә балы Әлјаровун чох хошуна кәлди
(Н. М е һ д и). Дилимиздә дахил олуб вәтәндашлыг һүгугу
гәзәимыш бечә сөзү ејни заманда бечәләмәк, бечәләмә,
бечә вермә вә с. кими јени сөз вә ифадәләрин јаранмасына
әсәс вермишдир.

6. Бәстә сөзү фарс дилиндә «бәстән» (б а г л а м а г) фе'-
ли сифәт формасы олуб, б а г л а м ы ш вә б а р л ы мә'на-
ларыны ифадә едир.

Азәрбајчан дилинә кечмиш бу сөз мүәјјән фонетик дә-
јишиклијә мә'руз галмагла јанишы, өзүнүн илкин вә әсл
мә'насындан узаглашмыш, дилимиздә г ы с а, к ө д ә к, а л-
ч а г мә'наларыны кәсб етмишдир (бәстә бој.)

Гејд етмәк ләзимдыр ки, фарс дилиндә «бәсте» сөзү вәх-
тидә оманим олуб м у с и г и, и ә г м ә мә'наларында да иш-
ләнишдир. Лакин онун бу икинчи мә'насы арханкләшмиш-
дир. Мәрәғлы бурасыдыр ки, фарс дили үчүн арханк һесаб
олуван «бәсте» сөзүндән Азәрбајчан дилиндә бәстәләмәк фе'-
ли јәнишмиш вә о, үмумишләк сөzlәрдән биринә чеврил-
мишдир.

Азәрбајчан дилиндәки бәстәкар сөзү дә етимоложи ба-
хымдан фарс дилиндәки «бәстә» сөзүндән әмәлә кәлмишдир.
Лакин бу сөз өз гурулуш моделинә көрә фарс дилинин сөз
јарвәдчилиги нормаларына ујгун шәкилдә формалашмыш

дыр; белә ки, бу дилдә «исим+к а р» моделли сөzlәр аз
дејилдир, мәсәлән, «сетәмкар», «ријакар», «ченәјәткар» әәс.

Бу да марағлыдыр ки, етимоложи бахымдан фарс дили-
нә мәнсуб олан «бәстекар» сөзү бу дилдә чох аз ишләнән
сөз олмагла јанашы, бизим дилимиздәки ејни сөздән тамами-
лә фәргли мә'на — л ә н к и ш к ө р ә н мә'насыны билдирир.

7. Дилимиздәки чешмәк халис фарс сөзү олуб «чешмә»
(к ө з) вә «әк» шәкилчисиини бирләшмәсиндән әмәлә кәл-
мишдир. Лакин о, һазырда бу дилин ишләк сөzlәриндән һе-
сәб олунмур. һәтта, демәк олар ки, к ө з л ү к, е ј н ә к мә'-
насында ишләнмир; бу мә'наны ифадә етмәк үчүн әрәб мән-
шәли «ејнәк» («ејн» әрәбчә «көз» демәкдир, «әк» иса фарс
дилинә мәхсус шәкилчидир) сөзүндән истифадә олумур.
Лакин Азәрбајчан дилинин лүгәт тәркибиндә өзүнә јер та-
пан һәм фарс мәншәли чешмәк, һәм әрәб мәншәли ејнәк, һәм
дә бу дилин өзүнүнкү олан көзлүк сөzlәрини ишләмә дәп-
рәси мүгајисә едиләрсә, јәгин ки, чешмәк сөзүнүн үстүнлүк
тәшкил етдијини сөјләмәк сәһв олмаз.

8. Дилимиздәки бәдәниүма (б ү т ү н б ә д ә н и к ө с т ә-
р ә н) сөзү дә чешмәк типли сөzlәрдәндир. Бу сөз фарс
дилиндәки «исим+фе'л көкү» модели үзрә «бәдән» исми
илә «нәмудән» (к ө с т ә р м ә к) фе'линин көкү олан «нома»-
дан әмәлә кәлмишдир. Лакин буна бахмајараг, бу сөз фарс
дилиндә исте'малдан дүшмүшдүр; һәтта лүгәт китаблары-
да белә, онун һаггында гејдләрә тәсадүф едилмир. Азәрбај-
чан дилиндә иса һәмийн сөз өз илкин мә'насыны инди дә сах-
лајыр. Мәсәлән: Гәрәнфил бәдәниүма күзкүнүн габагында
дуруб, узун, гара сачларыны дарајырды (Н. М е һ д и).

9. Рузикар фарс сөзү олуб «руз» (к ү н) вә «гар» шәкил-
чисииндән ибарәтдир. Фарсча бу сөз «рузгар» шәкилдә тә-
ләффүз олунур. Мә'насы д ү н ј а, з ә м а н а демәкдир.

Һәмийн сөз Азәрбајчан дилиндә мүәјјән фонетик дәјишик-
лијә уграјараг (рузикар) өз илкин вә әсл мә'насындан тама-
милә узаглашмыш вә м е һ, к ү л ә к, с ә р и н ј е л, и ә с и м
кими јени мә'на кәсб етмишдир. Мәсәлән, Сәнин күлүшләрин
бир р у з и к а р кими әсәр.

10. Дилимиздәки бар сөзү фарс дилиндә бир сыра, о ч ү м-
ләдән 1) ј ү к, 2) д ә ф ә, 3) б ә һ р ә, с ә м ә р ә, м е ј в ә,
4) в а р - д ө в л ә т, 5) а н з б а т и н и д ә о л а н у ш а г в ә с-
кими мүхтәлиф мә'налар ифадә едир.

Азәрбајчан дилинә «бар» сөзү жалныз бирчә мә'нада, јә'ни м е ј в ә, б ә һ р ә мә'насында кечмишдир. Демәли, фарс дилин-дә кениш вә мүхтәлиф мә'наларә малик олан «бар» сөзү Азәрбајчан дилиндә жалныз бир дар мә'наја маликдир.

Дилимиздә ишләннән бар вермәк, бара кәлмәк вә с. кими ифадәләрин јаранмасында мәһз «бар» сөзү әсас рол ој-намышдыр.

11. Пәрт сөзү дә фарс дилиндә бир сыра мә'наларә, мәсәлән, а т м а, т у л л а м а; п ә р т (олма); ј о л у н у а з м а, с ә һ в ә ј о л в е р м ә вә с. кими мә'наларә маликдир. Лакин Азәрбајчан дилиндә бу сөз жалныз бир мә'нада—п ә р т (олма) мә'насында ишләннр. Мәсәлән: Ишин бу јерә чатмасындан пәрт олмуш иштиракчылар өз наразылыгларыны билдирдиләр.

12. Фарс дилиндән алынма сөзләр ичәрисиндә бә'зән елә-ләринә дә тәсадүф едилр ки, онлар фарс дилиндә бир фонетик тәркибә малик олмасына бахмајараг, Азәрбајчан дилиндә ики мүхтәлиф фонетик тәркибдә формалашмыш вә һәр бири ајрыча мүстәгил мә'на кәсб етмишдир. Фарс дилиндәки «дәст-гаһ» (а п а р а т, ч и һ а з мә'насында) сөзү мәһз беләләриндәндир. һәмин сөз Азәрбајчан дилиндә һәм д ә з к а р, һәм д ә д ә с к а һ шәклиндә, демәли, ики мүхтәлиф фонетик тәркибдә формалашмышдыр. Бу сөзләр, јә'ни д ә з к а һ вә д ә с к а һ сөзләри етимоложи бахымдан ејни олмаларына бахмајараг, мә'налары бир-бириндән тамамилә фәрглидир. Белә ки, дәз-каһ өз илкин мә'насына ујғун олараг а п а р а т, ч и һ а з, г у р ғ у мә'насыны ифадә етдији һалда дәскаһ ч а һ-ч ә л а л, б ү с а т, г е ј р и-а д и м ә н з ә р ә, б ө ј ү к и ш л ә р вә с. кими мә'налар билдирр.

М. Ә. САБИРИН ЈАРАДЫЧЫЛЫГЫНДА ИНГИЛАБИ-ДЕМОКРАТИК ИДЕЈАЛАРЫН ФӘҺЛӘ МӨВЗУСУНДА ТӘРӘННҮМҮ МӘСӘЛӘЛӘРИ

Сабибә ҺҮСЕЈНОВА

Бакы План-Учот Техникумунун мүәллими

ИНГИЛАБИ идејалар фәданси, халгын јорулмаз нәгмә-кары олан М. Ә. Сабир маһир сатирик сөз устады, на-дир исте'дада малик халг шаиридир.

Халгла бағлылыг, онун мәнафејини мүдафиә етмәк, сәси-

нә сәс вермәк Сабир јарадычылығынын әсас хәттини тәшкил едир. Халг һәјатынын вә мәишәтинин елә бир сәһифәси јох-дур ки, шаир она дәнә-дәнә мүрачнәт етмәмиш, ону өз әсәрлә-риндә ишыгландырмамыш олсун. Доғма халгынын, еләчә дә әсарәт зәнчири илә кәлә һалына салынмыш бүтүн мәзлумла-рын арзу вә истәкләринә јахындан бәләд олан бөјүк сәнәтка-рымыз, онларын ачыначаглы һәјат сәһнәләрини өз јарадычы-лыг тәхәјјүлүндән кечирәрәк, дәрин мүшаһидәләр вә үмуми-ләшдирмәләр нәтичәсиндә рәализм вә хәлгилик принципләри-нә әсасланан көзәл сәнәт әсәрләри јаратмышдыр. Шаирин гәләмә алдығы «Бејнәлмиләл» (1905), «Истиғбал үчүн» (1906), «Гәм јемә» (1906), «Бакы фәһләләринә» (1906), «Тә-ранеји-әсиланә» (1907), «Нејләрдин, илаһи» (1908), «Сәбр еј-лә» (1910) вә с. әсәрләри ХХ әср Азәрбајчан әдәбијјатынын ән дәјәрли әдәби нүмунәләриндәндир.

Гәлби вәтәндашлыг һисси илә долу олан сәнәткарымыз сәнәт вә јарадычылыг мәсәләләринә һәср олунмуш әсәрләрин-дә ХХ әср әдәбијјатынын вәзифәләрини мүәјјәнләшдирмиш, рәализм, һуманизм, хәлгилик, типиклик, сатира, јумор вә с. мәсәләләр һаггында Азәрбајчан ингилаби-демократик сати-расына хас олан принципләр ирәли сүрүлмүшдүр. «Тәранеји шаиранә» (1917), «Нә јазым» (1908), «Еј алны ај» (1910) вә с. әсәрләри шаирин әдәбијјата вә сәнәтә естетик мүнасибәти-ни ајдын ифадә едән манифест характерли ше'рләрди.

Сулуки шаирин ејнән сәфа дејил дә, нәдир?
Вәтәнпәрәстә бу мәсләк рәва дејил дә, нәдир?
Насыл да әсрә көрә мәнһәр олмасын шаир?!
Фуады лөвһеји-кијтинума дејил дә, нәдир?!

Бу гәбилдән олан әсәрләриндә «сәнәт сәнәт үчүндүр» шү-ары алтында мүртәчә мөвгеләриндән чыхыш едән буржуа мэд-даһларыны сатира атәшинә тутан Сабир «сәнәт һәјат үчүн-дүр» принципини рәһбәр тутараг әдәбијјатын халгла бағлы-лығыны өз әсәрләриндә габарыг шәкилдә нүмајиш етдирди.

Истәр үмумтәһсил, истәрсә дә орта ихтисас мәктәбләрини-дә Сабир јарадычылығынын тәдриси кечмишин, индики вә кәләчәјин бүтүн әдәби вә ичтиман проблемләрини әһатә етмә-лидир. Бу бахымдан шаирин фәһлә мөвзусунда јазылмыш әсәр-ләри бөјүк әһәмијјәтә маликдир. Сабир ХХ әсрин әввәлләрин-дә ингилаби һәрәкәтә гошулан фәһләләрин ачыначаглы һәја-тыны гәләмә алмагла онларын тарихи мүбаризә јолларыны

6. «Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси», № 4.

ишыгландырмыш, јени чәмијјәт гуручулугунда әвәзедилмәз ролуну әкс етдирмишдир.

Сабирин «Бакы фәһләләринә» адлы ше'риндә шакирдләр чәмијјәтнин тарихән антагонист синифләрә бөлүнмәси илә, һаким даирәләрин фәһлә синфинә, о чүмләдән эһәмәткеш халг күтләләринә бәсләдикләри мәнфи мүнәсибәтләрин истисмарчы маһијјәти илә таныш олур, фәһлә синфинин әдаләтли мүбаризәсинә өз мүсбәт мүнәсибәтләринин билдирирләр.

XX әсрин әввәлләриндә чәмијјәтдә капиталист мүнәсибәтләринин төрәтдији зиддијјәтләри халгын мадди не'мәтләрдән мәһрум олмасыны, ади демократик һүгүглардан истифада едә билмәмәсини үрәк јанғысы илә нүмајиш етдирән сәнәткар, бу дәһшәтли ичтиман бәладан хилас олмағын јолуну ингилаби мүбаризәдә вә халгларын бирлијиндә көрүрдү. «Бејнәлмиләл», «Тәрәнәји-әсиланә», «Фәлә өзүнү...», «Әкинчи», «Сәбр ејлә» ше'рләри бу чәһәтдән марағлыдыр.

Үмумтәһсил мәктәбләриндә шаирин һәјат вә јарадычылығы фонунда тәдрис едилән әсәрләр шакирдләрдә һуманизм, вәтәнпәрвәрлик, бејнәлмиләлчилик һисси илә јанашы, ичтиман һәјат һадисәләринә, сәнәт вә јарадычылыг мәсәләләринә реал вә тәңгиди мүнәсибәтләрин дә формалашмасына зәмин јарадыр.

Јарадычылығынын идеја көкләринин халгын мүбаризәсиндән алан М. Ә. Сабир, хүсусилә Бакы пролетариатынын мүбаризәсиндән даһа чох тәсирләнәрәк оријинал әсәрләр јаратды. һәјатда ингилаб тәрәфдары олан бу бөјүк сәнәткарымыз классик поезијамыза јени мәзмуи вә јени-јени сурәтләр кәтирәрәк әдәбијјат аләминдә дә ингилаб јаратды. М. Ә. Сабир чәмијјәтнин әсас һәрәкәтвәричи гүввәси олан фәһлә синфинин чәмијјәтдәки мөвгејини дүзкүн гијмәтләндириб, ону өз әсәрләриндә һаким синифләрә гаршы гојмагла фәһләни миллионларын һаггыны тәләб едән мүбариз хиласкар кими гәләмә алараг әдәбијјатымыза тамамилә јени олан фәһлә мөвзусу кәтирди вә бу мөвзуну апарычы мөвзулар сәвијјәсинә јүксәлтди.

Чәмијјәтнин демократик әсаслар үзәриндә гурулмасы вә үмумхалг һакимијјәтинин јарадылмасы бөјүк шаиримизин кәләчәк һаггындагы програмынын ән башлыча чәһәти иди.

Мәишәтдәки нөгсанлары арадан галдырмаг үчүн чәмијјәтдә әсаслы дәјишиклик јарадылмасы мәсәләси Сабирин

данм дүшүндүрмүш вә бу мәсәләк уғрунда о, өз ингилаби сатирасынын бүтүн имканларындан истифада етмишдир.

Сабир мәсәләни ингилаби демократик-идејалар сәвијјәсинә галдырараг, зүлмә дөзмәмәк фикринин кәндлинин торпаглары мүлкәдардан алмасы, фәһләнин «һүгүг үстә» капиталист илә мүбаризә апармасы кими изаһ едир. Беләликлә дә чар мүтләгијјәтинин деврилмәсини, халг һакимијјәтинин гурулмасыны арзулајыр.

Сабир сатирасынын кәшфи олан фәһлә сурәти бу бөјүк сәнәткарын идеја чарчысына чеврилди. Мүәллифинин халг кәдәри, бәшәри е'тиразы, ичтиман-сијаси бахышлары, үсјанкар индалары бу образ васитәсилә өз бәдини һәллини тапды.

Сабир јарадычылығынын ән бөјүк мәзијјәти һагда профессор Ә. Мирәһмәдов јазыр: «Сабир сатираларында тәсвир олунан фәһлә Азәрбајчан әдәбијјатына, бир гәдәр кеч олса да, јеничә кәлмиш мүсбәт гәһрәман иди. Бу гәһрәман бизим ше'римизин үфүгләриндә илк дәфә «Бакы фәһләләринә» әсәри чыхдыгы заман көрүнимүшдүр» («Сабир», Бакы, 1958, сәһ. 139).

1906-чы ил ијулун 1-дә «Молла Нәсрәддин» журналында дәрч олунан «Бакы фәһләләринә» ше'ри шаирин фәһлә мөвзусунда јаздыгы илк әсәридир. Әсәр 1905-чи илдә фәһлә һәрәкатынын кениш вүс'әт алараг бејнәлхалг эһәмијјәтә малик олмасыны тәсвир едән минераларла башланыр:

Бу чәрхи-фәләк тәрсинә дөвран едир инди.

Фәһлә дә өзүн дахили-инсан едир инди.

1905-чи илдә Русијада баш вермиш ингилаб Азәрбајчан фәһләсинин дә тарихи мүбаризәсинә чеврилди. Фәһлә артыг бу ингилаб саһәсиндә мүәјјәи тәчрүбә әлдә едәрәк, өз һүгүгу уғрунда мүбарзә апаран мәтин дөјүшчүјә чеврилмишди. В. И. Ленин бу дөврдә фәһлә синфинин вәзијјәтиндән бәһс едәрәк јазырды: «Русијада фәһлә даһа әввәлки фәһлә дејилдир. Русијада фәһлә артыг мүәјјәи тәчрүбә әлдә етмишдир» (Әсәрләри, 19-чу чилд, Бакы, 1951, сәһ 381).

М. Ә. Сабирин фәһлә мөвзусунда јаздыгы әсәрләр дә даһи рәһбәримиз В. И. Ленинин фикри илә сәсләшир вә тарихи никишафын јени мәрһәләсинә гәдәм гојмуш Бакы фәһләләринин ингилаби мүбаризәсини әкс етдирир. Шаир артыг ајылараг инсан олдуғуну дәрк едән вә өзүнүн инсанлыг һүгүгуну тәләб едәрәк саһибкарла «әдәләт апаран» фәһләни вә ичти-

ман һәјатдакы ојанмадан горхуја дүшән саһибкары гаршылашдырмагла онларын арасындакы учурумун нә гәдәр дәрин олмасыны көстәрп:

Олмаз бу ки, һәр әмрә дәхаләт едә фә'лә,
Дөвләтлп олан јердә чәсарәт едә фә'лә,
Асудә нәфәс чәкмәјә һаләт едә фә'лә,
Јаинки һүгүг үстә әдавәт едә фә'лә!
Бу чәрхи фәләк тәрсиңә дөвран едир инди,
Фәһлә дә өзүн дахили-инсан едир инди.

Пролетарпатын мүбаризәсинә һагг газандырага, онун азадлыг индаларына сәс верән шаир, ејни заманда, мәнфи типин дили илә верилмиш әкс мә'налы сөзләрлә фәһлә синфинин, үмумијјәтлә, мәзлумларын буржуазија тәрәфиндән амансызчасына истисмар олуңдуғуну көстәрп. Әсәрдә бир тәрәфдән мәзлумларын чырыг кејими, јохсул комасы, дикәр тәрәфдән исә онларын јувасыны тармар едәрәк бөјүк сәрвәт топламыш ағаларын чаһ-чәлалы гаршылашдырылыр. Шаир бу бәдни мүгајисә заманы охучунун көзү гаршысында көһнә дүнјанын кеңиш мәнзәрәсини чанландырыр.

М. Ә. Сабирин «Бакы фәһләләринә» ше'ри фәһлә мөвзусунда јазылмыш илк әсәр олдуғу үчүн бурада фәһлә сурәти там, јеткин шәкилдә дејил, анчаг бир сыра мүһүм хүсусијјәтләри илә әкс олуңмушдур. Бу әсәрдә һәлә әдәбијјат аләминә јеничә гәдәм гојмуш фәһлә өз јеткинлик дөврүнү кечирәрәк кәләчәк әсәрләриндә инкишаф үчүн зәмин јарадырды.

Тарихән һәјатда ичтиман инкишаф јолу кечән фәһлә Сабир јарадычылығында да ејни мәрһәләни кечәрәк «Фә'лә өзүнү...» (1907) вә «Тәрәнејн-әсилянә» (1907) ше'рләриндә өз мүкәммәл бәдни әксини тапды.

Мүштәрәк мотивләринә бахмајараг, бу әсәрләрин һәр бири һәјатын јени, мүһүм чәһәтләрини әһәтә едир. «Бакы фәһләләринә» ше'риндән бир ил сонра јазылмыш «Фә'лә өзүнү...» вә «Тәрәнејн-әсилянә» ше'рләри Сабирин дүнјакөрүшүнүн сијаси чәһәтдән даһа да зәнкинләшдијини көстәрпди. Әввәлки әсәрләриндән фәргли олага шаир бурада ингилаби мүбаризәнин әсас шүары олан һүгүг бәрәбәрлији мәсәләсинә тохунур, мүбаризәнин сијаси мәсәлә үстүндә кетдијини үстүөртүлү истәһза јолу илә сатирик планда охучулага чатдырага әсәрин идејасыны даһа да дәринләшдирмәјә мүвәффәг олур.

«Фә'лә өзүнү...» ше'риндә Бакыда капиталист мүнасибәт-

ләринин инкишафда олдуғу дөврү ишыгландыран бөјүк сатирик, фәһлә синфинин ачыначаглы һәјатыны буржуазијанын етик көрүшләри, онун фәһләләрә мүнасибәти, бу шәраитдә пулуң капиталла чевриләрәк һөкмранлығы фонунда вердији үчүн даһа чанлы вә габарыг шәкилдә тәчәссүм етдирп. һәјатда тәзад тәшкил едән бу ичтиман фактлар Сабир гәләминдә өз реал вә дүзкүн әксини тапмагла шаирин јарадычылығына јенилик, рәнкарәнклик вә мүасирлик руһу верпди.

Ше'рдә мадди не'мәтләрин јарадычысы олан фәһләләрин бу не'мәтләрдән мәррум олмалары, инсанлыг һүгүгундан истифадә едә билмәмәләри, ағыр күзәран кечирмәләри поетик бир шәкилдә тәрәннүм едилп. Сатиранын прологу кими верилән:

Фә'лә, өзүнү сән дә бир инсанмы санырсан?!
Пулсуз киши, инсанлығы асанмы санырсан?

бејти буржуа гурулушунун дәгиг тәрчүмеји-һалыны ифадә едир.

Гејд етдијимиз кими, әсәрин мүнагишә вә зиддијјәти гаршысында дуран мәсәлә һүгүг вә бәрәбәрлик мәсәләспдир. Бурадакы фәһлә даһа әзмили, даһа мәтанәтлидир. Артыг амалы азадлыг олан фәһләнин сијаси шүуру да бу мүбаризә нәтичәсиндә ојаныб формалашмышдыр.

Әсәрдә тәнгид олуңан буржуа сурәти даһа ачыглы вә даһа кинли тәзаһүр едир. О, фәһләнин мүбаризәсиндән дәһшәтә кәләрәк онун сијаси шүуруну күтләшдирмәјә, өз үстүнлүкләрини садаламагла фәһләнин нәинки она тај олмадығыны, һәтта инсан олмадығыны, «үмарәјә» сөз демәјә һаггы олмадығыны сүбут етмәјә чалышыр.

Әсәрдә даһа бөјүк ичтиман мәсәләләрә тохунан Сабир фәһләләрин, о чүмләдән халг нүмајәндәләринин дөвләт думасында вә идарәләриндә иштирак етмәк һүгүгундан мәррум олдуғларыны көстәрәрәк јазыр:

Һәр мәчлис-алидә сохулма тез арајә,
Сән дур ајаг үстә, демә бир сөз үмарәјә,
Чанз дејил инсанча данышыг фүгураја.

Дөвләтлиләрә кәднини јексанмы санырсан?!
Ахмаг киши, инсанлығы асанмы санырсан?!

Бурада биз Сабир јарадычылығынын даһа бөјүк мәзијјәти илә таныш олуруг. «Өз фәһләнин пулсуз едәмәз кимсәјә исбат» демәклә фәһлә синфинин изафи дәјәриң јарадычысы

олдуғуну дәрк едиб өз әсәриндә көстәрмәси вә «Бир аббасы күн муздуну милжанмы санырсан?!» демәклә капитализм чәмијјәтиндә пул фетишизмни габарыг вә ајдын көстәрмәси онун фәрди бир истә'дада малик олмасыны сүбут едир.

«Фә'лә өзүнү...» ше'ри өз идеја вә бәдин дәјәринә көрә әдәбијјат аләминдә мүәллифинә шөһрәт кәтирән әсәрләр сырасына дахилдир.

Сабирин фәһлә һәјатына һәср едилмиш үчүнчү, ән мүкәммәл әсәри олан «Тәрәнеји-әсиланә» ше'риндә фәһлә-капиталист мүнасибәтләрн даһа ачыг вә ајдын әкс етдирилмишдир. Бурада тәсвир олуан фәһлә сурәти шаирин «Бакы фәһләләринә» вә «Фә'лә өзүнү...» ше'рләриндәки сәләфләриндән фәргли олараг ичтиман мүһитин бүтүн хүсусијјәтләрини вә кејфијјәтләрини өзүндә чәмләшдирир. Бу әсәрдә тәсвир олуан фәһләнин мүбаризәси артыг һәм сијаси, һәм дә игтисади характер дашыјыр. Капиталист зүлмүндән чана дојмуш фәһлә дөвләт трибунасындан чыхыш етмәк үчүн «зала доғру дымашыр». Бу һәјати фактлары сатирик планда гәләмә алан Сабир фәһләнин мүбаризәсини капиталистин дили илә белә ифадә едир:

Нә сохулмусан арајә, а башы бәлалы, фә'лә?!
Нә хәјал илә олубсан белә иддиалы, фә'лә?!
Сәнә динмәдикчә, әбләһ, азыхыб јолун чашырсан,
Гапыда дајанмајыб да зала доғру дымашырсан,
Гара фә'лә олдуғундан бәјү ханла чулғашырсан,
Бәјә биздә көрмәјирсән бу гәдәр чәлалы, фә'лә?!

Пролетариатын ән габагчыл дәстәси олан фәһлә синфинин ичтиман һәјатында тарихи ролуну дүзкүн гијмәтләндирән шаир, онларын мүбаризәсини һәртәрәfli ишыгландырмышдыр. Фәһлә синфинин, бүтүн мүтәрәгги гүввәләри бирләшдирәрәк, ағалар дүнијасына гаршы чыхмасы саһибкары чашдырыр, о бу бирлик гаршысында өз ачизлијини дәрк едәрәк горхуја дүшүр вә чырыг палтарлы, ач-јалавач фәһләни данламагла, горхутмагла, өз чәлалыны нүмајиш етдирмәклә мүбаризәдән јаындырмаг истәјир. Лакин тарихин сүбут етдији кими, «бу мүбаризәдә өз зәнчириндән башга итирәчәји бир шеји» олмајан фәһлә синфи даһа гәтијјәтлә мүбаризәјә киришир. Әввәлләр бәјә, хана јалваран бәшәријјәтин бүтүн јохсул вә касыб күтләләри фәһлә синфинин ачдығы бу јени чығырла ирәлиләјәрәк өз һаггыны тәләб едән бир иттиһамчы кими чыхыш

едирди. Мәзлумларын бу тарихи гәләбәси шаирн севиндирир, өз севинчини гәләмә алараг сатирик планда даһа габарыг шәкилдә белә ифадә едир:

Белә иди адәт әввәл, бәјә јалварарды касыб,
Нүчәбаләри көрәндә ајаға дурарды касыб,
Икигат олуб әдәблә бәјә баш вурарды касыб,
Вар иди вәфалы касыб, вар иди һәјалы фә'лә!
Дәјишиб зәманә инди, доланыб бүтүн үмурат,
Ајағы чарыглылар да кәлиб истәјир мүсават,
Белә әсрдә мәншәт бизә хош кечәрми, һејһат!
Ајылыб јатан чамаәт, көз ачыб гапалы фә'лә!

Көрүндүјү кими, кечмиш замандан саһибкарын тәәссүфлә сөһбәт ачмасы артыг капитализмә архаланан истисмарчы чәмијјәтин дахилиндә чүрүмә просеси кетдијини вә мәнвә мәнкум олундуғуну көстәрир.

М. Ә. Сабир фәһлә мөвзусунда јаздығы әсәрләриндә Азәрбајчан поезијасына јени мөвзу, јени тәсвир объекти вә јени образлар аләми кәтирмишдир. Сабирин фәһлә сурәтләри бә'зи тәдгигатчыларын дедији кими, сүст, ачиз инсан групу дејил, онлар артыг өз достуну, дүшмәнини таныјан али мәчлисләрдә сәсини учалтмаг истәјән, өз гануни һүгугларыны горумага гадир олан халг нүмајәндәләридир. Фәһләләрин бу мүтәшәккиллији саһибкары горхуја салыр, капиталист тәшвиш кечирир, Сабир бундан севинир, чүнки о, халгын башладығы мүбаризәнин ајдын сабаһыны көрүрдү.

ИФАДӘ ҮЧҮН МӘТН

ГРИВЕННИК.

Күиорта жемәјиндән сонра шакирдләре сәрбәст иш—инша берилди. Мүәллим «Бу күн һаггында тәәссүрат» мөвзусуну тәклиф етди. Әлавә олараг мәктәбимизин һәјатында баш верән пәр һансы лазым билдијимиз һадисәләр һаггында да јазмагы мәсләһәт көрдү. Бир сөзлә, нә мүнәсибдирсә...

Бүтүн ушаглар мөвзу үзәриндә хејли дүшүндүләр. Бәзиләри мәктәб һәјатындан күлмәли һадисәләри јада салды, башгалары өзләриндән ујдурдулар. Мән исә чох фикирләшмәдим, Илја Николајевичин ријазинјат дәрсиндә иштиракы вә мәсәләнин һәлли планыны ајдынлашдырмасы јадымдан чыхмырды. Мән бу барәдә јазмагы гәрара әлдым. Белә јаздым:

«Бу күн сәһәр саат 9-да ријазинјат дәрси заманы чәнаб директор Илја Николајевич синфимизә кәлди. Мәни јазы ләһәсинә чагырдылар вә «гривенник» (он гәпиклик) сөзү бир нечә дәфә тәкрар едилән мәсәлә вердиләр. Мән мәсәләни јаздым, охудум вә һәллини планлашдырмага башладым. Чәнаб директор Илја Николајевич мәнә көмәкчи суаллар верди вә мән һисс етдим ки, о, «гривенник» сөзүнү азачыг тәләффүз едә билмәди, бу сөзү «гивенник» шәкилдә деди. Бу мәним јадымда галды вә фикирләшдим: Мән шакирдәм «р» сәсини дүзкүн тәләффүз едирәм, анчаг о, директордур, белә сөјүк вә алим адам «р» сәсини тәләффүз едә билмир, «гг» дејир.

Сонра башга хырда мәсәләләр һаггында јаздым вә бутула да иншаны тамамладым. Нөвбәтчи дәфтәрләри јығды вә мүәллим В. А. Калашникова верди.

Ики күндән сонра охуан мәгалә әсасында ифадә јазмагы идик. Дәфтәрләри пајладылар. Һамымыз гијмәтләри өјрәнмәјә тәләсдик...

Мүәллим Калашников гәсдән мәним дәфтәримни өзүндә сахлады. Сонра дәфтәри үзүмә чырпыб, әсәби һалда деди: «Донуз!».

Мән дәфтәри көтүрдүм, ачыб бахдым. Јазы гырмызы хачларла гараланмыш, ахырында исә «о» (сыфыр) гијмәти јазылмыш, имза едилмишди. Мән өзүмү агламагдан сахладым. Көзләримдән јаш кәлди...

Јазы заманы Илја Николајевич синфә кәлди. Саламлашыб јазыны давам етдирдик. Илја Николајевич парталарын арасы илә кәзир, дајаныб јазылара бахырды. Мәнә чатанда кечән инша јазымда гырмызы хачлары вә сыфыры көрдү, бир әлини чијинмә гојуб, дәфтәри о бири әлине көтүрәрәк охумага башлады. Охујур вә күлүмсәјирди. Сонра мүәллимни јаына чагырыб сорушду: «Васили Андрејевич, сиз нә үчүн бу оғланы гырмызы хач ордени вә ири картошка илә мұкафатландырмышсыныз? Инша грамматик чәһәтдән дүзкүн, ардычыл јазылмыш, һеч бир ујдурмаја, сүн'илијә јол верилмәмишдир. Башлычасы, сәмини јазылыб, сизин мөвзуја тәмамилә ујғундур».

Мүәллим пәрт һалда мәним иншамда мүдиринјат үчүн гәтинјән мүнәсиб олмајан сөзләр ишләдилдијини вә бунун Илја Николајевичә аид олдуғуну сөјләди... Директор И. Н. Улјанов онун сөзүнү кәсиб деди: «Бу инша әп јахшы јазылардан биридир. Сиз мөвзууза фикир верин: «Бу күн һаггында тәәссүрат». Шакирд кечән дәрседә олан һадисәләр һаггында тәәссүратларыны јазыб. Әла иншадыр». Сонра о мәним гәләмини көтүрдү вә иншанын ахырында «әла» јазыб гол чәкди: «Улјанов».

Мәтн «Началнаја школа» журналынын 1937-чи ил, 11-чи нөмрөсиндә Н. К. Крупскајанын чап едилмиш «Хатирәләрдән» мәгаләсә әсасында ишләнмишдир.

СУАЛЛАРА ЧАВАБ

Суал. «Оғулун гајытмасы» филминин адында эввалинчи сөзүн жазылышы дүшүндүрмү? Һәмни сөзө сантлэ башланан шәкилчиләр артырылдыгда онуч көкүндәки сон сант дүшүрмү?

С. Әһмәдова — Баки.

Чаваб. Әсдиндә бир һечалы олуб, бизим дилимиздә икһечалы сөсләнән вә јазылан гәбир, гәдир, гисим, ејиб, әтир, зәһив, кизил, исим, нәсил, өмүр, сәбир, сәтир, синиф, фәсил, фикир, чисим, шәкил кими алынма сөзләрә сантлэ башланан һәр чүр шәкилчи артырылдыгда (гәбиристан сөзүндә—стан шәкилчиси сантлэ башланан шәкилчидир, онун эввалинч артырылган вә сантлэ һәмни шәкилчинин фонетик тәркибиндә дахил едилмис), онларын көкүндәки сон сант тәләффүздә дә, јазыда да дүшүр. Мәсәлә: синиф—синфин, синфә, синфи (мүбаризә); фикир—фикрим, фикри-фикрә вә с.

Алым, бејни, бојун, бурун, гарын, оғул кими сөзләр нә әсәл Азәрбајчан сөзләри олуб, тәрәннишиндән икһечалыдыр. Белә сөзләрә јалыыз мәнсубијјәт шәкилчиси артырылдыгда онларын көкүндәки сон сант дүшүр. Мәсәлә: алым, бејни-нид, бојунда, гојнува, бурну вә с. Сантлэ башланан һал шәкилчиләри артырдыгда нә онларын көкү фонетик чәһәтдән һеч бир дәјишиклијә үтрамыр: алынын (тәри), оғулун (с'ти-бары), бејнини (сарри), шәкилә (бахыш) вә с. Гејд етмәк ләзымдыр ки, нитгдә белә сөзләрин мүәјјән һалда ишләнмәсинә чох аз тәсадүф едилир.

Демәк, сөзүн сон сантлэ дүшә билән сөзләрин һамысы ејни бир орфографик гајдаја табе дејил. Узун мүддәтдән бәри нә лингвистик, нә дә методик тәлгигатларда һәмни сөзләрип фәргләндирилмәси һаггында әсәслы фикир сөјләнилмәмишдир; онлар јазылышча ејни бир група дахил едилмишдир. «Азәрбајчан дилинин орфографија гајдалары»нда да бу фәргләнмә һаггында һеч бир гејд белә, верилмәмишдир. Азәрбајчан ССР Елимләр Академијасы нәздиндә Терминологиија Комитәсинин орфографија комиссијасы һәмни мәсәләни мүзакирә

ра едәрәк «Гајдалар»ын тәкмилләшдирилмиш вариантында, гејд етдијимиз һәр ики гајданы хусуси мәддәләр кими формалашдырмагы мәгсәдәүјун һесап етмишдир.

Дејиләнләрдән белә бир методик нәтичә чыхармаг ләзымдыр ки, икинчи група дахил етдијимиз икһечалы сөзләрә сантлэ башланан һал шәкилчиләри артырдыгда онларын көкүндәки сон сантлэ дүшүб-дүшмәси нә әләгәдәр сәһвләр һаләлиқ јазы ишләринин гијмәтләндирилмәсиндә мәгарә алынмамалыдыр.

Суал. Сөзүн сәтирдән сәтрә кечирилмәси гајдаларында кәстәри-лир ки, тәрибиндә гоша самитләр олән сөзләр (тәјјәрә, тәрәдгуд аддымламаг вә с.) сәтирдән сәтрә кечириләркән һәмни самитләрдән бири сәтрин сонунда сахланылмалы, дикәри нә јени сәтрә кечирил-молидир; мәсәлә, аддымламаг, һәдијјә вә с. Мәкәр һәмни онларни башга һечаларына көрә сәтирдән сәтрә кечирмәк олмаса?

Р. Исхәјмова — Баки.

Чаваб. Сөзүн сәтирдән сәтрә кечирилмәсиндә или үчү-ми гајда вар: 1) сөзләр сәтирдән сәтрә гәһәг һечаларына көрә кечирилир, 2) бир һәрфдәи вбарәт һечалы сәтрин сонунда сахламаг вә ја јени сәтрә кечирмәк олмәз. Дикәр гајдалар јалыыз хусуси һаллары, јәни сөзүн мүәјјән һиссәси илә (орфограмы илә) баглы олән һаллары әһәтә едир. Гоша самитли сөзләрин сәтирдән сәтрә кечирилмәси илә әләгәдәр гајда да беләләриндәндир. Бу о дәмәкдир ки, әкәр һәмни сөзләрин сәтирдән сәтрә кечирилмәси мәһз гоша самитләрин ишләндијин һиссә илә әләгәдәрдырса, гоша самитләри сәтрин сонунда сахламаг вә ја јени сәтрә кечирмәк олмәз. Ајдындыр ки, ејни сөзләр дикәр һиссәләринә көрә сәтирдән сәтрә үчүми гајдалара мүвафиг олараг кечирилмәлидир; мәсәлә: һә-диј-јә-ләр, һәдијјә-ләр; аддым-ламаг, аддымла-маг вә с.

Демәк, гоша самитли сөзләрә јалыыз гоша самитләри олән һиссәсиндән сәтирдән сәтрә кечирмәк һаггындакы мүләһизә тамамилә әсәссыздыр, сәһвдир.

Суал. Нә үчүн али мәктәпләрә гобул имтаһанларында ишә јазыны дорд сәһифәдән артыг јазмәтә икһач јарадылтыр? Ахы бәзән елә мөвзулар верилир ки, абитурајент сечдији мөвзуу гәтијјән дорд сәһифәдә там әһәтә едә билимәз; мәсәлә: «С. Вурғунун јарадычылыгында империализмин ифшасы», «С. Вурғун јарадычылыгында вәтән ешиг, халг јарадычылыгы» вә с.

Т. Мухтаров — Шуша шәһәр 2 нөмрәли интернат-мәктәбин X синиф шакирди.

Чаваб. Мә'лумдур ки, али мәктәпләре гәбул мүсабиғә ю-лу илә апарыдыр. Мүсабиғәнин мәгсәди исе ән Јахшылары сечмәкдән ибарәтдир. Азәрбајчан дили вә әдәбијат үзрә имтаһанда абитуријентдән тәләб олунар ки, о, мөвзу даира-синдә јыгчам јазмагы бачарсын, әсас оланлары икинчи дә-рәчәлиләрдән фәргләндирә билсин. Шүбһәсиз ки, бу тәләб имтаһан верән кәпчдән мүәјјән һүнәр, бачарыг тәләб едир.

Унутмаг олмаз ки, ејни бир мөвзуда, мәсәлән: «С. Вур-гун јарадычылығында вәтән ешги, халг јарадычылығы» мөв-зусунда бөјүк бир китаб да јазмаг мүмкүндүр. Абитуријент бу мөвзуну ишләркән орта мәктәб програмынын тәләбләрини әсас тутмалы вә мүмкүн гәдәр үмумиләшдирмәләре даһа чох-мејл көстәрмәлидир. Бир дә ки, иишәда мөвзуну кенеш әһә-тә етмәк һалләдичи рол ојнамыр, нәзәрдә тутуланлары зәнкин бир нитглә, фактларла ифадә етмәк дә мүһүм шәртдир. Аби-туријент јүксәк гијмәт алмаг үчүн мөвзу илә әлагәдар ән әсас чәһәтләри тута билмәли вә онлары мәһз тәләб олунар һәчмдә әһәтә етмәји бачармалыдыр. Демәк, иишәја верилән һәчмә дә мүсабиғәнин тәләбләриндән бири кими јанашылма-лыдыр. Ону да нәзәрә алмаг лазымдыр ки, гәбул имтаһаны вәрәгәләри ади шакирд дәфтәри вәрәгәләриндән даһа һәчм-лидир.

Јери кәлмишкән суалла әлагәдар бир мәсәләјә дә тохун-маг пис олмаз. Бә'зи мүәллимләр јухары синифләрдә иишә-нин һәчминә ону гијмәтләндирмәјни илкин критеријасы ки-ми јанашырлар. Бунун нәтичәсидир ки, бир сыра шакирдләр јүксәк гијмәт алмаг үчүн 8—10 вә даһа артыг һәчмдә иишә јазмага хүсүси сәј көстәриләр. Буна, һәгигәтән, еһтијач вармы? Инамла дејә биләрәм ки, јох. Иишанын кејфијјәти онун һәчми илә дејил, мәзмунунун долғунлуғу, конкретлији илә өлчүлүр. Буна көрә һеч дә тәсадүф дејил ки, гызыл ме-даллара тәгдим олунар 5—6 сәһифәлик иишалара да онларын һәчми һрад тутулмур. Бир шәртлә ки, шакирд сәһифәләрдән иерафчылыгла истифадә етмәсин.

Суал. Иисан ады билдирән Әлага, Әлискәндәр вә с. кими сөzlәр мәтбуатда бә'зи Әлиаға, Әлискәндәр ... шәклиндә јазылыр. Буна-рын һансы дүзкүндүр?

Ә. Шәфијев — Губа.

Чаваб. Орфографија гајдаларында көстәрилир ки, «... иисан адларыны билдирән мүрәккәб исимләрдә ики саһт

бир араја дүшәрсә, биринчи сөзүн сон саһти атылыр; мәс.: Әләкбәр, Әләскәр, Әлага, Мпрзәли, һачаға». Лакин сон ил-ләрини јазы тәчрүбәси көстәрмишдир ки, бу гајда өзүнү доғ-рултмур. Белә адлардан бә'зиләрини саһибләри орфогра-фијамызын һәмни гајдасы илә гәтијјән разылаша билмир-ләр. Мәрһүм шаиримиз Ә. Күрчәјлы да беләләриндән олмуш, өз адынын һәр јердә Әлиаға шәклиндә јазылмасына һаил ол-мушдур. Елә буна көрә дә көстәрилән мүрәккәб адларын ја-зылышына анд ваһид гајда прәли сүрмәк дүзкүн дејил. Бу, шәхсин рәсми сәһәдләриндә өз адынын исе кетмәсиндән дә асылыдыр.

Иисан адларыны билдирән һәмни мүрәккәб исимләрдән бә'зиләриндә саһтин атылмасынын мүәјјән мә'на дәјишикли-ринә—белә исимләрин морфоложи бүтөвлүјүнүн позулмасы-на сәбәб олмасыны да нәзәрә алмамаг олмаз. Мәсәлән: Аға-искәндәр сөзүнү Ағискәндәр; Балаәмни сөзүнү Баләмни, еләчә дә Әлиаға сөзүнү Әлага шәклиндә јаздыгда онларын бирин-чи компоненти аға әвәзинә ағ, бала әвәзинә бал, Әли әвәзи-нә әл шәклиндә формалашыр.

Бу һисмдән олан елә сөzlәр вардыр ки, онлар мүасир ди-лимиздә гурулушча сәдә сөzlәрә чеврилиб; јалныз етимоло-жи чәһәтдән мүрәккәб сөз кими галыб. Мәсәлән: Әләскәр, Әләкбәр, һачаға вә с.

Орфографија гајдаларынын тәкмилләшдирилмиш вари-антында бүтүн бунлар нәзәрә алынмыш, јухарыда көстәрди-јимиз гајданы «Азәрбајчан дилинин орфографија гајдала-ры»ндан тамамилә ихтисар етмәк мәгсәдәујгун һесаб едил-мишдир.

Ә. ӨФӘНДИЗӘДӘ.

1981-чи илдә «Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси» мәчмуәсиндә дәрч олунмуш материаллар

Әдәби шөһрәтнин зирвәләриндә

А. Бабајев — Реалист сәнәткар, көркәмли ичти- ман хадим	4—21
З. Әкбәров — Низами јарадычылыгында мә'нәви јүксәлишә чағырыш мотивләри	4—3
Т. Рзајев — X синифдә Чавид јарадычылыгы- нын тәдриси	4—13

Методика вә тәчрүбә

С. Ахундов—Низами јарадычылыгынын шакирдләрин мә'нәви тәрбијәсиндә ролу	1—3
А. Бабајев — Әдәбијјат тәдрисини Сов.ИКП XXVI гурултајынын тәләбләри сөвијјәсинә јүксәлтмәли	2—3
К. Вејсәлов—V синифдә әдәбијјатын Азәрбајчан дили илә әлағәли тәдриси тәчрүбәсиндән	1—24
Ә. Гасымов — М. П. Вагифин јарадычылыгыны нечә тәдрис едирәм	1—21
В. Гурбанов — Ичтимаи-сијаси вә әхлағи-етик мөвзу- ларда иншалар шакирдләриң мә'нәви тәрбијәсинин васитә- ләриндән бири кими	2—43
М. Әлијева—Әдәбијјат дәрсләриндә тә'лим метод- ларындан комплекс истифадә етмәјин сәмәрәлили- ји һаггында	4—59
Ч. Әлијева — Азәрбајчан дили дәрсләриндә фразеоло- жи бирләшмәләр үзәриндә ишин апарылмасы тәчрү- бәсиндән	4—40
Б. Әһмәдов — Хүсусиләшмәләр вә онларын тәдри- си һаггында	3—3
Б. Әһмәдов — Тә'лим методларынын тәкмилләш- дирилмәсинә даир	4—27
А. Әһмәдова — Әдәбијјат дәрсләриндә тәдрис филмләриндән нечә истифадә едирәм	3—36
И. Әһмәдов — «Биз — совет-халгыјыг!» мөвзусун- да иша јазынын апарылмасы тәчрүбәсиндән	3—16
Н. Әһмәдов — Грамматик чәһәтдән чүмлә үзвләри илә бағлы олмајан сөзләрин тәдриси илә әлағәдар ифа- дәли оху үзәриндә иш	3—8
Р. Әһмәдов — «Вагиф» пјесинин тәдрисиндә тәдғигат материалларындан истифадә	4—53

П. Әлөкбәрова — Жарадычы жазыларын апарылмасы тәчрүбәсіндән	3—29
Р. Әсәдов — Әдәбијјат тә'лими просесиндә электро- акустиканын жаратдыгы јени дидактик имканлар	3—40
Ә. Кәлбәлијев — Әмәк просесинин тәсвиринә анд инша жазылара һазырлыг ишинин әсас истигамәт- ләриндән бири һаггында	2—23
А. Мәммәдов — Дүзкүн жазы тә'лиминдә етимоложи тәһлилдән истифада	4—48
Р. Мустафајева — В. И. Ленинин «Кертсенин хати- рәси» мәгаләсинин тәдриси һаггында	2—15
Ф. Садыов — Әдәбијјат дәрсләриндә естетик тәр- бијәнин бә'зи мәсәләләри	2—50
С. Севдималыјев — Азәрбајчан дили дәрсләриндә фәһләрарасы әлагәдән истифадајә даир	1—16
А. Танрывердијева — Фе'ли сифәт, фе'ли бағлама вә мәсдәр тәркибләринин тәдрисинә даир	1—18
Ф. Һәсәнов — Азәрбајчан дилинә марағын артырыл- масында тарихи мә'луматлардан истифадәнин ролу	2—28
М. Һәсәнов, Ј. Әфәндијев — Көмәкчи нитг һиссәлә- ринин синтаксислә әлагәли тәдриси	1—10
Р. Һәсәнова — Азәрбајчан дили дәрсләриндә билик, бачарыг вә вәрдишләрин ашыланмасында алгоритмләр- дән истифада	4—34
Ш. Һүсәјнов — Омонимлијин өјрәдилмәсиндә дидак- тик имканлардан истифада	3—21
Н. Һүммәтов — Шакирдләрин фәал һәјат мөвгејини формалашдырмагда инша жазылардан истифадәнин имкан- лары һаггында	2—37

Бәдии әсәрләрин дили

А. Салаһова — И. Әфәндијевин бәдии әсәрләрин- дә неолокизмләр	1—29
М. Һүсәјнов — М. Ибраһимовун «Бөјүк дајаг» романы- нын дили һаггында	1—32

Дидактик материаллар

Ифада үчүн мәтн	4—88
Јохлама имлалар үчүн мәтнләр	2—66
Јохлама имла үчүн мәтнләр	3—49

Өзүнүтәһсилә көмәк

А. В. Нехајев — Ана дили тә'лиминин әсас пријомлары	1—40
И. Һачыјев — Әдәбијјат мүәллиминин педагожи вә шакирдләрин әдәбијјатдан тә'лим әмәјинин нәтичәләринә әһәмәт верилмәси һаггында	4—66

Нәзәри гејдләр

Ә. Абдуллајев — Јијәлик һалын синтактик вәзифә- ләри һаггында	3—54
--	------

И. Вәлијев — Әдәби портретләр вә идеја тәрбијәси	1—56
К. Вәлијева, В. Пинес — Азәрбајҗан дилинин әсас лүгәти һаггында	1—62
Т. Дадашова — Ч. Чаббарлы характерләр устасыдыр	3—59
З. Гурбанов — Азәрбајҗан дилиндә чохмә'налылыг	2—59
К. Әлијев — һеча һаггында бир нечә сөз	2—54
З. Әлијев — Вә'зи алынма сөzlәр һаггында гәјдләр	2—57
Т. Рүстәмова — Фарс дилиндән алынмыш бә'зи сөzlәрин семантик хүсусијјәтләри һаггында	4—75
И. Сәләхов — Епистоллар үслуб һаггында	1—51
Ф. Хәлилов — Мирзә Әли Мо'чүз	3—66
С. Һүсәјнова — М. Ә. Сабирин јарадычылыгында ин-гилаби-демократик идејаларын фәһлә мөвзусунда төрән-нүмү мәсәләләри	4—80
Б. Чәлилов — Гошулма әлагәси һаггында	1—54
Н. Мәммәдова — Рус мәктәбләриндә Азәрбајҗан дили үзрә шакирдләрин итгиндәки гүсурлар вә онларын арадан галдырылмасы јоллары һаггында	1—36
Ә. Аббасов — Рус мәктәбләри үчүн Азәрбајҗан дили програмыны тәкмилләшдирмәјин әсас принципләри	2—63
Иш јолдашларымыз	
Ш. Мәммәдов — Мүәллим өмрүндән сәтирләр	3—73
Ш. Һәтәмоглу — Өмрүн зинәти	1—72
Консултасија	
Ә. Әфәндизадә — Суаллара чаваб	1—78
Ә. Әфәндизадә — Азәрбајҗан дилиндән тә'лим матери-алларынын вә јохлама јазыларыни планлашдырылмасына даир	2—72
Ә. Әфәндизадә — Суаллара чаваб	4—80
А. Ибраһимов — Әдәбијјатдан програм материалларынын планлашдырылмасы /I, II рүбләр/	2—77
А. Ибраһимов — Әдәбијјатдан програм материаллары-нын планлашдырылмасы /III рүб/	3—78
Елми ирсимиздән	
Г. Казымов — Проф. Ә. Дәмирчизадә вә мүасир Азәр-чан әдәби дили проблемләри	1—65
Гејри материаллар	
Азәрбајҗан ССР Маариф Назирлији коллекијасынын гәрары № 219	1—86
XXI Республика педагожи мүнәзирәләри	3—93
Сизин китаб рәфиниз	1—94

АЗӘРБАЈҖАН ДИЛИ КУШӘСИ

Сөз ојунлары.

1. Бу ојунда ики вә даһа артыг ушаг иштирак едә биләр. Әввәлчә өз аранызда јаратдығыныз һөввәјә ујғун олараг би-риниз бир чичәк ады дејин. Сонра дикәриниз башгасыны сөј-ләјин. Ојуну бу гајда илә давам етдирин. Ким дејә биямәзсә, «тәслим» олмалыдыр. Ән чох мисал сөјләјән ушаг ојунун гали-би һесап олунар.

Ејни ојуну от, агач, кол, вәһши һејван вә с. адларыла анд дә апармаг олар.

2. Бу ојунда да ики вә даһа артыг ушаг иштирак едә би-ләр. Бириниз шәһәр адларына анд бир мисал дејин. О бири-низ һәмни сөзүн сон сәси илә башланан башга бир шәһәр ады сөјләјин. Ојуну бу гајда илә давам етдирин. Ахырыңы ми-салы сөјләјән галиб һесап олунар.

Унутмајын ки, сөјләдијиниз мисаллар ичәрисиндә сону-ы вә г сәсләри илә битән сөз олмамалыдыр. Бунун сәбаби, јә-гин ки, сизә мә'лумдур.

Һәр дорд сөздән бири сәһв сечилмишдир.

сүр'әт	чапыг	асәр
мәс'ул	јарыг	мешә
ме'мар	гырыг	кәрә
оқ'оқә	чарыг	гуру

Синонимләрини тапмы.

Верилмиш фразеоложи бирләшмәләрин бир сөздән ибарәт синонимләрини тапмы.

дилини бағламаг
баш апармаг
баш агрытмаг
башына даш салмаг

Вурғуларыны дәјишәндә.

Верилмиш сөzlәрдә һәр бириндә вурғуларыни јертин дәјишмәклә онлары тәләффүз единг. Бу заман һәмни сөzlәр һансы мә'налары ифадә едәр?

сәрни
дәрни

бични
әкиг

альпи
галып